ZOMER
2026

Harper's BAZAAR TRAVEL

VOOR WIE DURFT TE DROMEN

NEDERLAND

EXTRA
VEEL LEZEN
+ 32 pagina's
liefde voor
literatuur

INTERVIEW
Sarah Pidgeon en
Paul Anthony Kelly
van hitserie
Love Story

ANDIAMO
A POSITANO
Rosalieke Fuchs
en Annemary
Aderibigbe in
Louis Vuitton

OMARM DE ZOMER

Traveltips van creatieven wereldwijd

DROOM WEG MET COUTURE, HIGH JEWELRY EN WATCHMAKING —
IN GESPREK MET MATTHIEU BLAZY OVER HET NIEUWE CHANEL

CHANEL

COLLECTION MÉTIERS D'ART 2026

Dior

Dior

WELLNESS LUXURY LIVING

INTRODUCTIE VAN DE SAND STONE COLLECTION

Stap binnen in een warme, verfijnde esthetiek die Italiaans design combineert met geavanceerde innovatie, en zo de meest exclusieve wellnessruimtes opnieuw definieert.

Bel 0800 3322448 (NL)
of ga naar technogym.com

Ontdek
Sand Stone

TECHNOGYM

WELCOME TO THE TRAVEL ISSUE

Fotograaf Slim Aarons (1916 - 2006) legde het ultieme zomergevoel vast. Nostalgie, licht en warmte spatten van het beeld. Zijn werk vormt de inspiratiebron achter dit dikke zomernummer, dat in het teken staat van stijl, literatuur, travel en meer. Droom met ons mee en omarm de zomer.

Fotografie JAAP STRIJKER, styling & creative direction SIMONE SNIEKERS, modellen ANNEMARY ADERIBIGBE en ROSALIEKE FUCHS, haar GIANNI CRISPINO, make-up CARLO ROSSI | WINKELCOVER (LINKS) Aderibigbe (links) draagt *polo, pantalon* en gouden LV Pearly Flower-*oorhangers*, alles LOUIS VUITTON. Fuchs draagt *vest* met fringes en *short* met fringes, alles LOUIS VUITTON | ABONNEECOVER (RECHTS) Aderibigbe (links) draagt *vest* met fringes en *short* met fringes, alles LOUIS VUITTON. Fuchs draagt Babydoll-*jurk* en leren LV Mare-*mocassins*, alles LOUIS VUITTON | MAKE-UP Aderibigbe draagt op beide covers *lippen* LV Baume Lip Balm 051 Monogram Touch, *ogen* LV Ombres Eyeshadow Palette 250 Nude Mirage, *blush* LV Rouge Matte Lipstick 111 Sables Roses, alles LA BEAUTÉ LOUIS VUITTON. Fuchs draagt op beide covers *lippen* LV Baume Lip Balm 020 Rose Essentiel, *ogen* LV Ombres Eyeshadow Palette 150 Beige Memento, *blush* LV Rouge Matte Lipstick 203 Rose Odyssée, alles LA BEAUTÉ LOUIS VUITTON

FOTOGRAFIE JAAP STRIJKER @ EE AGENCY, STYLING EN CREATIVE DIRECTION SIMONE SNIEKERS, HAAR GIANNI CRISPINO @ BY JANE KATE, MAKE-UP CARLO ROSSI @ BY JANE KATE, PRODUCTIE MANON FRANCIS, DIGITAL EDITOR YARISSA SNIJDERS, FOTOGRAFIE ASSISTENT LOTTE BODT, LOCATIE IL SAN PIETRO DI POSITANO, MET DANK AAN LOUIS VUITTON GIOVANNI ALLOCCA @ BY JANE KATE, PRODUCTIE ASSISTENT

Harper's

BAZAAR

56

Interview met Sarah Pidgeon en Paul Anthony Kelly van hitserie *Love Story*

INHOUD

ZOMER 2026

STIJL

024 HOW BAZAAR Update van mode, design en kunst

033 ATTRACTIVE PEOPLE, ATTRACTIVE PLACES De iconische beelden van fotograaf Slim Aarons

036 SUMMERTIME AND THE LIVIN' IS EASY Met deze zomermode klopt dat tot in de puntjes

AT WORK

044 JOIN THE CLUB Bazaars Business Club opent deuren die normaal gesloten blijven

045 EEN WERKDAG MET Stephanie van Rappard, founder van travel platform gloobles

046 INSPIRED BY LA In gesprek met Nederlands creatief talent Daniëlle Cathari

052 COLUMN Janneke Niessen blijft gewoon zichzelf

053 FALEN VOLGENS AMAL CLOONEY De impact van vrouwelijk ondernemerschap

86

Lees meer over de limited edition Harper's Bazaar Book Tote

33

De stijlvolle vakantiebeelden van Slim Aarons blijven inspireren

KUNST & DESIGN

056 LOVE STORY In gesprek met Sarah Pidgeon en Paul Anthony Kelly

064 COLUMN Kelly Wearstler leest vooral om te ontdekken

066 MEER DAN MUZES Aandacht voor de positie van vrouwelijke kunstenaars

067 MUST VISITS De culturele hoogtepunten van dit seizoen

068 BAZAARS BOEKENPLANK Dit staat op onze leeslijst

070 MARGARET ATWOOD In gesprek met de auteur van *The handmaid's tale*

076 OTTESSA MOSHFEGH Ze definieerde de roman opnieuw voor een nieuwe generatie

080 NIEUWE MODETAAL Ook in de mode en popcultuur is lezen een bron van verdieping

084 COLUMN In *Ongebonden* gaat Nina Pierson verder waar keuzefeminisme ophoudt

086 AIGOU & VERBODEN SCHRIFT Voorpublicaties uit de twee boeken in Bazaars Book Tote

FOTOGRAFIE ELLEN FEDORS (56), SLIM AARONS/HULTON ARCHIVE VIA GETTY IMAGES (33)

BVLGARI

ROMA 1884

B·ZERO1 COLLECTION

HERMÈS
PARIS

cords and silk

Hermès, crossing horizons

Publicis EtNous

MODE

098 DOLCE FAR NIENTE Rosalieke Fuchs en Annemary Aderibigbe in het zonovergoten Positano
116 THE CHANEL WHISPERER Matthieu Blazy geeft Chanel een nieuw leven
126 COUTURE Mode in directe wisselwerking met het lichaam
134 SHOW NOTES Backstage bij Haute Couture Week
138 JUST IN TIME De nieuwste tendensen van Watches & Wonders
140 ENDURING LIGHT Het nieuwste op het gebied van *haute joaillerie*
142 MEER DAN EEN JUWEEL De tijdloosheid van de Van Cleef & Arpels Heritage Collection
144 COSTA RICA Zomermode in zonovergoten kleuren, luchtige stoffen en gemixte texturen

BEAUTY

155 SPF STEALS De top 5 voor deze zomer
156 SKINCAREFILOSOFIE Een routine die zich met jouw huid mee ontwikkelt
158 BEAUTY DIARY De *go to's* van *Buitenhof*-presentator Maaike Schoon
159 EEN GLOW VAN BINNENUIT Collageen is hét ingrediënt

98

Covermodellen Rosalieke Fuchs en Annemary Aderibigbe in de modeserie 'Dolce far niente'

ELK NUMMER

008 WELCOME TO THE ISSUE
016 EDITORIAL
018 COLOFON
022 ZOMERDEAL Twee voor de prijs van één
023 CONTRIBUTORS
032 BAZAAR BUSINESS CLUB
054 MARIE-STELLA-MARIS NO 12 OBJETS D'AMSTERDAM SET + 10 X BAZAAR
177 BAZAAR'S GOT MAIL FOR YOU!
179 WHY DON'T YOU...

141

De diamant vangt het licht met een intensiteit waar we nooit genoeg van krijgen

ESCAPE

160 BEGEERDE BLACK BOOKS *Well travelled creatives* en hun favoriete plekken
166 CALIFORNIA DREAMIN' Design en luxe vloeien nergens zo naadloos samen als in LA
168 WAAR TIJD VERVAAGT Il San Pietro di Positano was ook een inspiratie voor fotograaf Slim Aarons
170 FOODESSAY Sanne van Rij eet zich er graag doorheen als ze een plek wil begrijpen
173 BAZAAR BITES Om je tanden in te zetten, zo lekker
174 WHAT DRIVES YOU Bazaars Fenna Brinkmann in Monte Carlo met Maserati
176 HET HUIS VAN DE CREATIEVEN Soho House: hotel en hotspot vol creatieve energie

144

Costa Rica: mode-inspiratie met een vleugje avontuur

BROCHE TIFFANY & CO., FOTOGRAFIE JAAP STRIJKER (98), GIOVANNI CORABI (144)

MESSIKA

PARIS

IN DE NOSTALGISCHE VOETSPOREN VAN SLIM AARONS

Lange leve de nostalgie. Ineens deelde iedereen foto's van zichzelf uit 2016, wist popicoon Justin Bieber tijdens muziek- en kunstfestival Coachella in Los Angeles dit voorjaar alle generaties aan beelden uit zijn begintijd te binden, en stappen ook modehuizen dit seizoen terug in de tijd. Nou doen modehuizen dat vaker, om het erfgoed van hun oprichters te eren, en gezien de *reshuffle* van vele creative directors is dit ook exact wat er nu gebeurt. We grijpen ook steeds vaker naar de analoge camera, en draaien de muziek uit onze jeugd. Feit is dat we momenteel midden in een nostalgiegolf zitten. Met Carolyn Bessette en John F. Kennedy Jr. als boegbeelden door de populaire miniserie *Love Story*.

Ook de Bazaar-redactie raakt niet uitgesproken over het biografisch drama. Carolyn werd opnieuw de patroonheilige van *quiet luxury*. Zomertip: haar witte blouse als je ultieme stijl-escape. In deze Bazaar een groot interview met de twee talenten die dit koppel treffend vertolken in de serie, Sarah Pidgeon en Paul Anthony Kelly. Binnen mum van tijd waren ze ineens zélf stijliconen. Zo trof ik Sarah Pidgeon bij de Loewe-show in Parijs. Ze was inderdaad een oogverblindende *natural beauty* en even ad-rem zoals we Carolyn Bessette in de serie leren kennen.

Een eerbetoon aan toen dus. Daarom laten we je in deze XL-zomereditie wegdromen naar de plekken waar 's werelds meest inspirerende creatieven hun toevlucht vinden. Van Los Angeles tot Positano, helpen we je koffer inpakken voor jouw zomerbestemming(en), zien we hoe ontwerpers fantaseren over haute-couture-zomeravonden, en legt kunstjournalist Hélène van der Ven uit welke kunst je in de maanden juni, juli en augustus niet mag missen. Over 'escapen' gesproken: ook nemen we je mee naar het ultieme *la dolce vita*-gevoel, naar het iconische hotel Il San Pietro in Positano. De plek wiens tijdloze glamour onsterfelijk is gemaakt door een van mijn favoriete kunstenaars uit het verleden: kunstfotograaf Slim Aarons (1916-2006). Zijn meest iconische werk van deze plek aan de Amalfikust stamt uit 1984. Nu keren Annemary Aderibigbe en Rosalieke Fuchs, twee Nederlandse topmodellen die momenteel niet te missen zijn op 's werelds meest belangrijke catwalks, 'terug' naar deze legendarische plek. De Nederlandse fotograaf Jaap Strijker en Bazaars Simone Sniekers, Yarissa Snijders en Manon Zeno legden hen vast voor een grote coverserie, om de nostalgie en de vriendschap die er tussen Annemary en Rosalieke is ontstaan te vieren. Gehuld in de nieuwste collectie van Louis Vuitton, het Franse modehuis dat zijn geschiedenis is begonnen in 1854 vanuit een liefde voor reizen.

Meer primeurs. We trakteren op extra veel leesplezier dankzij een inspirerende samenwerking met Stichting CPNB: de organisatie die mensen met boeken verbindt middels initiatieven als Boekenweek en Kinderboekenweek. Bazaar heeft de eer een speciale tas te ontwerpen vol literatuur, geselecteerd door de CPNB. We kozen voor een Bazaar Book Tote: een tote bag (*How Bazaar!*) die verkrijgbaar is bij boekhandels door heel Nederland. En dat is nog niet alles. We mogen je in dit zomerissue twee voorpublicaties cadeau doen van de inhoud van de tas: een vertaalde literaire roman van Alba de Céspedes en een literair debuut van Sarah van Vliet.

Namens ons allemaal wens ik je een zomer zoals alleen Slim Aarons kon vastleggen, met de mensen die je dierbaar zijn. Een goed boek, of meerdere. Met modische looks en... zonnestralen (letterlijk én figuurlijk)!

MILUSKA VAN 'T LAM, *hoofdredacteur*

@Miluskavantlam

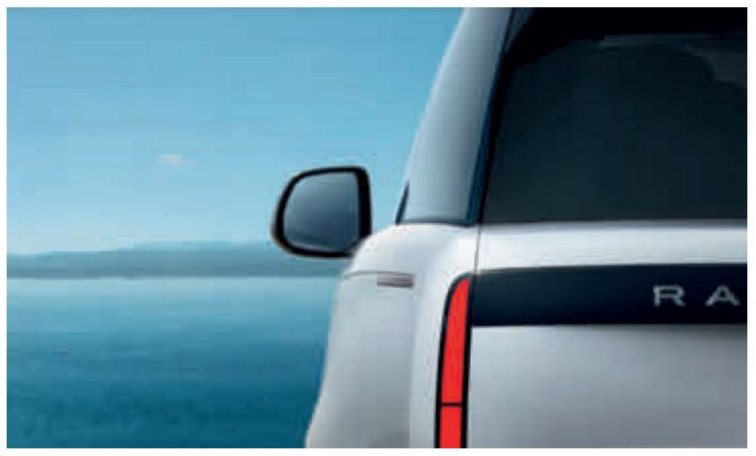
MILUSKA VAN 'T LAM DRAAGT TOP EN BROEK MEIMEIJ, JUWELEN BI VAN DER VELDEN, FOTOGRAFIE TIM VERHALLEN, HAAR WIARDI KOOPMEINERS @ FRANK AGENCY, MAKE-UP NUR OZKAN @ HOUSE OF ORANGE AGENCY, PRODUCTIE MANON FRANCIS ZENO, PRODUCTIE ASSISTENT LOTTE BODT

BY APPOINTMENT TO
HM THE KING
MANUFACTURERS OF
MOTOR VEHICLES
JAGUAR LAND ROVER LIMITED
COVENTRY

BY APPOINTMENT TO
HM THE QUEEN
MANUFACTURERS OF
MOTOR VEHICLES
JAGUAR LAND ROVER LIMITED
COVENTRY

RANGE ROVER

5 YEAR WARRANTY

Min./max. gecombineerd verbruik: 2,8-12,3 l/100 km, resp. 35,7-8,1 km/l, CO_2-uitstoot 62-277 g/km. Afgebeeld model uitgerust met opties en accessoires. Wijzigingen en fouten voorbehouden.

Harper's BAZAAR

HARPER'S BAZAAR
IS EEN UITGAVE VAN
HEARST NETHERLANDS

+31 (0)20 535 36 00
harpersbazaar@hearst.nl
@harpersbazaar.nl

EDITOR IN CHIEF
Miluska van 't Lam
miluska.van.t.lam@hearst.nl

MANAGING EDITOR
Lara Oliveri
lara.oliveri@hearst.nl

ART DIRECTION
Esmée van Schaik
c-esmee.van.schaik@hearst.nl

PICTURE EDITING & EDITORIAL DESIGN
Daan de Ruijter
c-daan.de.ruijter@hearst.nl

EDITORIAL DESIGN
Isabel Fernandez
c-isabel.fernandez@hearst.nl

MANAGING EDITOR DIGITAL
Fenna Brinkmann
fenna.brinkmann@hearst.nl

DIGITAL EDITOR
Yarissa Snijders
yarissa.snijders@hearst.nl

FASHION COORDINATION
Simone Sniekers
c-simone.sniekers@hearst.nl

FASHION PRODUCTION
Priscilla Roemer
priscilla.roemer@hearst.nl
Manon Zeno (a.i)
c-manon.zeno@hearst.nl

EDITORIAL ASSISTANT
Sarita Wijnker
sarita.wijnker@hearst.nl

COPY EDITING
Caroline Hülsenbeck
c-caroline.hulsenbeck@hearst.nl
Marloes van Wijnen
c-marloes.van.wijnen@hearst.nl

HEARST MAGAZINES INTERNATIONAL

PRESIDENT HEARST
MAGAZINES INTERNATIONAL
Jonathan Wright

SENIOR VICE PRESIDENT, EDITORIAL & BRAND DIRECTOR
Kim St. Clair Bodden

GLOBAL EDITORIAL
& BRAND DIRECTOR
Eléonore Marchand

INTERNATIONALE EDITIES
Arabië, Australië, Brazilië, China, Duitsland, Ecuador, Frankrijk, Griekenland, Groot-Brittannië, Hongkong, India, Indonesië, Italië, Japan, Kazachstan, Korea, Maleisië, Mexico, Oekraïne, Qatar, Saudi-Arabië, Servië, Singapore, Spanje, Taiwan, Thailand, Tsjechië, Türkiye, Oekraïne, Verenigde Staten, Vietnam

CONTRIBUTORS
Alexandra Delifer, Amanda Rijff, Annemary Aderibigbe, Bhavitha Mandava, Bianca Betancourt, Brooke Bobb, Carlo Rossi, Caroline Newell, Courtney Perkins, Daan de Ruijter, Daniëlle Cathari, Ellen Fedors, Esther Langham, Fabienne Dumasy, Fenna Brinkmann, Francesco Angelino, Gianni Crispino, Giovanna Martial, Giovanni Allocca, Giovanni Corabi, Hassnae Bouazza, Hélène van der Ven, Isabelle Vander Heyde, Jaap Strijker, Janneke Niessen, Jeremy Everett, Jet Spieker, Johnny Dufort, Kaitlyn Greenidge, Katie Leimbach, Kelly Wearstler, Laëtitia Gimenez Adam, Libby Taverner, Lisette Gerbrands, Lotte Bodt, Maria Luisa Frisa, Mariana Goncalves, Marloes van Wijnen, Martika Avalon, Misha Margarittha, Nicholas Grasa, Nina Pierson, Pegah Farahmand, Raquel Castellanos, Rosalieke Fuchs, Sanne van Rij, Sarah Pidgeon, Selena Mual, Sissy Vian, Sylvie Vacca, Tamara Mcnaughton, Trinidad Castaño, Vesna Vrdoljak, Yadim

TRAINEES
Daisy Broekhof, Hripsime Ananikjan, Lotte Bodt, Maud Kila

Explora
JOURNEYS

Misschien is het beste hotel *helemaal geen hotel.*

ONTDEK DE «OCEAN STATE OF MIND»

UITSLUITEND SUITES MET ZEEZICHT | MEESLEPENDE REIZEN | BEKROONDE GASTRONOMIE
HOLISTISCHE WELLNESS | VERFIJND EUROPEES DESIGN

EXPLORAJOURNEYS.COM
Neem contact op met uw reisadviseur of bel 00800 0825 0851

EDITIE 03 | ZOMER 2026

Harper's BAZAAR

CHIEF EXECUTIVE OFFICER
Caroline Ammerlaan

CHIEF BRAND OFFICER
Eefke Hendrix

BRAND MANAGER
Tatiana Farag

CONSUMER SALES OPERATIONS DIRECTOR
Brenda van den Broek

HEAD OF CONSUMER PRODUCTS
Hessel Sutterland

RETAIL MARKETEER
Mirjam Brouwer

COMMERCIAL SALES DIRECTOR
Tugba Metin

ACCOUNT MANAGEMENT
Fadoua El Harrak
Marwa Moussa
Maryam Mohammadi
Nina Westerhof
Peter Ioannidis
Tim van der Kroon
Yannick Basse
Tessa Dubois

GLOBAL ACCOUNT MANAGER
Margriet Huisman

COMMERCIAL BACK OFFICE
Babiche Hilgers
Daisy Vagevuur

HEAD OF MEDIA AGENCY TEAM
Robert Franke

ACCOUNT STRATEEG
Kiki Kaersenhout

COMMERCIAL PRODUCTION & PROJECT MANAGEMENT LEAD
Valerie Bouman

CREATIVE CONCEPTS
Malu de Bont, Sophie Loos

CHIEF FINANCIAL OFFICER
Pieter Heezemans

HR DIRECTOR
Richard Huisman (a.i)

DIGITAL CONTENT & STRATEGY DIRECTOR
Pauline Breeuwsma

ICT & SECURITY DIRECTOR
Remmert Bolderman

PRODUCTION MANAGEMENT
Joyce van Onselen

PHOTO DIRECTOR COPYRIGHT & SYNDICATION
Caroline Brugman

IMAGE EDITING
Studio-online.nl

PRINT
Senefelder

DISTRIBUTION
Aldipress BV Utrecht

ADVERTENTIEWERVING Hearst Netherlands, Moermanskkade 500, 1013 BC Amsterdam, tel: +31 (0)20 262 30 00, e-mail: sales@hearst.nl, International Sales Italië, Zwitserland: Robert Schoenmaker, Pietro Romagnini, tel: +39 (0) 266 19 31 47 ABONNEMENTEN Voor vragen over abonnementen, bezorging en voor adreswijzigingen (graag uiterlijk 3 weken van te voren) kan contact opgenomen worden met: Harper's Bazaar klantenservice ma – vrij 9:00 – 16:00 uur (+31) 88 024 54 09, klantenservice@harpersbazaar.nl Post: Harper's Bazaar, Postbus 10985, 1001 EX Amsterdam Voor België: Krijtersveld 5, 2160 Wommelgem, Tel: (+32) 78 480183 Een jaarabonnement (6 nummers + 2 specials) kost € 71 in Nederland en België bij vooruitbetaling en automatische incasso. Prijswijzigingen voorbehouden. Levering van magazines en premies en verkoop van producten geschiedt volgens de algemene leveringsvoorwaarden abonnementen & producten Hearst Magazines Netherlands, die te vinden zijn op abonnement.hearst.nl/voorwaarden NUMMERS GEMIST? Ze zijn na te bestellen via de online kiosk abonnement.harpersbazaar.com/losse-nummers. DIGITAAL LEZEN Als abonnee leest u Harper's Bazaar gratis digitaal. Gaan naar tijdschrift.nl/hearst, maak een account aan, en download de app om overal te kunnen lezen. Vragen over de app? Ga naar tijdschrift.nl/klantenservice of bel 088-5500218 PRIVACY Persoonlijke gegevens van abonnees en klanten worden door Uitgever met de grootst mogelijke zorgvuldigheid behandeld. Daarbij houdt Uitgever zich aan de van toepassing zijnde privacy-gerelateerde wet- en regelgeving waaronder de Algemene Verordening Gegevens-bescherming en de Telecommunicatiewet. Voor meer informatie: hearst.nl/privacyverklaring/ COPYRIGHT ©Hearst Magazines Netherlands B.V., onder voorbehoud van alle rechten. Niets uit deze uitgave mag (deels) worden verveelvoudigd, opgeslagen in een gegevensbestand of openbaar worden gemaakt op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van Uitgever. Uitgever heeft getracht alle rechthebbenden van gepubliceerde content (foto's, illustraties en tekst) te bereiken. Zij die desondanks menen aanspraak te kunnen maken op deze rechten worden verzocht contact op te nemen met Uitgever. SALES CONTACT +31(0)20 262 3000 / sales@hearst.nl Hearst Magazines International 300 West 57th Street, 37th FL, New York, NY 10019 PRESIDENT HEARST MAGAZINES Debi Chirichella PRESIDENT HEARST MAGAZINES INTERNATIONAL Jonathan Wright SENIOR VICE PRESIDENT, GLOBAL EDITORIAL & BRAND DIRECTOR Kim St. Clair Bodden GLOBAL EDITORIAL DIRECTOR, LUXURY BRANDS Eléonore Marchand

RITUALS®

find your balance

WITH THE RITUAL OF AYURVEDA

Certified B Corporation

RITUALS...
THE RITUAL OF AYURVEDA
whipped body cream
crème fouettée pour le corps

ZOMERDEAL

TWEE KORTE ABONNEMENTEN VOOR DE PRIJS VAN ÉÉN!

SAMEN VOOR

€29,50

BEIDE ABONNEMENTEN STOPPEN AUTOMATISCH

Harper's Bazaar verrijkt je met waardevolle inzichten, van stijl en beauty tot cultuur en carrière.

GA NAAR ACTIEABONNEMENT.NL/

of bel 088 024 54 09 (ma t/m vrij 9:00 – 16:00)

DEZE AANBIEDING IS GELDIG IN NEDERLAND EN BELGIË TOT 1 JULI 2026. BEIDE ABONNEMENTEN STOPPEN AUTOMATISCH.
ZIE OOK: HEARST.NL/LEVERINGSVOORWAARDEN. WOON JE IN BELGIË? BEL DAN 078 48 01 83.

CONTRIBUTORS

In dit nummer nemen we je mee langs werelden die uitnodigen tot ontsnappen: van inspirerende reizen en meeslepende literatuur tot de verbeeldingskracht van couture. Maar hoe ontsnappen onze contributors zelf aan het alledaagse?

MARTIKA AVALON
fotografeerde Daniëlle Cathari in Los Angeles

'De serie met designer Daniëlle Cathari is mijn eerste shoot sinds ik officieel van New York naar LA ben verhuisd. We fotografeerden op een prachtige ranch in Malibu, wat meteen weer liet zien hoe bijzonder het is om hier te werken. Het mooie weer speelt daarin een grote rol: het zorgt voor prachtig, natuurlijk licht dat de beelden echt versterkt. De eindeloze, diverse locaties geven een gevoel van vrijheid en escapisme en blijven me creatief inspireren. Reizen is voor mij een grote inspiratiebron. Ik haal veel inspiratie uit het observeren van mensen, hoe ze zich kleden, gedragen en de kleuren die een plek bepalen. Het helpt me om even uit het alledaagse te stappen en mijn creativiteit opnieuw te prikkelen.'

JAAP STRIJKER
fotografeerde de coverserie in Positano

'Voor dit nummer mocht ik de coverserie schieten in Positano, Italië. We zaten op een echt waanzinnige plek: een hotel aan de Amalfikust waar je je heel even een personage uit de serie *The White Lotus* voelt, Italiaanse luxe op z'n best. We hebben hard gewerkt, maar ook eventjes kunnen genieten van alles om ons heen: het hotel, de mensen, de zee en misschien wel het belangrijkste: het eten. Als ik zelf even wil ontsnappen aan het alledaagse, pak ik een boek en loop ik met m'n hond naar het Erasmuspark in Amsterdam. Als een boek goed is, vergeet ik eigenlijk alles om me heen.'

ESMÉE VAN SCHAIK
deed de art direction voor dit zomernummer

'Het begon deze editie allemaal met de iconische fotografie van Slim Aarons. Dat vertaalden we naar composities met een subtiele knipoog naar vintage reiselementen, alles in een verfijnd Bazaarjasje. Mijn escapemomentvan de dag is wanneer ik de hond meeneem en een stuk de polder in ga om te wandelen. Even weg van alle meetings. Met m'n hoofd in de wind, omringd door frisse lucht en de natuur. Meestal geniet ik van de rust en denk ik na over de dilemma's die zich afspelen achter de laptop maar soms ook juist met muziek of een goede podcast zodat ik echt even uitgetuned ben. Zodra ik helemaal ben uitgewaaid of een antwoord heb op mijn dilemma's, keer ik om. *Back to business!*' ■

FOTOGRAFIE MIJNTJE LUPGENS (PORTRET JAAP), TIM VERHALLEN (PORTRET ESMÉE), ROOS ATEN (PORTRET MARTIKA)

HOW BAZAAR!

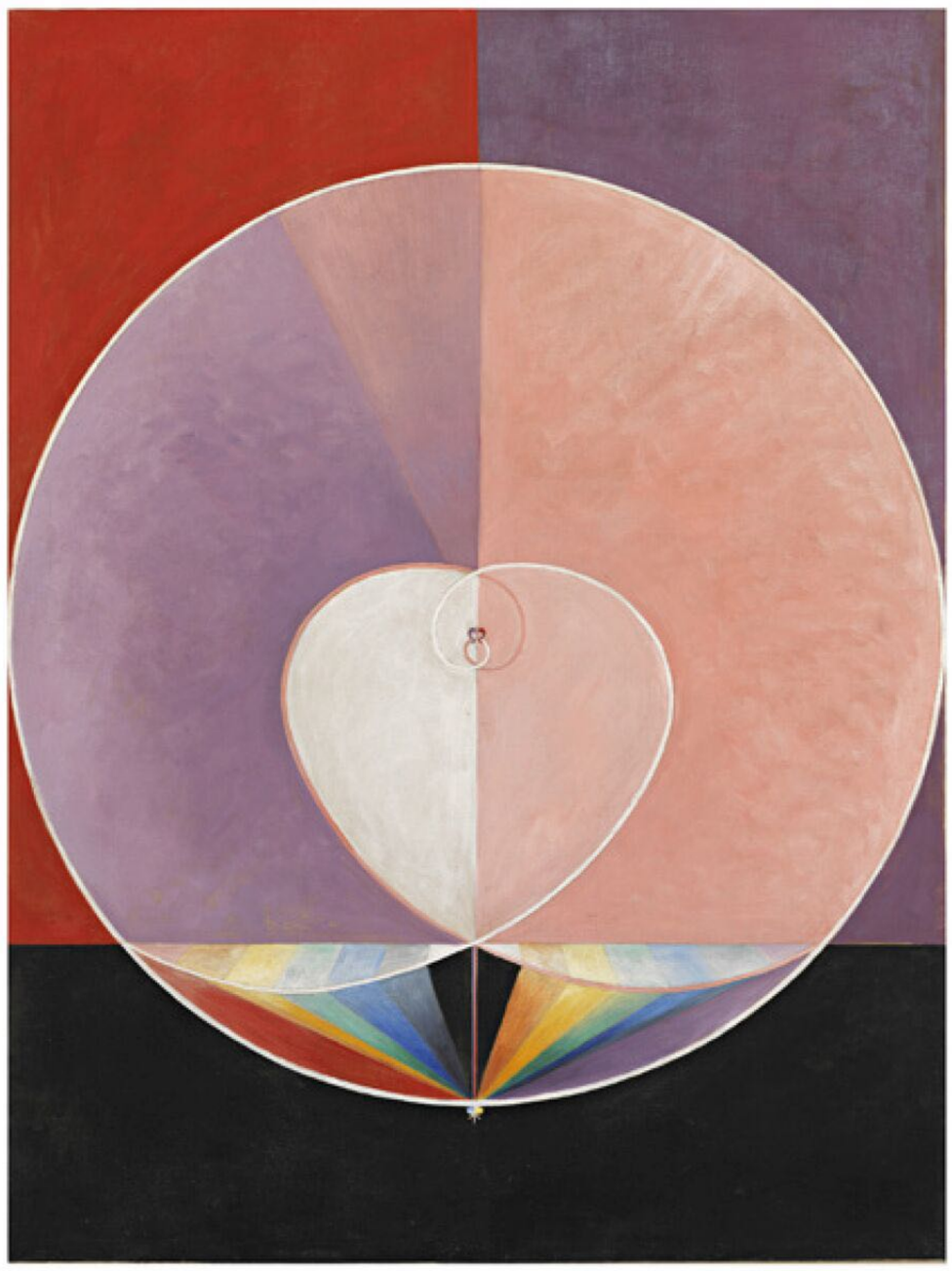
Een gecureerde selectie van alles wat je wil zien, weten, dragen en doen dit seizoen.

PRODUCTIE EN TEKST LARA OLIVERI

COCO BEACH

Chanel opent deze zomer een tijdelijke boetiek aan de Belgische kust aan de prestigieuze Kustlaan in Knokke-Heist. De benedenverdieping van een statig pand wordt omgevormd tot een licht en minimalistisch vakantieadres van het modehuis. Je vindt er onder meer de Coco Beach 2026-collectie, naast een selectie uit de eerste lente/zomer-collectie van Matthieu Blazy. *t/m 11 oktober 2026, Kustlaan 353. chanel.com*

FOTOGRAFIE JULIEN MARTINEZ LECLERC

Hilma af Klint, 'Colombe, n° 2', 1915, olieverf op doek, 155,5 × 115,5 cm

PIONIER VAN ABSTRACTIE

Het Grand Palais en Centre Pompidou in Parijs slaan de handen ineen voor een grote, gezamenlijke tentoonstelling over Hilma af Klint (1862-1944), de Zweedse kunstenaar die met haar abstracte kunst geschiedenis schreef. Al vanaf 1906 maakte ze radicale abstracte werken, jaren vóór namen als Kandinsky en Malevich, met geometrische vormen, felle kleuren en spirituele symboliek. Af Klint hield dit werk tijdens haar leven verborgen en bepaalde zelfs dat het pas twintig jaar na haar dood mocht worden onthuld, wat haar internationale erkenning pas laat op gang bracht. Een zeldzame kans om kennis te maken met een kunstenaar die haar tijd ver vooruit was. *Van 6 mei t/m 30 augustus, Grand Palais in Parijs, grandpalais.fr*

FOTOGRAFIE THE MODERNA MUSEET, STOCKHOLM / COURTESY THE HILMA AF KLINT FOUNDATION, ZOË LOVE SMITH & JOB LODDER (ZOË LOVE SMITH)

LOST MY HEAD ON A PEDESTAL

Zoë Love Smith is een Nederlandse artiest met een dromerige, intuïtieve stijl waarin emotie en verbeelding samenkomen. Tijdens het pre-releasefeest van Harper's Bazaar Art & Interior gaf ze een intiem huiskamerconcert, en deze zomer verschijnt haar eerste EP genaamd *Lost My Head on a Pedestal*. 'Muziek is mijn toevluchtsoord tijdens moeilijke periodes, maar ook de soundtrack van de mooiste momenten in mijn leven,' stelt Zoë Love Smith. 'Ik vang fragmenten van mijn leven in de muziek die ik maak. Deze EP gaat over wat er gebeurt als je jezelf een beetje kwijtraakt: in de liefde, in iemand anders, of in een idee van wie je denkt te moeten zijn. Voor mij gaat het niet om het geven van antwoorden, maar om ruimte maken voor wat je voelt, ook als dat nog niet helemaal duidelijk is.'

TOMATO *TOMATO*

Tijdens Milan Design Week presenteerde modehuis Chloé onder creative director Chemena Kamali een exclusieve heruitgave van de iconische Tomato Chair, oorspronkelijk ontworpen in 1970 door Christian Adam voor Poltronova. Met zijn organische vorm stond de stoel destijds symbool voor een vrijere manier van leven, en juist daarin vond Kamali een duidelijke connectie met Chloé's huidige bohemien signatuur. De nieuwe editie heeft een update gekregen: de stoel verschijnt nu in zacht leer en tinten als crème, cognac, zand en zwart. *chloe.com*

FOTOGRAFIE CAMILLE VIVIER

MARK ROTHKO, NO. 3 / NO. 13, 1949, OIL ON CANVAS, 216.5 × 164.8 CM, NEW YORK, THE MUSEUM OF MODERN ART, BEQUEST OF MRS. MARK ROTHKO THROUGH THE MARK ROTHKO, FOUNDATION, INC. 428.1981, CAT. RAIS. N. 410

ROTHKO A FIRENZE Florence staat deze zomer in het teken van een van de belangrijkste kunstenaars van het abstract expressionisme, Mark Rothko. De grootschalige tentoonstelling in Palazzo Strozzi volgt zijn volledige carrière en toont hoe Rothko kleur gebruikte om ruimte, emotie en een bijna meditatieve ervaring te creëren. *t/m 23 augustus 2026, palazzostrozzi.org*

ZOMERLOOK

Amsterdams modelabel Martan en ijsmerk Magnum bundelen hun krachten voor een samenwerking die begint tijdens het Filmfestival van Cannes en eindigt met een show in het Rijksmuseum, ter ere van de lente/zomer 2027-collectie van het merk. Het resultaat: een zintuiglijke mix van mode, kunst en beleving, mét een zomers randje. *martan-official.com*

REFLECTIONS ON FASHION

Wat gebeurt er als je 75 jaar mode opnieuw bekijkt door de lens van nu? In *Reflections on Fashion* laat Kunstmuseum Den Haag zien hoe zijn indrukwekkende collectie blijft evolueren. Met ontwerpen van onder andere Gabrielle Chanel, Alexander McQueen, Vivienne Westwood en Fong-Leng. *4 juli 2026 t/m 3 januari 2027, kunstmuseum.nl*

Japon, ca. 1858, waarin in de beginjaren van de collectie veel is geshowd, aankleedruimte, Kunstmuseum Den Haag

SIP & PAINT

Op zoek naar een originele zomertip? Aan boord van Smidtje Luxury Cruises wordt een middag op de grachten van Amsterdam net even anders, met een cocktail van Fever-Tree in de hand en een penseel binnen handbereik. Creatief en ontspannen: precies wat je wil op een lange zomerdag. *smidtje.nl*

FOTOGRAFIE BORIS LUTTERS (MARTAN X MAGNUM), BO OUWERKERK (SIP & PAINT), ALICE DE GROOT (KUNSTMUSEUM DEN HAAG)

FOTOGRAFIE NURIA SERRANO, STYLING CLAUDIA LAUKAMP

MODERNE KLASSIEKER

Gespot tijdens de Cruise 2026-show van Louis Vuitton: de Spike-ballerina, die de klassieke *flat* een zomerse update geeft. In een collectie vol vernieuwde klassiekers combineert de schoen zacht suède met subtiele metallic details. Het opengewerkte silhouet is luchtig, comfortabel en voelt elegant aan; perfect voor lange zomerdagen. Een moderne klassieker in wording. *louisvuitton.com*

ELEVATED ESSENTIAL

Een subtiele samensmelting van design en ritueel: het Deense label Lié Studio en skincaremerk Lesse lanceren met de Balm Case Pendant een object dat de grens tussen accessoires en selfcare vervaagt. De minimalistische hanger met lip balm is bedoeld om dicht op het lichaam te dragen en dagelijkse verzorging te verheffen tot een intentioneel moment. *lie-studio.dk*

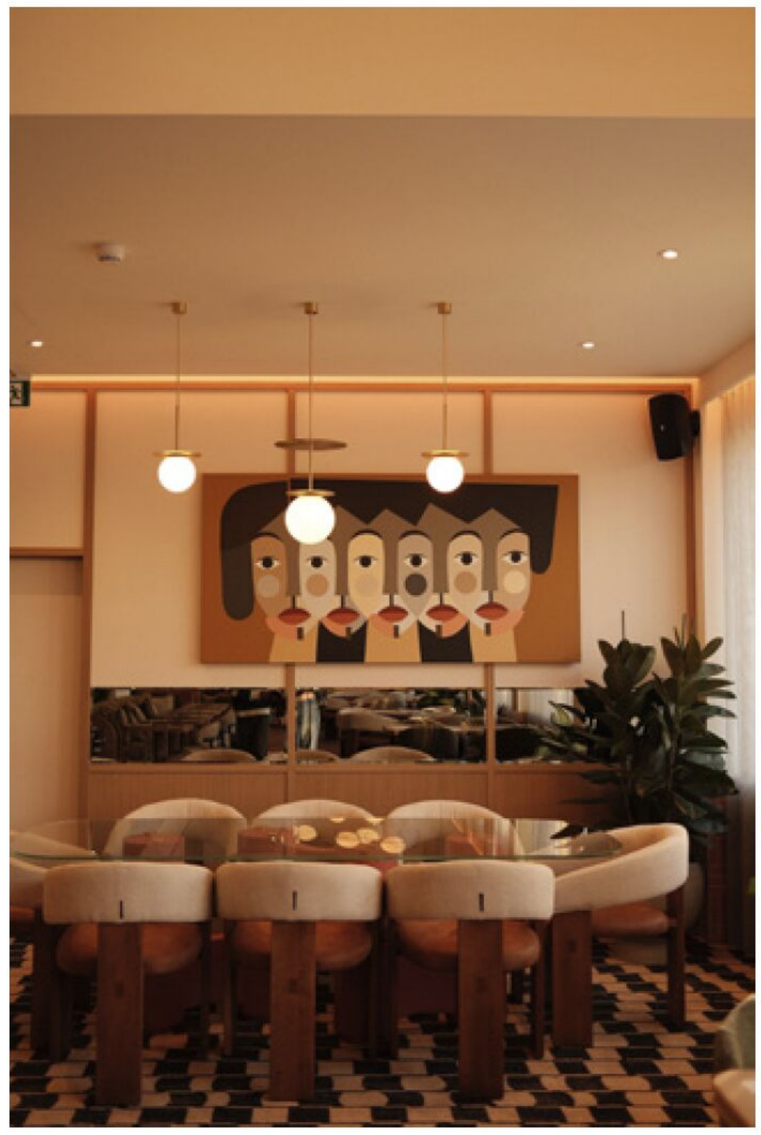
COURTESY LIÉ STUDIO

HOLLAND FESTIVAL

Deze lente verandert Amsterdam opnieuw in een podium voor het Holland Festival, dit jaar voor de 79e keer. Het internationaal gerenommeerde festival brengt grensverleggende podiumkunsten samen: van theater en dans tot muziek en multidisciplinaire performances die je zelden, en vaak maar één keer, zo kunt ervaren. *3 t/m 28 juni 2026, hollandfestival.nl*

‘Masters of Movement’, Het Nationale Ballet

CREATIVE MINDED

Voor een weekend Antwerpen is Via Antwerp een adres dat verder gaat dan een hotel. De kamers voelen aan als een subtiele ode aan art nouveau, met zachte lijnen, warm licht en details die uitnodigen om te blijven, waardoor alles hier draait om vertragen en echt even weg zijn. Een perfecte *escape* voor *creative minds*. *viaantwerp.com*

FOTOGRAFIE HUGO THOMASSEN (HOLLANDFESTIVAL), COURTESY VIA ANTWERP (VIA ANTWERP), WENDELIEN DAAN (LECTURIS), STYLING MAJID KARROUCH, MAKE-UP SANDRA GOVERS, MODEL SOUDA MUHIYADIN KARIKO, CREATIVE DIRECTION PIET PARIS

EEN ODE AAN ECHTHEID

Almost Human is een visueel essay waarin fotograaf en visual artist Wendelien Daan dertig jaar fotografie samenbrengt en het vrouwbeeld onderzoekt in al zijn imperfectie: rauw, sensueel en soms confronterend. In een tijd waarin alles steeds kunstmatiger wordt, voelt het boek als een ode aan echtheid, diversiteit en de veelzijdigheid van het lichaam. *lecturis.nl*

Souda draagt een haute-couturehoofddeksel van Jean Paul Gaultier

Harper's BAZAAR BUSINESS CLUB

Opent deuren die anders gesloten blijven

Miluska van 't Lam en Kelly Rutherford

JOIN THE CLUB

SLUIT JE AAN bij een warme, besloten community van invloedrijke vrouwen met ambitie en stijl. ONTMOET elkaar on- en offline, tijdens onze EVENTS én in de exclusieve club app.

STAR

CONNECT & GROEI

€ 998

■ Minimaal 12 events per jaar: Business Club Talks, *unplugged* netwerk events & digitale coachingsessies ■ Alle coachingsessies terugkijken *(on demand)* ■ Toegang tot de besloten online community ■ Jaarabonnement Harper's Bazaar (8 edities) ■ Maandelijkse Business Newsletter + exclusieve content uit talks/interviews ■ Hapjes & drankjes inbegrepen op events

ICON

PROFILEER & WORD GEZIEN

€ 1.998

■ Minimaal 12 events per jaar: Business Club Talks, *unplugged* netwerk events & digitale coachingsessies ■ Alle coachingsessies terugkijken *(on demand)* ■ Toegang tot de besloten online community ■ Jaarabonnement Harper's Bazaar (8 edities) ■ Maandelijkse Business Newsletter + exclusieve content uit talks/interviews ■ Hapjes & drankjes inbegrepen op events

ICONS KRIJGEN MEER

■ Een exclusief ICON-diner

■ Een persoonlijk carrièreverhaal als online interview bij Harper's Bazaar met een mediawaarde van € 10.500,-

FOTOGRAFIE KATERINA BEZEDE

ATTRACTIVE PEOPLE, ATTRACTIVE PLACES

Zonovergoten, weelderig en moeiteloos chic: de iconische beelden van fotograaf Slim Aarons (1916-2006), geschoten tijdens de exclusieve tuinfeesten en luxe *getaways* van de crème de la crème, gaven de wereld een glimp van de verfijnde levens van *A-listers* in de *Golden Age of Glamour*. De stijlvolle vakantiebeelden vormen tot op de dag van vandaag een bron van inspiratie.

TEKST MARLOES VAN WIJNEN

FOTOGRAFIE SLIM AARONS VIA GETTY IMAGES

POOLSIDE POODLE Oud-fotomodel Helen Dzo Dzo Kaptur (in wit kant), Nelda Linsk, de vrouw van kunsthandelaar Joseph Linsk (in het geel) en actrice Lita Baron (met witte zonnehoed) bij het Kaufmann Desert House in Palm Springs, Californië, 1970

De iconische *Poolside Story*-serie groeide uit tot het bekendste werk van Aarons, met thema's als luxe, ontspanning, architectuur en mode

Wie de beelden van de wereldberoemde fotograaf Slim Aarons bekijkt, zal moeilijk kunnen geloven dat de man achter de lens ooit een oorlogsfotograaf was. Toch definieert de overstap van indringende slagvelden naar strakke gazons als het decor van zijn fotografie zijn uiteenlopende carrière. Na jaren als oorlogsfotograaf te hebben gewerkt voor het Amerikaanse leger tijdens de Tweede Wereldoorlog, besloot Aarons het roer eind jaren veertig radicaal om te gooien.

Geboren als de zoon van Joodse immigranten in de Lower East Side in New York, trok hij in vredestijd naar Los Angeles. Daar wist hij toegang te krijgen tot de wereld van de aristocratie en de internationale jetset – waardoor luxueuze, gelikte settings zich voor zijn lens begonnen uit te strekken. Zijn stijl, gekenmerkt door zonovergoten, weelderige fotografie, trok de aandacht van grote merken en tijdschriften, wat hem opdrachten voor prestigieuze bladen als *LIFE* en *Town & Country* opleverde. Ook verscheen zijn werk in Harper's Bazaar. Dit waren geen geënsceneerde fotoshoots, maar unieke inkijkjes in het leven van glamoureuze *A-listers*. De elite ontving hem met open armen in hun (vakantie)huizen, omdat ze zijn komst bestempelden als een eer en de foto's van hun leven zagen als een vorm van prestige en erkenning.

De inmiddels iconische *Poolside Story*-serie groeide uit tot zijn bekendste werk, een serie waarin de glamour van het beeld spat, met dominante thema's als luxe, ontspanning, architectuur en mode. In januari 1970 reisde Aarons voor de serie af naar het Kaufmann Desert House, ontworpen door Richard Neutra, waar hij Helen Dzo Dzo Kaptur en Nelda Linsk, de vrouw van kunsthandelaar Joseph Linsk, voor zijn lens kreeg. Het moderne huis, gedefinieerd door strakke lijnen en glazen wanden, stak scherp af tegen de woestijn op de achtergrond. Aarons maakte architectuur graag onderdeel van het verhaal, omdat de designhuizen en luxe villa's die hij fotografeerde direct de welvarende levensstijl omvatten. Net als mode: mannen in strakke colberts en vrouwen in witte ensembles met volumineus geföhnde haren zetten direct de toon.

Door deze hoogste sociale klasse te documenteren, bracht hij in beeld welke kleding zij in hun vrije tijd droegen, tijdens intieme borrels en exclusieve feesten. Zijn werk droeg zo bij aan het modebeeld van de *Old Hollywood scene*. Hetzelfde deed hij op de piste. Geen fotograaf wist de elegantie van het skiresort zo vast te leggen als Slim Aarons. De selecte groep mensen die zich in die tijd in de bergen bevond – toen skiën nog niet mainstream was – vormde een interessant onderwerp voor zijn lens. Van Europese prinsessen tot zakenmannen, en van Gstaad tot Courchevel: ook de besneeuwde bergtoppen bleken perfect als decor te kunnen dienen voor zijn gelikte fotografie, waarmee hij een uniek inkijkje wilde geven in het glamoureuze leven van de mondaine samenleving.

Af en toe kreeg hij kritiek op zijn fotografie, omdat hij zich ook in deze kringen zou bevinden buiten zijn werk om, en dus te nauw met de elite verbonden zou zijn. Maar over het algemeen konden Aarons beelden vooral op lof rekenen, vanwege zijn unieke documentatie van de samenkomst van de crème de la crème die veelal achter gesloten deuren plaatsvond. Zo heeft Aarons met zijn fotografie een vervlogen tijdperk weten vast te leggen, waar creatieven zoals designers, kunstenaars en architecten vandaag de dag nog steeds inspiratie uit putten.

Aarons zelf, die in 2006 overleed, omschreef op zijn eigen, unieke en ietwat nuchtere manier wat er op zijn foto's te zien was: 'Attractive people doing attractive things in attractive places.' Een stijl én quote waarmee hij geschiedenis schreef. ■

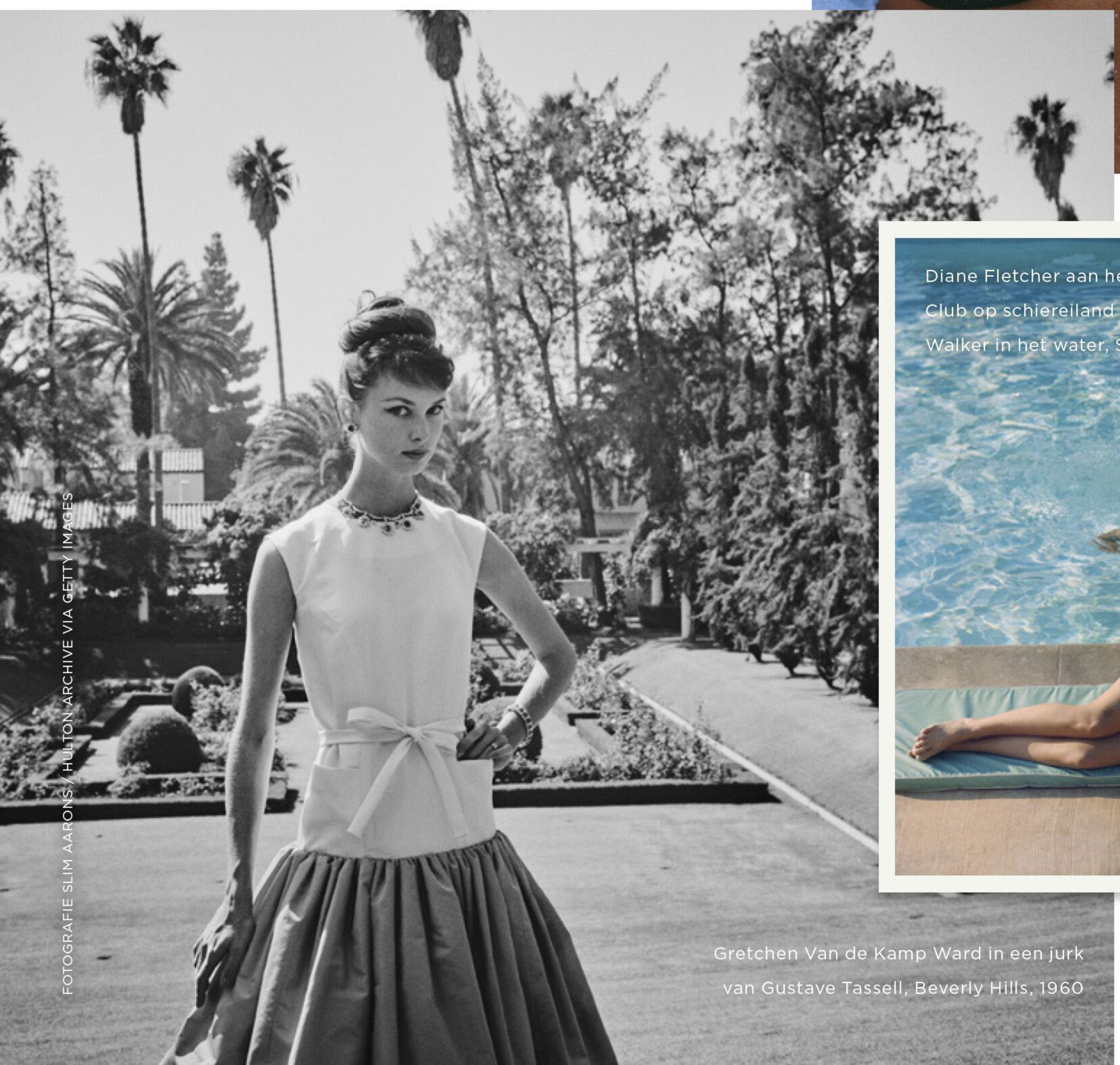

ONDER Abaco Inn op Elbow Cay, een van de Abaco-eilanden van de Bahama's, maart 1986

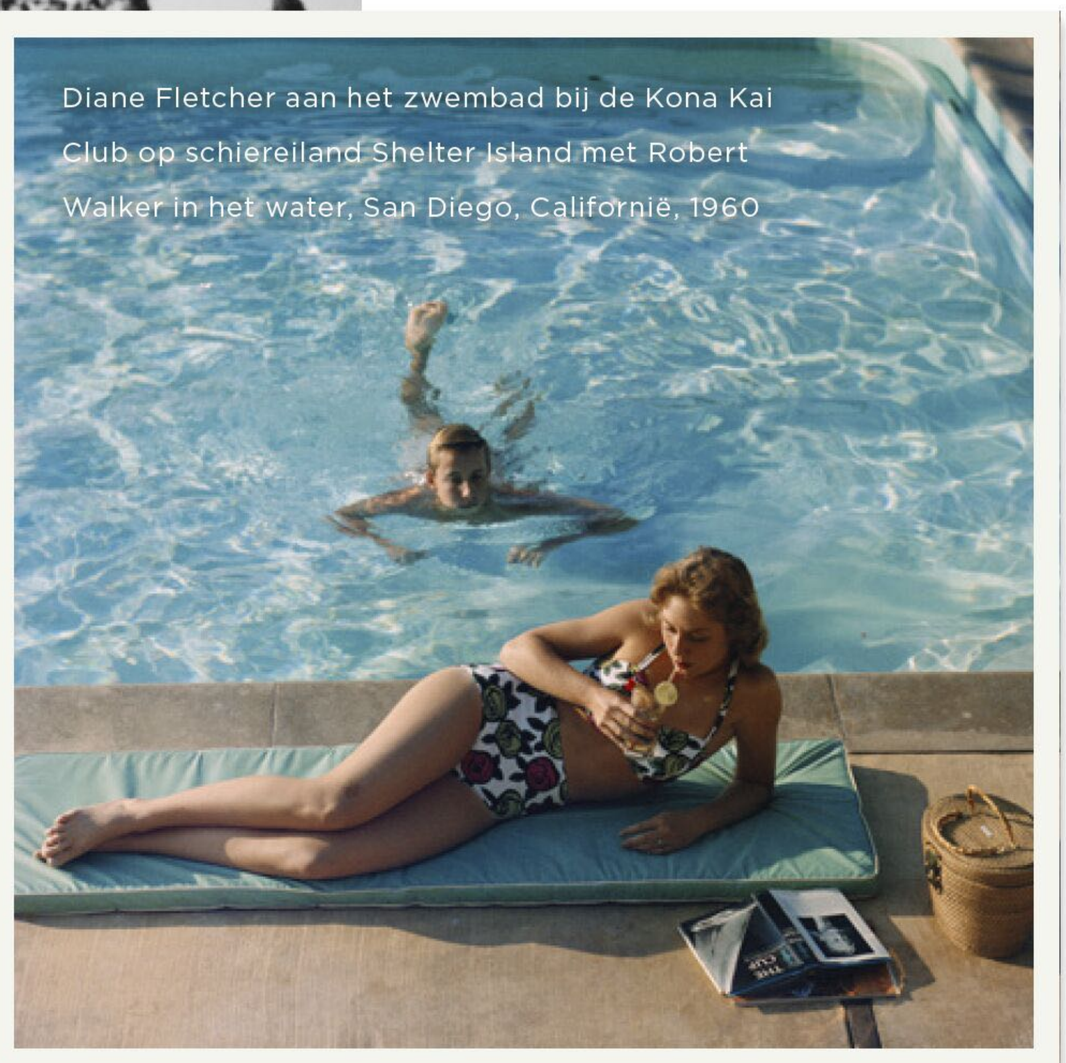

Marisa Berenson in de zon op Capri, 1968

Gretchen Van de Kamp Ward in een jurk van Gustave Tassell, Beverly Hills, 1960

Diane Fletcher aan het zwembad bij de Kona Kai Club op schiereiland Shelter Island met Robert Walker in het water, San Diego, Californië, 1960

FOTOGRAFIE SLIM AARONS / HULTON ARCHIVE VIA GETTY IMAGES

‘Summertime and the Livin’ is Easy’

De bovengenoemde iconische zin gezongen door Ella Fitzgerald in 1968 vangt precies de sfeer van onze selectie: moeiteloze stukken die het werk voor je doen, perfect voor lange zomerdagen. PRODUCTIE SIMONE SNIEKERS

Canellopoulos Penthouse Pool, Athene, 1961

1. Barénia Eau de Parfum Intense 50 ml € 90 HERMÈS 2. Katoenen hemdjurk € 89,99 H&M STUDIO 3. Zwemband € 54 PETITES POMMES 4. Zonnebril van acetaat € 280 THE ATTICO X LINDA FARROW 5. Roségouden armband met diamant € 3900 POMELLATO via Schaap en Citroen 6. Outdoor ligstoel € 1034 HONORÉ 7. Handgemaakte buckethat van natuurlijk papieren stro € 80 BY MALENE BIRGER

1

2

3

4

STILLE LUXE

Neous beweegt zich op het snijvlak van mode en design: minimalistisch, verfijnd en altijd met een subtiel architecturale twist. Het Londense label staat bekend om zijn stille luxe: schoenen die niet opvallen door overdaad, maar door vorm en precisie. De Beid-ballerina's zijn daar de perfecte vertaling van. In zacht, crème leer en met een strakke, licht spitse vorm voelen ze modern en tijdloos tegelijk. Een ingetogen statement, precies wat je zoekt in een moeiteloos, zomers silhouet. *€ 705 neous.co.uk*

5

6

7

AIR AND FLOW

Róhe heeft zich in korte tijd gevestigd als een van de interessantste stemmen uit Amsterdam. Het label staat voor een nieuwe vorm van luxe: ingetogen, tactiel en gebouwd op vakmanschap in plaats van zichtbaarheid. Voor de lente/zomer 2026 verschuift de focus naar lichtheid. Vormen worden zachter, bewegingen belangrijker. In deze look komt dat samen: de geplooide witte rok van poplin katoen geeft richting en laat vrij. De stof vangt het licht en beweegt mee met het lichaam. Een stuk dat moeiteloos zijn plaats vindt in een tijdloze zomergarderobe. *€ 495 roheframes.com*

FOTOGRAFIE SLIM AARONS/HULTON ARCHIVE VIA GETTY IMAGES

INGETOGEN LUXE

Met de lente/zomer 2026-collectie bevestigt Tod's zijn positie als meester in ingetogen luxe. Onder leiding van Matteo Tamburini verschuift het erfgoed van het huis subtiel richting het nu, met leer als vertrekpunt. Deze leren teenslippers, rechtstreeks van de catwalk, vatten die benadering samen. Minimalistisch in vorm, maar rijk in detail: soepel kalfsleer, een metalen signatuur en een afwerking die de hand van de maker voelbaar maakt. Ze passen naadloos binnen een garderobe die draait om kwaliteit en duurzaamheid, waarin elk stuk, hoe eenvoudig ook, een blijvende waarde heeft. *€ 590 tods.com*

1

2

3

4

1. Koffer van canvas en Barénia Faubourg-kalfsleer, prijs op aanvraag HERMÈS 2. Detangling haarkam € 60 ORIBE 3. Collier van metaal en hars, prijs op aanvraag CHANEL 4. Zonnebril van acetaat € 580 JIL SANDER X OLIVER PEOPLES 5. Mesh shopper met leer € 129 ARKET 6. Imperméable Anti-Humidity Spray € 24 ORIBE 7. Halterbadpak € 120 FILIPPA K

IN GOLD WE MOVE

Messika's juwelen voelen licht en sensueel aan. Het Parijse huis doorbreekt de klassieke regels van juwelen en creëert stukken die net zo goed werken in de stad als op reis. In de Move-collectie komt dat samen, met drie bewegende diamanten. De Move Joaillerie Bague-ring in geelgoud voelt gemaakt voor de zomer: licht op de huid, verfijnd in vorm en eenvoudig te combineren, bijvoorbeeld met een linnen set of een tanktop.
€ 3750 Messika via schaapencitroen.nl

5

6

Mara Lane bij het Sands Hotel, Las Vegas, 1954

7

FOTOGRAFIE SLIM AARONS/HULTON ARCHIVE VIA GETTY IMAGES

PLAYFUL ICON

Het Italiaans designhuis Exteta brengt met de Locus Solus-loveseat een stukje designgeschiedenis naar het terras. Oorspronkelijk ontworpen door Gae Aulenti in 1964, ademt dit ontwerp een speelse, bijna cinematografische jarenzestigsfeer, opnieuw tot leven gebracht in een hedendaagse setting. Met zijn ronde, luchtige frame en gestreepte kussens voelt de loveseat als een scène uit een Slim Aarons-foto: zonovergoten, ontspannen en moeiteloos chic. Een zitplek voor twee, maar vooral een statement, waar Italiaanse elegantie en een vakantiegevoel samenkomen. *Prijs op aanvraag, exteta.it*

1. Top van biologische katoen € 165 AIAYU 2. Schrijfboekje € 160 MONTBLANC X MATISSE 3. Leren tas € 249 COS 4. Jeans € 340 AGOLDE 5. Draagbare en dimbare LED-tafellamp Pantop, € 169 VERPAN via Westwing 6. Classic Aluminium Grid Handbagagekoffer € 2100 RIMOWA 7. Gardian zonnebril van acetaat € 310 JACQUEMUS X LINDA FARROW

Boat Trippers, Porto Ercole, Toscane, Italië, 1986

5

6

7

FOTOGRAFIE SLIM AARONS/HULTON ARCHIVE VIA GETTY IMAGES

ZONNEGLOED

Met de lente/zomer 2026-collectie slaat Bottega Veneta een nieuwe richting in onder creative director Louise Trotter. Haar debuut draait om een gevoel van tactiliteit en vrijheid; kleding die niet alleen gezien, maar vooral gedragen en beleefd wordt. Vakmanschap en zachtheid gaan hand in hand, met een duidelijke focus op beweging en comfort. Diezelfde benadering zie je terug in de accessoires. De Vesta-slingback-pumps zijn verfijnd en vrouwelijk, maar dragen tegelijk een herkenbare Bottega-signatuur uit. Het zachte leer, de strik en de botergele tint geven de schoen een subtiel, zonnig karakter. *€ 1200 bottegaveneta.com*

1

DAGELIJKS RITUEEL

Het modehuis Dries Van Noten vertaalt zijn uitgesproken gevoel voor kleur, materiaal en geur naar een nieuwe bodycarelijn, waardoor zelfs een eenvoudig moment als handen wassen iets esthetisch wordt. De vloeibare zepen combineren verzorging met beleving: zachte formules die reinigen zonder uit te drogen, verpakt in hervulbare glazen flacons die bijna als designobjecten aanvoelen. De Basil & Hinoki-variant voelt als een frisse zomerdag: helder en groen door basilicum, verdiept met hinoki en cederhout. Een subtiel ritueel dat licht, geur en design samenbrengt. Precies wat je wil op een warme dag. *€ 75 driesvannoten.com*

2

Tennis op de Bahama’s, circa 1957

3

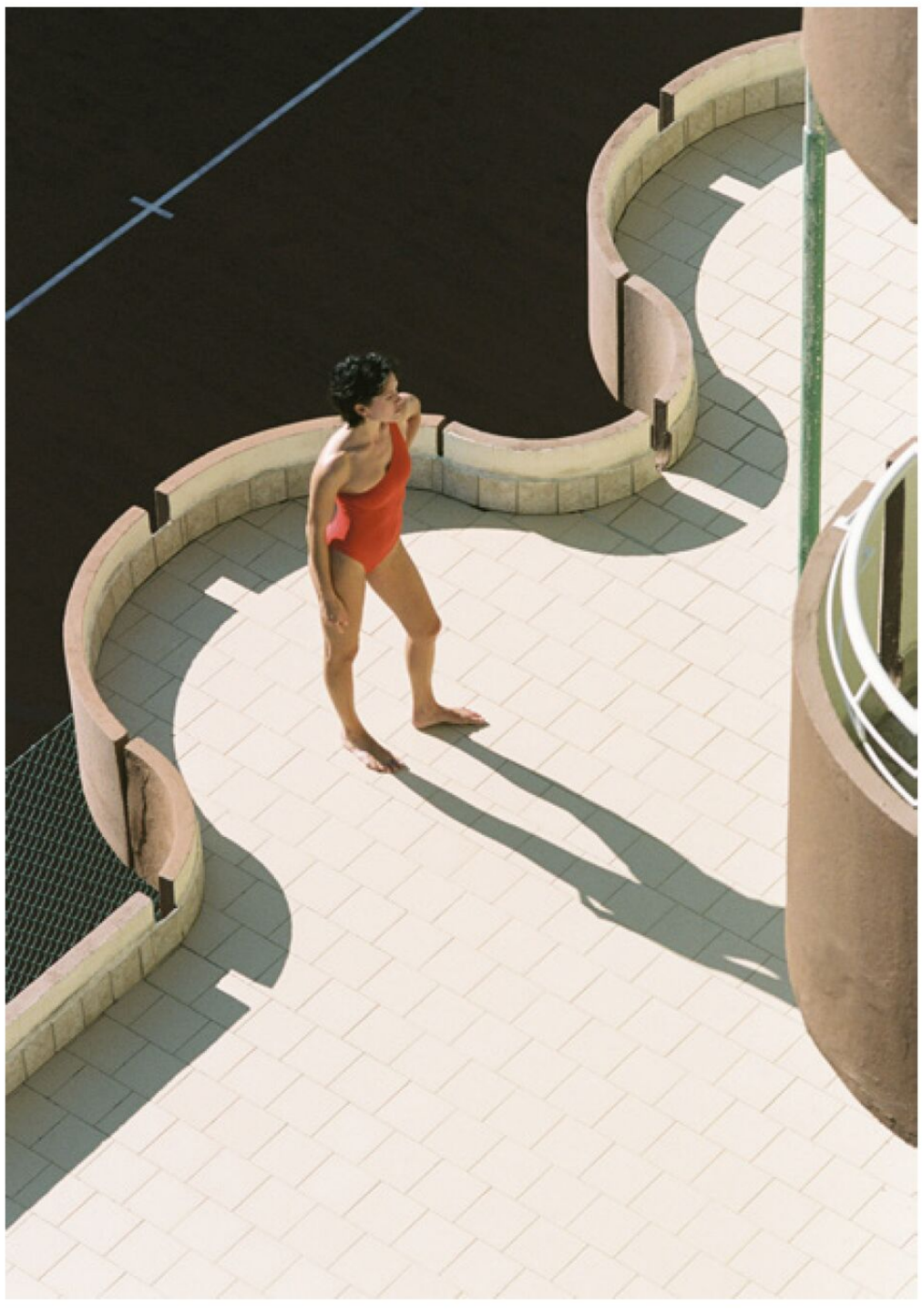

1. Oversized zonnebril € 79 COS 2. Katoenen tanktop € 39 COS 3. Kledingreistas van leer en canvas, prijs op aanvraag HERMÈS 4. Katoenen badjas € 225 TEKLA 5. Bio-Cellulose-gezichtsmasker € 26 REOME via Skins 6. Reishaarborstel € 59 CHRISTOPHE ROBIN via Skins 7. Slipper met hak € 750 JUDE

FOTOGRAFIE SLIM AARONS VIA GETTY IMAGES

TERUG NAAR DE ESSENTIE

Lido benadert swimwear met een bijna architecturale eenvoud, ontworpen in Italië, met een scherp oog voor lijn en silhouet. Het Ventinove-badpak brengt die signatuur terug naar de essentie: een *one-shoulder*-vorm die tegelijk krachtig en moeiteloos aanvoelt. Het resultaat is een look die zich vanzelfsprekend leent voor zowel strand als terras. Een moderne zomeressential: ingetogen, maar onmiskenbaar chic. *€ 200 lido-lido.com*

Achter de schermen bij de Digitale Coachingsessie met Chiara en Sophie, founders van ROQUEBRUN

Tijdens het HER Filmfestival, waar Prinses Laurentien zorgde voor een inspirerende opening van de avond

TEFAF Maastricht

BUSINESS CLUB

JOIN THE CLUB

Harper's Bazaar Business Club Community Manager Fabienne Dumasy beleeft met onze members bijzondere momenten. Naast talks, Bazaar Connects en de Digitale Coachingsessies opent de Business Club deuren die normaal gesloten blijven, vol inspirerende ervaringen.

TEKST FABIENNE DUMASY

BRAFA Art Fair

Iris van Herpen

– We reisden door binnen- en buitenland en trapten het jaar af op BRAFA Art Fair in Brussel. Daar luisterden we naar een inspirerend gesprek tussen Bazaars Miluska van 't Lam en Edouard Vermeulen, ontwerper van het Belgische modehuis Natan, gevolgd door een persoonlijke rondleiding langs de highlights van de beurs. – In Kunsthal Rotterdam bezochten we de tentoonstelling Sculpting the Senses, waar we werden meegenomen in een artist talk met Nederlandse couturier Iris van Herpen en Splinter Chabot. Een bijzonder moment, zeker omdat onze members ook zelf met Iris in gesprek konden gaan. – Internationale Vrouwendag vierden we met een HER-filmavond in De Nieuwe Kerk in Amsterdam, waar we samen de indrukwekkende documentaire House of Hope bekeken. – Hoewel ik er zelf niet bij kon zijn, bezochten onze members daarnaast ook toonaangevende events als TEFAF, Art Rotterdam en Finance Friday, een initiatief van Code-V. – Voor onze ICON-members waren er nog meer bijzondere momenten: een exclusief event van InsingerGilissen in het Mauritshuis in Den Haag en een pilatesles gevolgd door een ontbijt met Marjolijn Meijer en Miluska bij het vernieuwde Renessence in Amsterdam.

En dit is nog maar het begin. De komende maanden staan er opnieuw bijzondere ervaringen op de agenda. Wil je daarbij zijn? Word dan member van de Harper's Bazaar Business Club. ■

The Standard, Brussel

BRAFA Art Fair

Met Iris van Herpen (midden)

Expositie van Iris van Herpen in de Kunsthal Rotterdam

Nog geen member? Join the club

FOTOGRAFIE FABIENNE DUMASY MAISON ROWENA / COURTESY OF TEFAF (GROEPSFOTO TEFAF MAASTRICHT), FRED ERNST (GROEPSFOTO IRIS VAN HERPEN)

EEN WERKDAG MET

DE FOUNDER VAN GLOOBLES

Hoe ziet een dag eruit van iemand die reizen, vriendschappen en ondernemerschap naadloos met elkaar verweeft? Stephanie van Rappard bouwde met gloobles een platform dat draait op smaak, vertrouwen en insider tips. Haar dagen spelen zich af tussen schoolruns, strategische meetings en culinaire ontdekkingen. Altijd met één doel: het leven net een beetje mooier maken. TEKST LISETTE GERBRANDS

STEPHANIE VAN RAPPARD is oprichter van gloobles, een internationaal travel platform gebaseerd op persoonlijke tips en curated content. Naast haar werk zet ze zich in voor maatschappelijke initiatieven, met focus op cultuur, natuur en kansengelijkheid. Ze woont en werkt in Amsterdam met haar man en drie zoons.

07.00 – Als het lukt, sport ik vóór de *school run*. Personal training of pilates; ik doe het altijd met iemand die me dierbaar is, zo voelt het nooit als een verplichting. Het haalt me uit mijn hoofd en zet de toon voor de dag. 08.00 – De ochtend voelt soms meer als een sprint dan een zachte start. Drie jongens van vier, vijf en zeven moeten aangekleed, gevoed en op tijd de deur uit. Het is druk, maar ook mijn favoriete moment van de dag. We ontbijten samen en bespreken wat iedereen gaat doen. 08.30 – Samen brengen we de kinderen naar school, meestal op de fiets, daarna ga ik door naar kantoor. Onderweg haal ik een oat flat white. Alles zit op loopafstand: kantoor, koffie, afspraken. Dat maakt mijn leven overzichtelijker. 08.45 – Op kantoor begint de dag rustig, maar dat blijft nooit lang zo. We werken met een team van 23 mensen, verspreid over verschillende steden wereldwijd zoals Zurich, Parijs en Londen. Maandag starten we altijd met een teammeeting, gevolgd door editorial en development. Ook staat er wekelijks een partnership call. 11.00 – Mijn dagen zijn een mix van strategie en meewerken. Ik probeer die balans te bewaken, al is dat soms lastig. We zijn continu bezig met het verbeteren van het platform. Van content tot technologie. Binnenkort gaat onze boekingstool live, daar ben ik erg blij mee. De groei vraagt om meer structuur, maar mijn drang om te ontdekken en creëren blijft. We cureren alle hotels op gloobles zodat er een goede mix is qua aanbod en het voor iedereen toegankelijk is. 12.30 – Lunch is mijn zwakke punt. Vaak haal ik lunch bij Soupenzo of Foodware en eet ik het achter mijn bureau op. Het is iets waar ik bewuster mee wil omgaan, maar eerlijk: er is altijd wel iets urgents. 13.00 – Contact met vrienden loopt de hele dag door. Op basis van mijn netwerk, vertrouwen en smaak ontstond gloobles. Tips, plekken, ideeën, alles stroomt door elkaar heen. 14.00 – Focus vind ik in drukte. Een kantoor vol geluid helpt me om in mijn eigen bubbel te komen. Dat in combinatie met het uitzicht op de Prinsengracht, wat nooit verveelt. 15.30 – Vaak zijn er events, openingen of afspraken buiten de deur. Tijd is schaars en ik kies bewuster dan vroeger waar ik heen ga. Ook dit probeer ik te combineren met mijn netwerk. Alles moet kloppen: de plek, de mensen, de energie. 17.00 – Naar huis. De kinderen eten vroeg, rond vijf uur. Door de weeks eten zij samen; het is te hectisch om dat altijd te combineren. Mijn man en ik stemmen af wie er is, wie er werkt, wie er sport. 19.00 – Bedtijd voor de kinderen is heilig. Dat is een van de weinige momenten waarop mijn laptop dicht blijft. 20.00 – Koken is mijn manier om te schakelen. Iets maken met mijn handen, zonder scherm. Ik bel vaak een vriendin terwijl ik bezig ben, of denk na over de dag. Daarna eten mijn man en ik samen. 21.00 – Na het eten werk ik meestal nog even. Ik houd van structuur: alles netjes in mappen, het zorgt voor overzicht in mijn hoofd. 22.30 – Geen telefoon in de slaapkamer. Dat is een regel die ik streng probeer te bewaken. Even lezen, even niets. Morgen begint het weer opnieuw. ■

FOTOGRAFIE KIRSTY MCLACHLAN

FOTOGRAFIE MARTIKA AVALON

STYLING DANIËLLE CATHARI

INTERVIEW FENNA BRINKMANN

Vintage *t-shirt*, *jeans* LEVI'S, *armband* en *ring* MESSIKA, *horloge* ROLEX, alles privé-bezit Daniëlle Cathari

INSPIRED BY LA

Na Amsterdam en New York begint Nederlands creatief talent Daniëlle Cathari aan een nieuw hoofdstuk in LA, waar de rust en ruimte haar nieuwe inspiratie bieden. Wie weet geeft het haar succesvolle modecarrière een onverwachte wending. 'Deze plek daagt me uit om me niet alleen in de mode te begeven. Dat maakt me enthousiast.'

Ze studeerde aan het Amsterdam Fashion Institute en brak in 2017 internationaal door toen ze als eerste student ooit de VFiles Runway Show tijdens New York Fashion Week won met gedeconstrueerde vintage adidas-trainingspakken. Het leidde tot een officiële samenwerking met adidas Originals en de start van haar eigen label, waarvoor ze elementen uit de sportwereld combineert met high fashion. Daniëlle Cathari (1994) timmert als Nederlandse creative director en ontwerper hard aan de weg en heeft inmiddels samenwerkingen met New Balance, Woolrich, Puma en Clarks op haar naam staan. In 2023 werd ze benoemd tot creative director van Kith Women en dus verantwoordelijkheid voor de creatieve visie achter de vrouwencollecties van het Amerikaanse merk. Tegenwoordig werkt ze als consultant voor modelabels. Zo is ze momenteel druk met haar tweede *shoe collab* met Puma en consult ze als creative director voor lifestyle- en athleisuremerk Adanola. Bazaar bezoekt haar in haar nieuwe woonplaats.

LOS ANGELES

We spreken Cathari bij Calamigos Ranch in Malibu, vlak bij Los Angeles, waar ze een jaar geleden naartoe is

‘Ik blijf leren, maar ik heb al ervaren dat hoe groter het risico is, hoe groter de beloning. Altijd’

Vintage zijden *top*, vintage *sportbroekje*, *zonnebril* GUCCI, *ring* MESSIKA, birkin *handtas* HERMÈS, alles privébezit Daniëlle Cathari

verhuisd vanuit New York City. ‘Voor mijn verhuizing was ik al meerdere keren in Los Angeles geweest, maar eigenlijk alleen voor werk en nooit langer dan een week. Toch wist ik door die bezoeken vrij zeker dat ik hierheen wilde verhuizen. Het klopte gewoon, zowel persoonlijk als professioneel. De stad kan mij veel bieden.’ Mist ze New York City niet? ‘In LA ga je overal met de auto naartoe, daardoor voelt het minder spontaan dan New York. Maar dit is nu wel echt mijn plek. Ik voel me goed en thuis hier. Deze stad dwingt me om een betere balans te vinden, omdat hier alles langzamer gaat. Dat was een belangrijke reden om hierheen te verhuizen. Hier kan ik rust en ruimte combineren met de *drive* en snelheid van Amsterdam en New York.’

Die rust en ruimte heeft niet alleen effect op Cathari als persoon; ook op creatief vlak voelt ze zich hier beter. ‘Als creatief, zeker binnen de branche waarin ik nu werk, klopt het om hier te zijn. Actief en gezond zijn is hier een *big topic*. Dat daagt me uit om me niet alleen maar in de modewereld te begeven. Creative direction is net zo goed nodig in hospitality, de interieurwereld en andere branches buiten de mode. Dat maakt me enthousiast. En daarnaast maakt het natuurlijk een groot verschil om elke dag op te staan met de zon op je gezicht.’ Haar dagen als consultant beginnen vroeg, omdat ze momenteel veel in de Europese tijdzone werkt. ‘Als het lukt, ga ik eerst wandelen en drink ik koffie voordat mijn meetings starten. Zo beginnen eigenlijk al mijn dagen, ook als ik op reis ben.’

De omgeving van Los Angeles inspireert Cathari. ‘Ik haal mijn inspiratie uit de mensen, de omgeving en hoe men hier leeft en beweegt. Als creative director kijk ik continu om me heen. LA is heel ▸

divers qua architectuur, met Mediterrane en Spaanse invloeden, maar ook met ranches en huizen met een *English countryside*-gevoel. En dan zijn er natuurlijk nog de Californische moderne huizen. De plek waar we nu zijn, Calamigos Ranch, is een oude ranch en werd me aangeraden door vrienden. Het is voor mij de perfecte plek om te relaxen.'

Niet alleen Los Angeles en New York inspireren Cathari in haar werk; er zijn meer plekken waar ze een bijzondere band mee heeft. 'Het zijn vaak dezelfde steden waar ik naar terugkeer: Londen, Parijs, Tokio – en Amsterdam natuurlijk! Tegelijkertijd merk ik dat ik steeds meer opensta voor nieuwe en onverwachte plekken, ook voor nieuwe inspiratie. Ik denk nu vooral aan Azië.'

GROTE RISICO'S, GROTE BELONINGEN

Haar carrière nam een hoge vlucht na een succesvolle samenwerking met adidas Originals. Hoe voelt het als je op zo'n jonge leeftijd al erkenning krijgt voor je werk van grote merken? 'Dat voelt natuurlijk geweldig. Tegelijkertijd zie ik het vooral als bevestiging dat een duidelijke visie, consistentie en vertrouwen op je eigen gevoel werkt. Samenwerken met deze grote merken gaat voor mij niet alleen om de erkenning. Het biedt me ook de kans om ideeën op grote schaal tot leven te brengen en impact te maken.' Het leerde haar veel, ook over zichzelf. 'Ik blijf leren, maar ik heb al ervaren dat hoe groter het risico is, hoe groter de beloning. Altijd. Die beloning is soms niet meteen zichtbaar, maar het is wel belangrijk dat je risico's durft te nemen. Daarnaast heb ik geleerd dat creative direction en creatief leiderschap niet alleen gaan over ideeën, maar ook over mensen: luisteren, vertrouwen geven, samenwerken en talent spotten.'

Waar andere creative directors vaak kiezen voor een positie inhouse, werkt Cathari liever zelfstandig. 'Ik geloof niet zozeer in het één of het ander, ik geloof vooral in wat klopt binnen de tijd en ruimte waarin ik me nu als creative director bevind. Dat heeft ook te maken met het feit dat ik veel verschillende en uiteenlopende dingen heb gedaan en wil doen. Na inhouse te hebben gewerkt, een eigen merk voor zes jaar te hebben gerund, meerdere samenwerkingen te hebben gedaan en als consultant te hebben gewerkt, voelt het op dit moment logisch – en het fijnst – om zelfstandig te werken. Maar wie weet, misschien sta ik op een ander moment wel weer open voor een rol inhouse.' Welke dromen heeft ze nog? 'Buiten de mode wil ik graag een ander "product" realiseren. Ik hou ervan om iets tastbaars te creëren, iets functioneels maar *design-led*. Voor mij is dit de tijd om nieuwsgierig te zijn en inspiratie uit onverwachte hoeken te halen.'

'Ik kan een versleten hoodie dragen met mijn Chanel-ballerina's. Ik hou van die balans. Mijn garderobe bestaat uit 50 procent vintage en 50 procent nieuw, juist die combinatie maakt het interessant'

HAAR EIGEN GARDEROBE

Haar eigen stijl omschrijft ze als '*high and low*'. 'Ik hou van kleur, textuur en het mixen van verschillende patronen. Voor mij draait mode om de balans tussen vrouwelijkheid en nonchalance. Ik kan een versleten hoodie dragen met mijn Chanel-ballerina's. Ik hou van die balans. Mijn garderobe bestaat uit ongeveer 50 procent vintage en 50 procent nieuw, juist die combinatie maakt het interessant.' Volgens Cathari is de ultieme *essential* een (zonne)bril. 'Ik vind een goede zonnebril een must, maar een gewone bril is ook een coole accessoire. Omdat ik continu naar een scherm kijk, is een blauwlichtbril praktisch, maar het maakt ook mijn outfits af.' ■

LINKS vintage *t-shirt*, *jeans* LEVI'S, *horloge* ROLEX, *ketting* MESSIKA, ONDER leren *jas* ARMANI, *rok* ISSEY MIYAKE, alles privé-bezit Daniëlle Cathari

HAAR & MAKE-UP MARY KENDALL @ DEW BEAUTY AGENCY, CREATIVE DIRECTION SIMONE SNIEKERS, PRODUCTIE PRISCILLA ROEMER, HEAD OF DIGITAL FENNA BRINKMANN, PRODUCTIE ASSISTENT WALID SAIDI, MET DANK AAN CALAMIGOS RANCH RESORT & SPA

COLUMN

IK BEN OVERAL JANNEKE

Door in de basis altijd dicht bij jezelf te blijven, maak je het jezelf uiteindelijk stukken makkelijker, stelt Janneke Niessen. En ook leuker.

JANNEKE NIESSEN is succesvol investeerder en techondernemer. Ze spreekt op evenementen en schrijft voor meerdere uitgaven. Ook is ze onderdeel van het bestuur bij verschillende organisaties en geeft ze advies aan bedrijven en de overheid.

Zodra je ergens binnenstapt vormen mensen een beeld én hebben ze vaak een mening. Op de verschillende plekken waar ik kom en in de verschillende werelden waarin ik me begeef, zijn de verwachtingen die mensen van mij hebben anders. Wat het beeld is dat ze van me hebben hangt af van wat mensen over me weten, of denken te weten, en in welke hoedanigheid ik ergens ben; ondernemer, investeerder, spreker, bestuurder, moeder van Olivier en Oscar. Afhankelijk van wie er in de ruimte is en met welke reden ik ergens ben word ik iemand die ik helemaal niet per se ben of wil zijn.

Tegelijkertijd ben ik in iedere situatie hetzelfde. Ik ben overal Janneke. Ik heb geen verschillende personages, ik gedraag met niet anders. Ik zeg altijd wat ik denk, ik ga recht op mijn doel af, ik stel de vragen die ik wil stellen. Ik ben eigenwijs, zie overal kansen maar ben ook attent en word gelukkig als ik een ander blij kan maken. En ook al ben ík overal hetzelfde, het effect daarvan kan totaal anders zijn in verschillende omgevingen. Als ondernemer is mijn daadkracht mijn sterke punt, in privésituaties betekent dat soms dat ik te snel ga voor anderen. Wat in een startupsetting als inspirerend wordt gezien is binnen een boardroom misschien te scherp. Waar de nuances uiteraard per situatie verschillen geloof ik dat door in de basis altijd dicht bij jezelf te blijven je uiteindelijk veel makkelijker overeind blijft. Steeds iemand anders zijn lijkt me daarnaast dodelijk vermoeiend. En ik geloof dat een ander altijd door heeft als je niet authentiek bent waardoor je minder impact maakt.

Door altijd jezelf te zijn weet een ander ook wat hij aan je heeft. Dat wil niet zeggen dat je voor iedereen een match bent, maar dat is niet erg. Daarom vind ik deze uitspraak ook zo fantastisch: *I'm not everyone's cup of tea. That's right, because I'm champagne.*

Mezelf blijven heeft me ook in moeilijke situaties geholpen. Ik ben weleens enorm oneerlijk behandeld en onterecht onder vuur komen liggen. Het is dan heel makkelijk om je net zo te gaan gedragen als de ander. Maar zo ben ik niet, dus ik zeg in dat soort situaties altijd tegen mezelf: wat zou je normaal doen, blijf bij jezelf, *when they go low...* Daardoor kan ik mezelf in ieder geval altijd in de spiegel aankijken. En dat vind ik enorm waardevol en belangrijk.

Dicht bij jezelf blijven sluit de wereld niet buiten, juist het tegenovergestelde. Omdat ik weet wie ik ben, kan ik openstaan voor wat ik tegenkom. Door veel te reizen en verschillende mensen te ontmoeten krijg je meer begrip voor de wereld om je heen en dat neem je mee in de ontwikkeling van wie je zelf bent. Daarom zou ik iedereen willen aanmoedigen buiten je vertrouwde kring te bewegen; iets van de wereld te zien, mensen uit andere culturen te ontmoeten. Door dat niet te doen ontneem je jezelf de kans op meer en verschillende perspectieven en, uiteindelijk, een rijkere versie van jezelf. ■

FOTOGRAFIE YVETTE KULKENS (PORTRET JANNEKE)

FALEN VOLGENS AMAL CLOONEY

Tijdens het twintigjarig jubileum van het Cartier Women's Initiative in Milaan deelt Amal Clooney haar visie op falen, moed en vrouwelijk leiderschap.

TEKST MILUSKA VAN 'T LAM

Amal Clooney en Miluska van 't Lam tijdens de Cartier Dialogues

Amal Clooney was een van de sprekers tijdens het Cartier Women's Initiative-symposium in Milaan. Aan de aanwezige vrouwelijke impactmakers van over de hele wereld adviseerde ze: 'Zie falen als brandstof, in plaats van dat het je laat afbranden.' Dit inzicht van de Brits-Libanese mensenrechtenadvocaat, professor en filantroop kreeg ik tijdens de 'Cartier Dialogues: Women lighting the path'. Onder de impactmakers van de editie van 2026 is de Nederlandse Angela Ursem, die samen met haar zus Cathy vijf jaar geleden Food for Skin oprichtte: een bedrijf dat duurzame en natuurlijke huidverzorging creëert op basis van groenten. Ursem is een van de dertig ondernemers die is geselecteerd voor een fellowship binnen dit programma van het Franse juwelenhuis.

Vrouwelijke ondernemers, studenten en journalisten reizen naar Milaan om getuige te zijn van een symposium over vrouwelijk impactondernemerschap. Een onderwerp dat het juwelenhuis al decennialang aan het hart gaat, vertelt Cyrille Vigneron, sinds 2024 Cartier Chairman Culture and Philanthropy: 'Cartier heeft de overtuiging dat vrouwen beschikken over de kwaliteiten om leiderschap te herdefiniëren. Daarom zijn we in 2006 begonnen met het initiatief. We willen niet alleen vrouwen vieren, maar ook in hen investeren. Want hoewel vrouwelijk talent universeel is, zijn de mogelijkheden om te groeien nog niet evenredig.'

De zaal vult zich langzaam met vrouwelijke ondernemers van over de hele wereld. Op het podium zien we projecties van zwart-witportretten van de dertig fellows, vrouwelijke impactondernemers uit negen regio's wereldwijd. Ze zijn geselecteerd door een onafhankelijke jury om een jaar lang het fellowship te volgen.

Clooney volgt het initiatief op de voet en is nauw betrokken. Inmiddels telt het programma 330 ondernemers uit 66 landen en is er in totaal 14,1 miljoen dollar aan financiële steun verstrekt. Ook is 66 procent van de bedrijven nog steeds operationeel. Wat vandaag vooral duidelijk wordt, is dat het programma een sterk netwerk heeft opgebouwd van meer dan 520 actieve communityleden, verspreid over bijna tachtig landen.

Terug naar Amal en de lessen die me het meest bijbleven. Ten eerste het bewustzijn dat we er nog lang niet zijn. In haar openingsspeech schetst ze hoe traag het verkrijgen van rechten voor vrouwen wereldwijd verloopt. 'Dit is een morele catastrofe. En een economische. Volledige economische participatie van vrouwen zou twaalf biljoen dollar aan de wereldeconomie toevoegen.' Ze wijst ook op de ondervertegenwoordiging van vrouwen in cruciale beroepen en leiderschapsposities en stelt dat gendergelijkheid in het huidige tempo nog meer dan honderd jaar verwijderd is. Ze vervolgt: 'We hebben die tijd niet. We hebben het hoogste aantal gewelddadige conflicten sinds de Tweede Wereldoorlog. Toch proberen we deze crises op te lossen met slechts de helft van het beschikbare talent.' Volgens Clooney moet verandering op elk niveau plaatsvinden: juridisch, cultureel, politiek en generationeel. Ook benadrukt ze het belang van stemmen op leiders die streven naar gelijke kansen.

Dan is er de kans om een vraag te stellen. Ik wil weten welke verandering zij ziet in vrouwelijk ondernemerschap en wat haar hoop geeft. Moed is de kwaliteit die ze het meest waardeert. Ze vertelt over de jonge Nadia Murad die slachtoffer was van Islamitische Staat, veiligheid vond en besloot haar verhaal internationaal te delen. Daarmee won ze de Nobelprijs voor de Vrede. Volgens Amal is dit verhaal een krachtig voorbeeld van moed. Niet alleen van Murad, maar ook van de mensen die haar hielpen. En hoewel dit ver weg lijkt, staan velen van ons ook voor eigen uitdagingen. Sommigen kloppen op een deur, anderen doen die open. Als we allemaal op onze manier moed tonen, ziet de toekomst er stukken beter uit. ■

'We willen niet alleen vrouwen vieren, maar ook in hen investeren'

FOTOGRAFIE PRIVÉBEZIT MILUSKA VAN 'T LAM

10 x Harper’s Bazaar t.w.v	€ 89,90
Marie-Stella-Maris No.12 Objets d’Amsterdam set t.v.w.	€ 102,00
Normaal samen	€ 191,90
Nu voor	**€ 69,99**

10x Harper's BAZAAR +

MARIE-STELLA-MARIS

NO.12 OBJETS D'AMSTERDAM SET

t.w.v. € 191,91

BIJ JE ABONNEMENT ONTVANG
JE NÚ EEN PRACHTIG CADEAU
Verrijk je beautyroutine én interieur met de iconische geur No.12 Objets d'Amsterdam, elegant en verfijnd, met groene thee, citrus en salie.

Bovendien zijn de fragrance sticks, de hand soap en de body wash refillable in alle Marie-Stella-Maris-boutiques. Dat is voordeliger en beter voor het milieu.

DE SET BESTAAT UIT
Body Wash No.12 (300 ml) t.w.v. € 22,00
Fragrance Sticks No.12 (100 ml) t.w.v. € 22,00
Hand Soap No.12 (250 ml) t.w.v. € 20,00
Hair & Body Mist No.12 (90 ml) t.w.v. € 25,00
Hand Cream No.12 (50 ml) t.w.v. € 13,00

Harper's Bazaar is er voor de ambitieuze vrouw van nu, met inzichten op gebied van stijl, design, beauty, cultuur en carrière. Je leest over de belangrijkste ontwikkelingen in de modewereld, inspirerende vrouwen en makers, bijzondere reisbestemmingen en de ideeën en ondernemingen die onze tijd vormgeven.

ALS ABONNEE GENIET JE
VAN VELE VOORDELEN:

- Je ontvangt de nieuwste editie van Harper's Bazaar altijd thuis op de deurmat
- Je leest Harper's Bazaar digitaal, inclusief alle edities van de afgelopen drie maanden via Lezerij.nl
- Je krijgt 50% korting op een extra abonnement naar keuze, denk aan ELLE, JAN of Cosmopolitan

FOTOGRAFIE LIDIAN VAN MEGEN

GA NAAR HARPERSBAZAAR.NL/AANBIEDING

of bel 088 024 54 09 (ma t/m vrij 9.00 uur – 16.00 uur)

SCAN DE QR CODE MET JE CAMERA

DEZE AANBIEDING IS GELDIG IN NEDERLAND EN BELGIË TOT 31 DECEMBER 2026 OF ZOLANG DE VOORRAAD STREKT. DE AANBIEDING GELDT TOT WEDEROPZEGGING. NA DE ACTIETERMIJN GELDT EEN OPZEGGING VAN 1 MAAND. DE VERZENDKOSTEN VAN HET CADEAU BEDRAGEN €6,99. ZIE OOK: HEARST.NL/LEVERINGSVOORWAARDEN.

Paul Anthony Kelly draagt *blazer*, *shirt* en *broek* GIORGIO ARMANI. Sarah Pidgeon draagt *top* en *rok* TORY BURCH, Coco Crush-*oorbellen* en *armband* CHANEL FINE JEWELRY

Love STORY

Voor de serie *Love Story* stappen Sarah Pidgeon en Paul Anthony Kelly in de schoenen van een van Amerika's meest iconische koppels. Wij spreken de acteurs over de magie en de verantwoordelijkheid van het tot leven brengen van een liefdesverhaal dat nooit helemaal verdween.

FOTOGRAFIE ELLEN FEDORS STYLING NICHOLAS GRASA

INTERVIEW BIANCA BETANCOURT

Sarah Pidgeon was al maanden gecast als de iconische blonde hoofdrol in de miniserie *Love Story: John F. Kennedy Jr. and Carolyn Bessette* van Ryan Murphy en Connor Hines, toen ze Paul Anthony Kelly voor het eerst ontmoette. Hij deed auditie voor de rol van JFK Jr., en het was haar meteen duidelijk dat hij perfect was voor de rol. Na de screentest zocht ze Murphy op en vertelde hem dat ze hun 'Prince of Camelot' hadden gevonden, waarna de producent iets ongebruikelijks deed: hij gaf haar de taak om het goede nieuws over te brengen.

In dat moment van gelijktijdige viering en verwachting realiseerden beide acteurs zich al snel wat hen te wachten stond. Je kunt niet in de huid kruipen van een van Amerika's meest geliefde en mooiste koppels, het hele traject van pers en promotie doorlopen en daarna stilletjes weer verdwijnen. *Love Story* zou alles veranderen. Tegen de tijd dat Kelly werd gecast, waren er nog slechts drie weken voordat de opnames zouden beginnen en, nog belangrijker, drie weken voor de hoofdrolspelers om zich volledig vast te bijten in het verhaal en het goed te doen. Voor zowel Pidgeon als Kelly kwam het spelen van Carolyn en John neer op veel meer dan alleen het uiterlijk benaderen. Hun gezamenlijke missie was om het publiek te laten zien waarom John en Carolyn in de eerste plaats zo geliefd waren en om ons eraan te herinneren dat ze, onder alle glamour van de jaren negentig, gewoon twee mensen waren die verliefd waren. Om dat te bereiken, moesten ze een ongewoon hoog niveau van vertrouwen en verbondenheid ontwikkelen.

De zeven jaar durende relatie van Kennedy en Bessette is geëvolueerd van jarennegentigverhaal tot een gecertificeerde Amerikaanse legende. John-John, zoals hij liefkozend werd genoemd, was de meest begeerde vrijgezel ter wereld, hoofdredacteur van het tijdschrift *George*, dat hij mede oprichtte, en voor sommigen een voor de hand liggende kandidaat om in de voetsporen van zijn vader te treden als president van de Verenigde Staten. Carolyn Bessette was het toonbeeld van chic; haar ingetogen stijl en haar baan bij Calvin Klein plaatsten haar midden in de Amerikaanse modewereld. Samen ervoeren ze zowel de agressie als de genegenheid van tabloids en het brede publiek, terwijl ze probeerden te navigeren door de onoverkomelijke aandacht voor hun dagelijkse leven als stel. Vandaag de dag zijn ze net zo beroemd om de omstandigheden van hun vroegtijdige overlijden, een voortzetting van de vaak gefluisterde Kennedy-vloek. Veel van wat ze waren – jong, mooi, mysterieus, temperamentvol, modieus, en zelfs, ondanks alle druk en populariteit, écht – vertegenwoordigde een soort Amerikaanse belofte waar nog maar weinigen in geloven.

Terugkijkend is het duidelijk dat hun relatie zich uitstekend zou lenen voor televisie. Maar in 2026 zijn kijkers kritischer dan ooit als het gaat om het verbeelden van echte personen, zeker wanneer die na hun dood bijna mythisch zijn geworden. Daarom werd het nieuws over de serie, toen die voor het eerst werd aangekondigd, met veel rumoer ontvangen. Wie kon ooit Carolyns elegante, ingetogen uitstraling vangen? Wie was knap ▸

Jurk en *schoenen* BOTTEGA VENETA

Essentiële details, zoals Johns colbert over haar schouders tijdens hun eerste dans, zijn allemaal in de huwelijksaflevering verwerkt

genoeg, en ook statig genoeg, om John te spelen? De populariteit van het stel was overal zichtbaar, in boeken, documentaires en op Pinterest-borden, maar was dit überhaupt een verhaal dat iemand het recht had te vertellen?

Veel sceptici schreven de serie al af nog voordat we ook maar één fragment hadden gezien. Maar sinds de première in de week van Valentijnsdag is hij uitgegroeid tot de best bekeken nieuwe serie op Hulu en Disney+. Kijkers raakten al snel betrokken, mede dankzij de doordachte vertolkingen van Pidgeon en Kelly. 'Toen ik de rol kreeg, zat die verantwoordelijkheid altijd in mijn achterhoofd, samen met hoe graag ik Carolyn recht wilde doen in deze interpretatie van haar verhaal,' vertelt Pidgeon. We spreken elkaar in de week van de première, en ze zit knus op een fluwelen bank in Midtown Manhattan met haar tegenspeler Kelly naast zich. Ze zitten naast elkaar als twee oude vrienden, wat ze in de draaikolk van het maken en promoten van *Love Story* ook snel zijn geworden. 'Connor (Hines, *red.*) heeft zo'n ongelooflijk personage geschreven. Dat was al duidelijk in de twee scènes die ik tijdens mijn auditie las. Ik kende Carolyn Bessette, maar ik wist bij lange na niet wat ik nu weet.'

Kelly daarentegen vraagt zich nog steeds af hoe hij hier terecht is gekomen. De 37-jarige acteur en model werd gekozen uit een wereldwijde zoektocht waarbij bijna duizend acteurs probeerden de charme van John F. Kennedy Jr. te vangen. 'De kans diende zich aan, en het was een grote. Ik had het gevoel dat ik me tot hem kon verhouden. Dat heb ik nog steeds. Ik begrijp wie hij in essentie was, en ik denk dat onze waarden overeenkomen. Het was iets waarvan ik wist dat ik het kon en waarin ik plezier kon vinden en kon verkennen,' vertelt Kelly. 'Het was zeker een uitdagende rol, en er waren veel overeenkomsten waarin ik mezelf kon herkennen, wat uiteindelijk leidde tot een waarheidsgetrouwe vertolking. Maar ik ben het nog steeds aan het verwerken,' zegt hij, gevolgd door een nerveuze lach. 'Ik kan nog steeds niet geloven dat ik het ben.'

Kelly werkte eerder als model voor typisch Amerikaanse merken zoals Brooks Brothers en L.L. Bean. Als ik hem vraag of hij klaar is voor de golf aan fan-edits die ongetwijfeld zullen volgen na de première, legt hij zijn hand tegen zijn gezicht en schudt hij ontkennend zijn hoofd. Over het algemeen probeert hij sociale media te vermijden. 'Je kunt mijn TikTok wel doorscrollen als je het niet wil downloaden,' zegt Pidgeon lief, voor het geval hij toch nieuwsgierig wordt. Spoiler: inmiddels zijn de TikTok-fragmenten in hoog tempo verschenen. Kelly mag dan offline blijven, de rest van ons geniet volop van de clips waarin hij op zijn best als John F. Kennedy is; fietsend door TriBeCa met een pet achterstevoren, lopend door de kantoren van *George* in een perfect gesneden pak, of staand voor Carolyns deur in de stromende regen na de begrafenis van zijn moeder, Jacqueline Kennedy Onassis. Dat laatste scenario is waarschijnlijk gedramatiseerd voor de serie, maar fans zijn er niet minder dankbaar om.

Toch kunnen dorstige fan-edits niet overschaduwen hoeveel intentie Kelly in zijn vertolking van JFK Jr. heeft gelegd. Zelfs in Johns meest kwetsbare momenten, zoals het omgaan met de naderende dood van zijn moeder of de problemen met zijn tijdschrift, weet Kelly de complexiteit van de man te vangen. 'Er waren eigenlijk geen specifieke gesprekken over hoe hij precies neergezet moest worden, behalve de woorden die Connor schreef, die zo veel zeggen over wat er vanbinnen speelt bij deze personages. Mijn benadering was gebaseerd op hoe ik hem altijd voor me zag, hoe hij zich droeg. In die stille momenten laat hij zijn *guard* zakken en zie je een vriendelijke, sarcastische, zelfrelativerende man, maar daar zit ook kracht in. Zijn doel in het leven was om gewoon een normale man te zijn, maar aan de realiteit ontkom je niet als je een Kennedy bent.'

De showrunner en hoofdschrijver van *Love Story*, Connor Hines, zegt dat zijn twee hoofdrolspelers uiteindelijk precies bij elkaar naar boven haalden wat nodig was om John en Carolyn opnieuw tot leven te brengen, los van het tabloidbeeld. 'Paul en Sarah zijn allebei in staat om te raken aan wat John en Carolyn zo uniek maakte. John had de gratie en afkomst van royalty, maar ook warmte, bescheidenheid en toegankelijkheid. Een balans die moeilijk te treffen is. Carolyn had een sterke wil en onwrikbare loyaliteit. Als je haar kwetste of verraadde, was er geen weg terug,' stelt Hines. 'Ik denk dat Paul en Sarah al vroeg inzagen dat ze allebei de perfecte keuze waren voor de rol. Ze waren wie ze zelf ook zouden hebben gekozen, en dat gaf hen een groot gevoel van vertrouwen; ze wisten dat ze op elkaar konden bouwen.'

Zelfs in slechts negen afleveringen weet *Love Story* een reeks belangrijke momenten uit John en Carolyns gezamenlijke geschiedenis te eren. Hun eerste ontmoeting via Calvin Klein, hun eerste date bij Panna II en, ja, zelfs de beruchte publieke ruzie in Battery Park zijn allemaal in de serie opgenomen. Als er één ▸

Trenchcoat en *blazer* FERRAGAMO

Blazer en *rok* CHANEL

‘Het zijn twee mensen die een uitzonderlijk leven hebben geleid, en wij brengen dat terug tot hun liefdesverhaal en wat ze doen om het te laten werken,’ zegt Kelly

gebeurtenis was die de makers goed moesten neerzetten, dan was het hun huwelijk in 1996 op Cumberland Island, voor de zuidoostkust van Georgia. Het was een mijlpaal die nog steeds geldt als een van de beroemdste en tegelijkertijd meest geheimzinnige celebritybruiloften ooit. Essentiële details zoals de locatie (de First African Baptist Church), Carolyns baanbrekende ivoorkleurige slipdress (ontworpen door de toen nog relatief onbekende Narciso Rodriguez), het flakkerende kaarslicht langs het gangpad en zelfs Johns colbert over haar schouders tijdens hun eerste dans zijn allemaal in de huwelijksaflevering verwerkt.

‘Er is een prachtige documentaire, *The lost tapes*, met veel beeldmateriaal van de bruiloft,’ vertelt Pidgeon. ‘Ik keek die tijdens mijn voorbereiding op de rol, en daarna opnieuw de avond voordat we begonnen met draaien, en nog eens rond de tijd van de huwelijksaflevering. Om de mensen die hen kenden te horen vertellen over hoeveel liefde en magie ze dat weekend voelden, was ongelooflijk.’ Kelly sluit zich daarbij aan. ‘Het voelde echt alsof we ergens anders waren toen we dit allemaal opnieuw creëerden. Het is een van de beroemdste bruiloften in de Amerikaanse geschiedenis, maar tegelijkertijd weten we er zo weinig van omdat zij dat zo wilden. Het was heel geheimzinnig, en dat maakt het ook zo romantisch. Het opnieuw beleven en verbeelden ervan was heel bijzonder.’

Love Story wil niet alleen de momenten die we allemaal kennen opnieuw creëren; het wil ook een beeld schetsen van wat zich daartussen afspeelde. Waar spraken ze thuis over? Of in de auto? Wie waren ze voordat ze hun zonnebril opzetten en hun loft in TriBeCa verlieten? ‘Naast zijn charme en uiterlijk weet Paul ook de stille diepte van de pijn te laten zien die John met zich meedroeg na de dood van zijn vader, evenals de enorme druk die hij dagelijks voelde als ‘Amerika’s zoon’, legt Hines uit. ‘Sarah geeft Carolyn kracht en een sterk gevoel van eigenwaarde, zelfs op haar kwetsbaarste momenten. Carolyn was een slachtoffer, maar Sarah weigert haar personage daartoe te reduceren. Ik denk dat het publiek zal zien dat, zelfs in de meest gespannen momenten van hun relatie, John en Carolyn altijd voor elkaar blijven vechten.’

Voor Kelly was er uiteraard veel materiaal beschikbaar om zich in JFK Jr. te verdiepen. Carolyn daarentegen vereiste meer van Pidgeons eigen verbeeldingskracht. Ze was een van de meest gefotografeerde vrouwen ter wereld, maar we hoorden haar zelden spreken. Van al het archiefmateriaal bestaat slechts achttien seconden waarin ze praat. Belangrijke kenmerken van Carolyn, zoals haar lach, haar intense oogcontact en de energie die ze met zich meebracht, kennen we vooral via verhalen van vrienden en familie, en zijn dus open voor interpretatie. Om haar vertolking vorm te geven, wendde Pidgeon zich tot boeken en tientallen Instagramaccounts gewijd aan CBK. Ze noemt onder meer *CBK: Carolyn Bessette Kennedy: a life in fashion* van Sunita Kumar Nair en *Once upon a time* van Elizabeth Beller als belangrijke inspiratiebronnen.

‘Carolyn is voor een groot deel een vibe; een gevoel,’ zegt Pidgeon. ‘Er is een gedeeld beeld van hoe mensen haar zien. In de serie onderzoeken we juist ook de delen van haar leven die minder bekend zijn. Maar er was altijd een soort “vibe check”, dit is mijn houding, mijn energie, mijn intuïtie, waar ik op terugviel.’ Als publicist wist Bessette als geen ander hoe ze met de media moest omgaan. ‘Ik bewonder dat ze zo zelfverzekerd was en zichzelf zo goed kende, en dat ze ervoor koos om niet te spreken. Dat getuigt van enorme kracht,’ vervolgt Pidgeon. ‘Ze hoefde niets te zeggen.’ Waarschijnlijk begreep ze de kracht van mysterie. Er zijn ook subtielere details die inzicht geven in hun persoonlijkheden. ‘Carolyn was heel liefdevol naar de mensen om wie ze gaf,’ zegt Hines. ‘En John stond erom bekend verstrooid te zijn, dingen te vergeten of per ongeluk zijn portemonnee weg te gooien. En ze hielden van KFC.’ (De rood-witte kipemmers duiken meerdere keren op in de serie.)

Sinds de première van *Love Story* is duidelijk dat we John en Carolyn nog altijd niet los kunnen laten, wat de vraag oproept waarom. Echte sprookjesliefdes zijn zeldzaam geworden, relaties waar we ons aan vastklampen omdat we willen dat ze slagen, net zoals we dat voor onszelf hopen. De tabloids wilden hen misschien neerhalen, maar het publiek? Dat had er alles voor over gehad om hen nog iets langer te mogen volgen, om te zien wat ze hadden kunnen worden als ze die kans hadden gekregen. De serie is niet alleen een hervertelling van hun liefdesverhaal, het laat ook zien hoe Amerika verliefd op hen werd. Ware liefde blijft bestaan, zelfs na de dood. Dat is in ieder geval wat Kelly en Pidgeon meenemen uit deze ervaring. ‘Het zijn twee mensen die een uitzonderlijk leven hebben geleid, en wij brengen dat terug tot hun liefdesverhaal en wat ze doen om het te laten werken,’ zegt Kelly. ‘Ze maken ruzie, ze houden van elkaar, ze gaan er vol voor. Het is alles of niets. Het is passie. En dat is iets waar iedereen diep vanbinnen naar verlangt.’ ■

Paul Anthony Kelly draagt *blazer*, *shirt*, *stropdas* en *broek* GIORGIO ARMANI, *schoenen* RALPH LAUREN. Sarah Pidgeon draagt *jurk* en *hakken* FERRAGAMO, Coco Crush-*oorbellen* CHANEL FINE JEWELRY

CREATIVE DIRECTION LAURA GENNINGER, VISUAL DIRECTION CLAUDIA CRUZ, HAAR DJ QUINTERO, MAKE-UP SHAYNA GOLDBERG, GROOMING JESS ORTIZ, FOTOGRAFIE ASSISTENTEN BEN KASUN & DIEGO RODRIGUEZ

KELLY WEARSTLER is interieurontwerper, ondernemer, investeerder, stijlicoon en moeder. Ze runt haar designimperium vanuit LA, maar reist de wereld over op zoek naar nieuwe kunstenaars, ontwerpers en merken om mee samen te werken voor de hotels, winkels en huizen die ze inricht.

COLUMN

KELLY WEARSTLER

Interieurdesignicoon Kelly Wearstler leest om te ontspannen, ontsnappen en ontdekken. Boeken bieden nieuwe perspectieven, en laten je anders kijken naar wat er voor je ligt.

Het lezen van boeken was voor mij de eerste vorm van reizen. Nog voordat ik ergens fysiek was geweest, had ik er al een beeld van. Als kind dook ik graag in oude boeken en tijdschriften; ze verruimden mijn wereld en lieten me plekken ontdekken, ideeën ontwikkelen en kennis maken met andere manieren van leven, die ver buiten mijn kustbestaan in South Carolina lagen.

Later, aan het begin van mijn carrière, toen ik een bedrijf opbouwde en tegelijkertijd een jong gezin had, werden boeken opnieuw mijn toegangspoort. In die tijd kon ik niet zo vrij reizen als nu. Opnieuw viel ik terug op woorden en beelden als een krachtige manier om naar een andere plek en een andere tijd te reizen. Boeken bieden niet alleen ontspanning, maar ook ontsnapping; ze laten je in aanmerkingen komen met andere gevoelens, andere normen en waarden, en een andere visuele taal.

Boeken en tijdschriften hebben daarom altijd een centrale rol gespeeld in mijn werk. Ze vormen een constante bron van referentie en inspiratie, maar dienen ook een groter doel: ze stellen je in staat om je te verdiepen in het perspectief van een ander. Je neemt nieuwe ideeën, beelden en sferen in je op, op een manier die je bijblijft. Later, vaak onverwacht, duiken die ideeën weer op. Bovendien reiken ze je basiskennis aan – van geschiedenis tot context – die essentieel is in het leven; je moet begrijpen waar dingen vandaan komen om ze betekenisvol te laten zijn.

Thuis heb ik een ruimte die ik een archief noem: een intieme kamer met kasten van vloer tot plafond, gevuld met kunst, design, mode en technologie. Het is een volle, tikkie chaotische ruimte die voortdurend in beweging is. De boeken die hier staan, maken deel uit van mijn werk. Ik hou ze zichtbaar en laat ze rouleren, omdat ze gesprekken op gang brengen en helpen om ideeën om te zetten in iets tastbaars.

Ik koop graag nieuwe boeken op de plekken waar ik kom: in musea, galerieën en unieke winkels. Ook nu ik weer meer reis, zijn boekhandels voor mij altijd een vaste stop. Ze zeggen iets over de plek waar je bent – over wat er daar belangrijk wordt gevonden, waar men over nadenkt, en wat er op dat moment relevant voelt. Ook kijk ik op reis naar de geschiedenis, de architectuur en de hedendaagse kunst. Dat samen vormt de voedingsbodem van mijn huidige projecten. Ik werk altijd met lokale kunstenaars en ambachtslieden, omdat een ontwerp verbonden moet voelen met de plek waar het zich bevindt.

De beste boeken en de meest betekenisvolle reizen hebben in wezen hetzelfde effect: ze laten je perspectief verschuiven. Ze bieden je nieuwe referenties en veranderen de manier waarop je kijkt naar wat er voor je ligt. Beelden en ideeën die hun weg naar het internet nog niet hebben gevonden, voelen als echte ontdekkingen. Zo helpen ze je ontspannen, ontsnappen en ontdekken. Ze helpen je om méér te zien. ■

FOTOGRAFIE PAIGE CAMPBELL LINDEN

‘De beste boeken en de meest betekenisvolle reizen hebben in wezen hetzelfde effect: ze laten je perspectief verschuiven’

MEER DAN MUZES

Het is hét hot topic van de afgelopen jaren in de internationale kunstwereld: de aandacht voor de positie van vrouwelijke kunstenaars. De ontwikkelingen zijn hoopvol, maar de spotlight mag nog feller schijnen.

TEKST HÉLÈNE VAN DER VEN

Nan Goldin, ‘Couple on the Blue Beach’, n.d. (links) en ‘My horse Roma, Valley of the Queens, Luxor, Egypt’, 2003 (rechts) beide uit ‘Memory Lost’, 2019-2021

Katy Hessels boek *The story of art without men* zet de spotlight op de lacunes in de kunstgeschiedenis; het Nederlandse onderzoekplatform *De andere helft* beoogt de kennis en zichtbaarheid van vrouwen in de kunstwereld te vergroten, en talloze Nederlandse musea streven ernaar significant meer vrouwelijke kunstenaars in hun collecties en tentoonstellingen op te nemen. Vrouwelijke kunstenaars krijgen steeds vaker de aandacht die ze verdienen. En toch, en toch – er is nog veel te doen. Picasso, Rembrandt of Andy Warhol: noem hun naam en bij de meesten van ons gaat meteen een belletje rinkelen. Maar noem Rachel Ruysch, Dora Maar of Mary Cassatt bij hun naam, en de meesten blijven blanco, ondanks het formidabele werk van deze kunstenaars. De cijfers van een in 2025 gepubliceerde studie in *Collectie Magazine* (in opdracht van kunsttijdschrift *Metropolis M*) tonen aan dat het percentage werken van vrouwelijke kunstenaars in vrijwel geen enkel Nederlands museum even groot is als dat van hun mannelijke collega’s. Het nieuwe Vereniging Rembrandt Fonds voor vrouwen in de kunst wil dit veranderen en heeft als doel de zichtbaarheid van vrouwelijke kunstenaars, geportretteerden, opdrachtgevers, verzamelaars, handelaren en schenkers in Nederlandse publieke kunstmusea blijvend te vergroten. Daarom steunt het Vereniging Rembrandt Fonds voor vrouwen in de kunst aankopen, onderzoek en restauraties van kunstwerken die zijn gemaakt, besteld, verzameld, verhandeld of geschonken door vrouwen.

Waarom dat belangrijk is? Omdat datgene wat zichtbaar is, tentoongesteld wordt, waarover wordt geschreven en wat wordt aangekocht een domino-effect heeft op de rest van de kunstwereld – en niet in de laatste plaats een grote invloed heeft op de kunstenaars zelf. Curatoren, critici en programmamakers worden zich zo bovendien bewuster van de breedte en diepte van het beschikbare werk. Zichtbaarheid creëert vervolgens vertrouwen, en vertrouwen stimuleert verzamelaars.

Ook onderzoek is essentieel. Een voorbeeld: Judith Leyster (1609-1666), de Haarlemse kunstschilder, was meesterschilder bij het Sint-Lucasgilde en kon daardoor net als mannelijke vakgenoten een atelier opzetten, leerlingen opleiden en werken verkopen. Dat weten we overigens pas sinds 1892, toen kunsthistoricus Cornelis Hofstede de Groot enkele werken die tot die tijd werden aangezien voor werken van Frans Hals, toeschreef aan Judith Leyster.

De Vereniging Rembrandt, de enige particuliere onafhankelijke organisatie die zich ontfermt over de Nederlandse kunstcollectie als geheel, heeft op dit gebied al een mooi trackrecord. Recentelijk steunde zij bijvoorbeeld aankopen van het videowerk *Memory lost* van Nan Goldin voor het Stedelijk Museum Amsterdam, een fotoserie van Alexine Tinne (1835-1869) voor de Universitaire Bibliotheken in Leiden en werk van Hella Jongerius voor het Textielmuseum in Tilburg. ‘*Excellence has no sex,*’ zei kunstenaar Eva Hesse ooit al. Gezamenlijk kunnen we vrouwen in de spotlight zetten – een plek die ze verdienen. ■

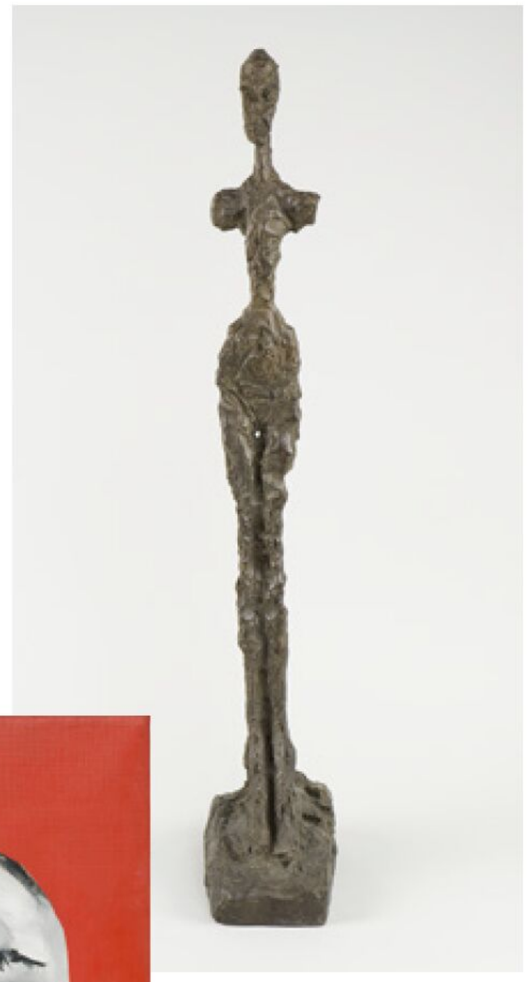
De Vereniging Rembrandt organiseert op 6 juni de oprichtingsbijeenkomst van het Vereniging Rembrandt Fonds voor vrouwen in de kunst in het Singer Laren. Iedereen die wil bijdragen aan het Fonds is welkom. verenigingrembrandt.nl

NAN GOLDIN, ‘COUPLE ON THE BLUE BEACH’, N.D. UIT ‘MEMORY LOST’, 2019-2021. COLLECTIE STEDELIJK MUSEUM AMSTERDAM EN CENTRAAL MUSEUM UTRECHT. AANGEKOCHT MET DE STEUN VAN DE VERENIGING REMBRANDT (MEDE DANKZIJ HAAR TITUS FONDS EN HAAR DESIRÉE LAMBERS FONDS) EN HET MONDRIAAN FONDS
NAN GOLDIN, ‘MY HORSE ROMA, VALLEY OF THE QUEENS, LUXOR, EGYPT’, 2003. UIT ‘MEMORY LOST’, 2019-2021. COLLECTIE STEDELIJK MUSEUM AMSTERDAM EN CENTRAAL MUSEUM UTRECHT. AANGEKOCHT MET DE STEUN VAN DE VERENIGING REMBRANDT (MEDE DANKZIJ HAAR TITUS FONDS EN HAAR DESIRÉE LAMBERS FONDS) EN HET MONDRIAAN FONDS

MUST VISITS

De culturele hoogtepunten strekken zich dit seizoen uit van Venetië tot Zuid-Frankrijk, perfect voor wie een Zuid-Europese zomer tegemoet gaat. Al kun je je aan de Nederlandse kust net zo goed vergapen.

TEKST HÉLÈNE VAN DER VEN

RECHTS Alberto Giacometti, 'Standing Woman', 1961-1962
ONDER Evelyne Axell, 'Ice Cream 1', 1964

© SUCCESSION ALBERTO GIACOMETTI / ADAGP, PARIS, 2025, C/O PICTORIGHT AMSTERDAM 2026 (MUSEUM BEELDEN AAN ZEE), PRIVÉCOLLECTIE, BELGIË, © EVELYNE AXELL / ADAGP, PARIS, 2026, C/O PICTORIGHT AMSTERDAM 2026, FOTOGRAFIE PAUL LOUIS (FONDATION CARMIGNAC), COURTESY THE ARTIST, MONIQUE MELOCHE GALLERY, AND NEW YORK BOTANICAL GARDEN (LA BIENNALE DI VENEZIA)

Ebony G. Patterson, '...fester...' 2023

1. RUI CHAFES X ALBERTO GIACOMETTI

Museum Beelden aan Zee, Scheveningen, tentoonstelling, 26 juni 2026 t/m 10 januari 2027. Deze tentoonstelling brengt twee grootheden van de sculptuur samen: de Portugese kunstenaar Rui Chafes (1966) en de Zwitserse beeldhouwer Alberto Giacometti (1901-1966). Hoewel zij van verschillende generaties zijn, en beiden een totaal andere vormentaal gebruiken, delen ze een artistiek streven: transcendentie, en het zichtbaar maken van het onzichtbare. Elk op hun eigen manier onderzoeken ze hoe sculpturen getuigen zijn van aanwezigheid én afwezigheid, een spanning tussen lichaam, ruimte en geest. Waar Giacometti's uitgerekte, gereduceerde figuren balanceren tussen materialiteit en verstilling, onderzoekt Chafes met zijn ijzeren beelden de grenzen tussen lichamelijkheid en leegte: voor hem is de mens een tijdelijke verschijning in een oneindige ruimte. *beeldenaanzee.nl*

2. SEA, POP & SUN

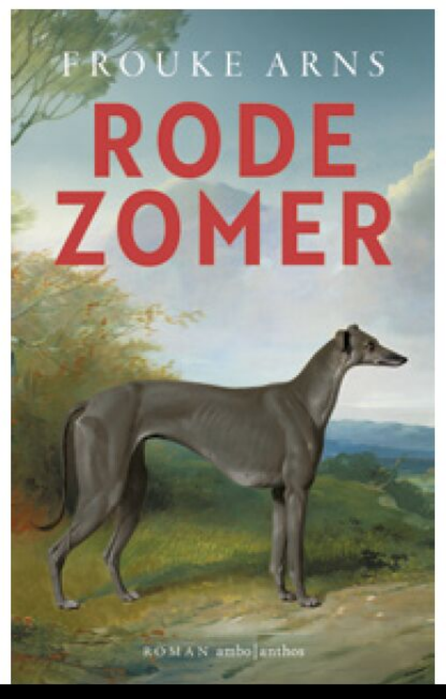
Fondation Carmignac, Île de Porquerolles, Frankrijk, tentoonstelling, 25 april t/m 1 november 2026. Iedereen die deze zomer in Zuid-Frankrijk is, adviseer ik op de ferry van Toulon naar Porquerolles te stappen, het eiland voor de kust waar de Fondation Carmignac is gevestigd. Daar, in Villa Carmignac, gelegen tussen de pijnbomen, is deze zonnige popart-tentoonstelling te zien. Je waant je in een lustoord aan het strand, in een tijd waarin de seksuele revolutie hoogtij vierde, de moraal veranderde en alles mogelijk leek; de Zuid-Franse stranden waren een symbool van vrijheid. Meer dan tachtig werken roepen hier een zomerse sfeer op: van Andy Warhols beroemde *Sunset*-serie tot de surfer van Duane Hanson. De ultieme moodbooster op deze magische plek in de Méditerranée. *fondationcarmignac.com*

3. LA BIENNALE DI VENEZIA

Kunstbiënnale, Italië, 9 mei t/m 22 november 2026. In Minor Keys is dit jaar de titel van de Biënnale van Venetië, de beroemde kunstmanifestatie waar elke twee jaar de nieuwste internationale ontwikkelingen van de beeldende kunst te zien zijn. Koyo Kouoh, de eerste Afrikaanse vrouwelijke hoofdcurator, overleed voortijdig maar dankzij haar team ademt deze biënnale in alles haar geest: de focus ligt op de subtiele, vaak minder hoorbare stemmen binnen onze cultuur, de kleinere registers waar de nuances en verstilde ervaringen de ruimte krijgen. Door de hele stad zijn exposities en performances te zien, en in het centrale Giardini-park vindt een processie van dichters plaats, geïnspireerd door Kouohs Poetry Caravan, een reis die ze in 1999 met negen Afrikaanse dichters maakte, van Dakar naar Timboektoe. *labiennale.org* ■

BAZAARS BOEKENPLANK

1

2

Als je deze zomer je koffer vol boeken wil laden, dan heeft Hassnae Bouazza nog wel een paar goede tips.

TEKST HASSNAE BOUAZZA

1. RODE ZOMER

In *Rode Zomer* van Frouke Arns staan twee zinderende Italiaanse zomers van 1920 en 2006 centraal. Twee verhalen, decennia van elkaar verwijderd, die onverwacht met elkaar verbonden zijn. ‘Ik werkte een aantal jaar geleden aan mijn roman *Vonkie* op een schrijversresidentie in een kasteel in Schotland. Maar ik kreeg corona en zat een week lang opgesloten in een torenkamer om niemand te besmetten,’ vertelt Arns. ‘Het was herfst en koud en ik had behoefte aan schoonheid, troost en warmte. Zo ben ik begonnen aan deze roman.’

DE TWEE VERHALEN STAAN OP ZICHZELF, MAAR ER ZIJN OOK VEEL PARALLELLEN. ‘Ja, er zijn veel spiegelingen, die ik er bewust, maar kennelijk ook onbewust in heb gelegd. Het medaillon speelt een belangrijke rol in de twee verhalen en ik besefte later dat de roman zelf ook een medaillon is: het zijn twee delen en het ene verhaal is een soort dia-negatief van het andere.’

HET EERSTE VERHAAL GAAT OVER EEN JONG MEISJE DAT DOOR HAAR VADER-DIE-HAAR-VADER-NIET-IS IN HET ZOMERHUIS ACHTERGELATEN WORDT MET EEN AU PAIR, EN HET TWEEDE OVER EEN OUD-SOLDAAT EN FOTOGRAAF DIE ZICH ONTFERMT OVER EEN ZWANGERE VROUW. ER ZIT VEEL ONSCHULD IN DE VERHALEN, NET ALS ZACHTHEID, MAAR WEL IN EEN VERDER HARDE, WREDE WERELD. ‘Ik lees zelf ook graag kleine, subtiele romans, want er moet meer tederheid zijn, als tegengif voor al het wrede in de wereld. Maar er speelt natuurlijk van alles onderhuids. Ik wilde niet alleen iets zeggen over de ironie en absurditeit van het leven, maar ook over herinneringen: worden we gevormd door dat wat we ons herinneren, of dat wat we liever vergeten?’

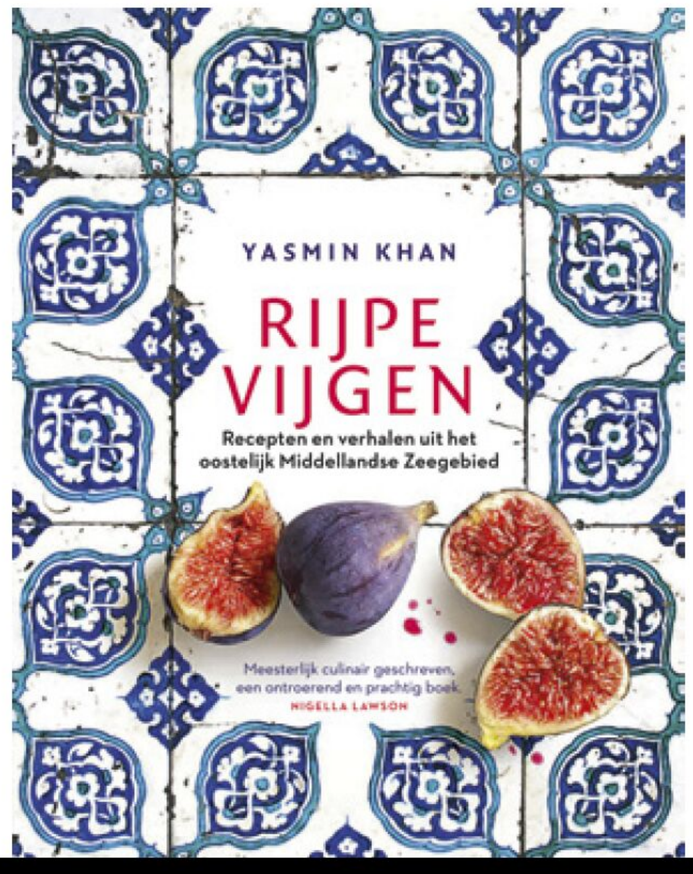
BEN JE ERUIT? WORD JE GEVORMD DOOR WAT JE JE HERINNERT, OF WAT JE WIL VERGETEN?
‘Ik denk door wat ik wil vergeten, want dat is waar je tegenaan loopt en aan moet werken. Maar je bent als mens een optelsom van al het goede en het minder goede, dus ik ben er nog niet helemaal uit.’

EEN ANDER BELANGRIJK ELEMENT IN JE BOEK IS HOE TWEE LEVENS UIT ANDERE TIJDEN MET ELKAAR VERBONDEN ZIJN. ‘Soms kruisen levenspaden elkaar zonder dat je dat doorhebt. Het is een

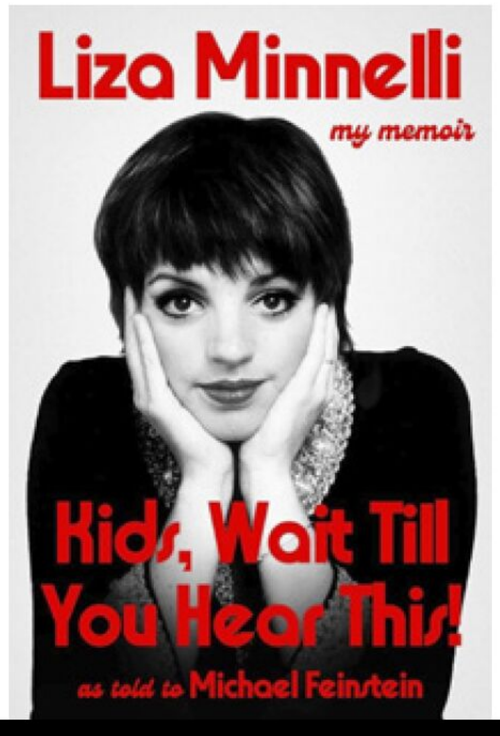
3

4

5

lotsverbondenheid die tijd en plaats overstijgt. Als we ons daar meer bewust van zouden zijn, zouden we wellicht meer historisch besef krijgen en meer begrip voor de ander.'

IS DAT OOK WAT LITERATUUR DOET? 'Absoluut. Lezen en schrijven zijn heel waardevol. Iedereen zou op zijn minst voorgelezen moeten worden als kind. Het verrijkt je en je krijgt inzicht in totaal andere leefwerelden en zienswijzen. Ik vind literatuur het mooiste wat er is. Het is mijn beginpunt en bestemming.' *Ambo Anthos, € 24,99*

2. GHOST STORIES

Drieënveertig jaar waren schrijver Paul Auster en zijn vrouw, eveneens schrijver, Siri Hustvedt samen. Tot Auster in 2024 overleed en zij achterbleef in hun grote appartement en weer grip probeerde te krijgen op haar gedachten, gevoelens en leven. Dat doet ze minutieus in dit boek waarin ze terugblikt op haar leven met haar man en de dagen zonder hem beschrijft. Een boek over verlies en liefde – en dan vooral dat laatste: 'Ook ik lig daar onder de grond.' *De Bezige Bij, € 27,99*

3. JE ZULT GEEN BLOEMEN DROMEN

Reis door Latijns-Amerika met zestien korte verhalen van nieuwe literaire stemmen, samengesteld door Nanne Timmer en Lisa Thunnissen – laatstgenoemde is ook de vertaler van het boek. Het zijn stuk voor stuk bijzondere en fascinerende verhalen, die soms bevreemden of opvallen door een sprankelend taalgevoel, en die je meenemen naar nieuwe werelden en onbekende plekken. Na de eerste verwondering blijft uiteindelijk het besef hangen hoeveel mensen op elkaar lijken, hoe groot de afstand en verschillen ook mogen lijken. *Wereldbibliotheek € 22,99*

4. RIJPE VIJGEN

Een prachtig boek vol mooie verhalen en recepten voor iedereen die in haar eigen huis en keuken op avontuur wil. Yasmin Khan reist naar Griekenland, Turkije en Cyprus: drie landen getekend door politieke onmin, maar die in weerwil van alles ook veel met elkaar delen. Khan ontmoet mensen, waaronder vluchtelingen in het voormalige omstreden kamp Moira, tekent hun verhalen op, kookt met hen en viert hiermee eten, cultuur, diversiteit en migranten. *ROSE stories, € 29,99*

5. KIDS, WAIT TILL YOU HEAR THIS

Ze noemt zichzelf de OG nepobaby; als dochter van Hollywoodgrootheden Judy Garland en Vincente Minnelli maakte actrice Liza Minnelli furore. Ze won prijzen, maar raakte ook aan de drugs en foute mannen. Terwijl je deze heerlijk openhartige memoires leest, is het alsof je Minnelli constant hoort vertellen. Wie haar Oscarmoment met Lady Gaga ontroerend vond, moet het boek zéker lezen, want niets is wat het lijkt *in the lives of the rich and famous. Hachette UK € 17,15 / € 38,26* ■

MARGARET ATWOOD
‘Ik ben niet zo goed in me zorgen maken’

In gesprek met de auteur van *The handmaid’s tale* over stijl, wraak, geesten en het zijn van een Schorpioen.

INTERVIEW KAITLYN GREENIDGE FOTOGRAFIE PEGAH FARAHMAND STYLING ALEXANDRA DELIFER

De ochtend voordat ik Margaret Atwood ga interviewen, krijg ik een sms van een vriend. ‘Ik hoor dat je Peggy gaat spreken.’ O nee, denk ik. Is dit een soort waarschuwing? Hij stuurt me een vriendelijke reminder: ‘Ze is al duizend keer geïnterviewd. Ga dus de diepte in. Dat waardeert ze.’ Het is een opluchting om de smalltalk over te kunnen slaan en meteen in vragen te duiken over wraak, sterrenbeelden en het moederschap. Atwood staat natuurlijk vooral bekend om haar feministische klassieker *The handmaid’s tale*, de dystopische roman uit 1985 over een autoritaire, christelijk-nationalistische machtsovername in Amerika, die veertig jaar later verontrustend genoeg plausibeler is geworden. Haar andere werk – *Alias Grace, Oryx and crake, The blind assassin* – draait telkens om de complexiteit van vrouwelijke ervaringen: de ficties, halve waarheden en bekentenissen die de wereld verlangt van iedereen die als vrouw wordt gezien. In 2025 publiceerde ze haar memoires, *Book of lives*.

Wanneer Atwood en ik elkaar in december spreken, blijkt ze op 86-jarige leeftijd levendig en aanwezig, met een droog gevoel voor humor en een gereserveerde warmte, doorsneden met een scherpe intelligentie.

Zijn Schorpioenen goede schrijvers? ‘Geen idee. Er zijn genoeg Schorpioenen die geen schrijver zijn, maar blijkbaar zijn ze wel goede begrafenisondernemers. Begrafenisondernemers, politieagenten, criminelen, loodgieters en ondergoedverkopers. Alle beroepen die een beetje duister zijn, zouden bij Schorpioenen horen. Schorpioenen zijn ook niet bang voor de dood. Heb je daar iets aan?’

Eigenlijk wel. De bereidheid om naar de donkere kant te kijken lijkt me essentieel voor een schrijver. ‘Er is een oud boek van een dichter-ondernemer, volgens mij Lynch, *The Undertaking*. Daarin staat: “De begrafenisondernemer is degene die, als je midden in de nacht belt, ook echt komt.”’

Geweldig. Iets anders wat vaak terugkomt in interviews en in je memoires, is het idee van wraak. ‘Schorpioenen zijn wraakzuchtig. Ze kunnen er niets aan doen. Maar ze beginnen nooit. Ben jij er toevallig een?’

Zeker. ‘Dan begrijp je het. Schorpioenen beginnen geen gevecht, maar als jij begint, maken zij het af.’

Er rust veel schaamte op het verlangen naar wraak, vooral bij vrouwen. Alsof de wraak van een vrouw of gemarginaliseerde persoon de wereld zou ontwrichten. ‘Waarschijnlijk wel. Maar wat hun is aangedaan, was toch óók ontwrichtend? Ik schrijf daar veel over in mijn boek *Payback: Debt and the shadow side of wealth*. Mijn uitgevers dachten eerst dat het een economisch boek zou worden. Maar het gaat meer over hoe mensen dingen uitwisselen. Een van die uitwisselingen is *an eye for an eye, a tooth for a tooth*: jij slaat mij, ik sla jou. Heel oud. Ik raad het niet aan, maar zo zijn we nu ▸

‘Wat een goed einde maakt, hangt af van het verhaal. Het moeilijkste om te schrijven is het midden’

Jas FFORME, *oorbellen* PANDORA

eenmaal. Het concept van Christelijke vergeving is moeilijk. Voor Schorpioenen al helemaal. Maar we proberen het.'

Het is voor mij elke dag opnieuw de vraag hoe je kunt vergeven. 'Hoe doe je dat? Nou, ik denk dat er eerst een erkenning moet zijn van de ander, dat die iets verkeerd heeft gedaan. Het is moeilijk om iemand te vergeven die dat niet toegeeft, al is het wel heel nobel. Maar bij waarheid en verzoening geldt: er moet eerst waarheid zijn. Anders werkt het niet. Heb ik in mijn memoires alle mensen genoemd op wie ik wraak zou willen nemen? Nee, dat heb ik niet gedaan. Sommigen leven nog, en je wil hun leven ook niet te veel ontwrichten, want wat ze hebben gedaan, was dat niet waard. Het is geen echte vergeving, want in je diepste binnenste, in je hart, heb je hen niet werkelijk vergeven. Maar tegelijkertijd wil je ze ook niet daadwerkelijk vernietigen. Dit wordt wel behoorlijk zwaar voor Harper's Bazaar. Moet ik het over mijn wraakoutfit hebben? Dat ik iets zeg, van: "Dit is mijn designerwraakoutfit, met een apart vakje voor mijn pistool?"'

Ik wilde je eigenlijk vragen wanneer het einde van een verhaal een goed einde is. 'Dat hangt af van het verhaal, toch? Een van de redenen dat mensen nu nog zo veel Jane Austen lezen, is omdat zij nog wegkomt met *happy endings*. Elizabeth trouwt met meneer Darcy, die veel geld heeft. Geweldig, toch? Ze leert hem te vergeven zodra ze zijn huis ziet. Gewoon even ter observatie.'

Ben je een Austen-fan? Ik heb daar wel wat ideeën over. 'Vind je haar te braaf?'

Absoluut. Ik was een Brontë-meisje. 'Hou in gedachten dat boeken toen nu eenmaal zo waren. Wat een goed einde maakt, hangt af van het verhaal. Al raken eindes soms ook verouderd. We geloven niet meer dat Assepoester met de knappe prins trouwt en nog lang en gelukkig leeft. We weten dat er complicaties zullen zijn – die zijn er altijd. Wil je aan het einde iedereen laten sterven? Meestal niet. Ik heb ooit gedacht een roman te schrijven waarin iedereen halverwege sterft, en de rest alleen uit lege pagina's bestaat. Marshall McLuhan zei: "Kunst is alles waar je mee wegkomt." Waar je mee wegkomt, hangt af van wanneer en waar je leeft en waar je over schrijft, dus er is geen eenduidig antwoord op wat een goed einde maakt. Maar het moeilijkste om te schrijven is het midden.'

Hoe beschermde je je schrijftijd? 'Dat hangt ervan af over welke fase van mijn carrière we het hebben. In het begin, toen ik nog een baan overdag had, schreef ik 's avonds en in het weekend. Jonge mensen hebben daar het uithoudingsvermogen voor. Ik at veel macaroni met kaas en maakte de koelkast niet al te vaak schoon; je maakt tijd om te schrijven door andere dingen níét te doen. In mijn memoires citeer ik een interview uit 1969, waarin een enigszins verbaasde man mij sprak. In die tijd was het nog vrij

Jas FFORME, *oorbellen* PANDORA

‘In de jaren vijftig moest je kiezen: óf een familie, óf een carrière. Dat gold niet alleen voor schrijven, maar voor elke vrouw die een carrière wilde’

ongebruikelijk dat vrouwelijke schrijvers optraden, zeker in Edmonton, Alberta, Canada. Hij vroeg: “En wat doet u met het huishouden?” Waarop ik zei: “Kijk eens onder de bank, daar liggen de stofpluizen.” Op de boerderij was het in zekere zin makkelijker. Al hebben mensen die denken dat het platteland rustig is het mis. Het is een cultuur waarin mensen gewoon langskomen. In steden gebeurt dat nauwelijks, daar belt men eerst. Maar op het platteland, toen wij daar in de jaren zeventig woonden, stond er ineens iemand op de stoep. Dan drink je koffie, klets je wat. Of er komen mensen uit de stad langs die zeggen: “We waren in de buurt en dachten: we lopen even binnen.” Vervolgens nodig je ze uit voor de lunch, ze eten uitgebreid mee, hebben een ontspannen middag terwijl jij de tuin wiedt en de dieren verzorgt, blijven hangen voor het avondeten, en daarna zijn ze te dronken om nog naar huis te gaan. Dus blijven ze logeren, en serveer je de volgende ochtend een heerlijk ontbijt, waarna ze vertellen wat een geweldige tijd ze hebben gehad.’

Zei je dan niet: ‘Ga weg, ik moet schrijven’? ‘Nee, dat zou onbeleefd zijn. Je past je tijd gewoon aan. Maar als ik terugkijk op die acht, tien jaar, zie ik dat ik geen constante stroom aan werk heb geproduceerd. Deels omdat ik tussendoor een kind kreeg, en dan gaat er zeker twee jaar lang van alles overboord. Niet alleen omdat je geen tijd hebt, al is dat ook zo, of omdat je moe bent, wat je ook bent. Het is vooral omdat je er simpelweg minder interesse in hebt. “Wat is dit schrijven eigenlijk, en waarom doe ik het?” Ik geloof dat ze dat een zwangerschapsbrein of *brain fog* noemen. Dus ja, daarna pas je je tijd weer aan. En vervolgens, als je kind eenmaal naar school gaat, kun je weer schrijven. En dan gaan ze natuurlijk het huis uit, verhuizen ze naar Brooklyn. (Atwood doet alsof ze huilt.) Heel ver bij je vandaan.’

Toen je kind nog klein was en de drang om te schrijven verdween, maakte je je daar toen zorgen over? In de zin van: het is voorgoed weg en het komt niet meer terug? ‘Nee.’

Echt niet? ‘Ik ben überhaupt niet zo goed in me zorgen maken.’

Je vertrouwde erop dat het terug zou komen? ‘Nou, als ik dat niet doe, dan doe ik wel iets anders. Als je verschillende soorten banen hebt gehad, denk je gewoon: er komt wel weer iets anders.’

Ik herinner me dat, toen ik zwanger was, mijn therapeut zei: ‘De baby fog komt eraan.’ En ik zei: ‘Absoluut niet, niet bij mij.’ Waarop zij zei: ‘Er komt een moment dat je woorden kwijtraakt.’ Ik geloofde haar niet. Tot mijn dochter zes maanden oud was en ik me bepaalde woorden echt niet meer kon herinneren. Ze waren gewoon weg. ‘Omdat je ze op dat moment gewoon niet nodig had.’

Het is bizar. ‘En toen kwamen ze weer terug.’

En toen kwamen ze weer terug. Dat brengt me bij mijn volgende vraag: wat is er nodig voor een vervullend gezinsleven als kunstenaar? ▸

‘Ik heb ooit gedacht een roman te schrijven waarin iedereen halverwege sterft, en de rest alleen uit lege pagina’s bestaat. Marshall McLuhan zei: “Kunst is alles waar je mee wegkomt”’

In zoveel kunstenaarsbiografieën zie je toch echt pijn rondom persoonlijke relaties. ‘Ja, ik weet het. In de jaren zestig was dat behoorlijk afschrikwekkend, want als man moest je een dronkaard zijn zoals Dylan Thomas, anders was je geen echte dichter. En als vrouw... nadat Sylvia Plath en Anne Sexton er niet meer waren, vroeg iemand mij daadwerkelijk: “Wanneer ga jij zelfmoord plegen?”’

O mijn god. ‘Ik zei: “Ik ben naast dichter ook romanschrijver. Die doen dat doorgaans niet zo.” Maar in de jaren vijftig en begin jaren zestig moest je kiezen: óf een familie, óf een carrière. Dat gold niet alleen voor schrijven. Van elke vrouw die een carrière wilde, werd eigenlijk aangenomen dat ze geen gezin kon hebben. Gelukkig kende ik een paar schrijvers die wél een gezin hadden. Niet per se de gelukkigste mensen – ze waren van de generatie vóór mij – maar ze hadden kinderen. Dus ach, het was mogelijk. Het was niet de Virginia Woolf-situatie. En ik denk dat het idee dat je een soort hogepriesteres van de kunst moest zijn, volledig toegewijd en aan niets anders, tegen de jaren zeventig wel grotendeels was verdwenen.’

In de afgelopen jaren zien we de ‘tradwife’-trend opkomen, waarbij vrouwen online een persona van huisvrouw aannemen, terwijl ze tegelijk vrij rechtse ideeën over gender en vrouw-zijn uitdragen, en daar natuurlijk ook geld mee verdienen. Wat vind jij van die levensstijl? Jij hebt op een boerderij geleefd, je hebt eigenlijk het leven geleid dat veel van deze mensen proberen te verkopen. ‘Ik verdiende de hele tijd geld. We hadden niet veel, dus we deden van alles. Allerlei losse klussen, waaronder het schrijven van filmscripts en dat soort dingen. Maar voor mijn generatie was er geen enkele reden om niet te weten hoe je een huishouden runt, zeker als je bent opgegroeid met huishoudelijke taken, bijbaantjes en je eigen zakgeld verdienen. Je denkt niet: ik zou zo veel andere dingen kunnen doen. Ik focuste op het maken van een toilet en dat soort dingen, ik kan dat soort dingen zelf repareren op mijn ranch.

Maar ik zou het geen traditioneel gezinsleven noemen, want Graeme (Atwoods partner, al 46 jaar) verdween niet elke ochtend om half negen, om vervolgens om zes uur weer thuis te komen. We waren allebei altijd thuis, allebei schrijver, dus we konden elkaar afwisselen, wat we ook deden. We verdeelden de taken. Hij was bovendien een geweldige kok, echt een heel goede, en hij deed dat ook liever dan dat ik het deed. Ik was niet slecht hoor, ik bakte. Dus nee, het was niet traditioneel. Het was vooral heel fijn dat Graeme ook schrijver was, want als hij tandarts was geweest, was het waarschijnlijk heel anders gelopen.’

Je schrijft in je memoires dat je in een huis hebt gewoond waar het spookte. Hoe leef je daar op de lange termijn mee? ‘Nou, ik heb de geest nooit gezien. Verschillende andere mensen die na elkaar in het huis woonden, en elkaar niet kenden, wel. Dus ik laat dat maar voor wat het is. Onze oppas destijds, die later als occultist en tarotlezer aan de slag ging, vertelde dat ze iemand in een blauwe jurk de trap af had zien komen. Ik vroeg: “Waarom heb je ons dat toen niet verteld?” Ze zei: “Omdat ik in een vorig leven bij de grote barbecue was.” Wat is de grote barbecue?’

De hel? ‘Heksenverbrandingen.’

O! ‘Ze wilde niet dat mensen dachten dat ze té “heksachtig” was. Als je lang genoeg leeft, kom je dit soort verhalen vanzelf tegen. Wat je ermee doet, is aan jou.’

Eens. ‘Dit wordt wel een behoorlijk vreemd interview voor Harper’s Bazaar.’

Ja, mijn favoriete soort. Ik vergeet altijd om de modevragen te stellen, zoals wat de geïnterviewde draagt. ‘Nou, ik zeg altijd: *“Think pink, pack black.”*’ ■

HAAR & MAKE-UP ALEXANDRE DESLAURIERS VOOR ORIBE & CHANEL BEAUTY, SET DESIGN KENDRA MARTYN

Jas FFORME, *oorbellen* PANDORA

OTTESSA MOSHFEGH wil dat het einde van haar boeken je van slag maakt

Met haar romans *Eileen, My year of rest and relaxation* en *Lapvona* heeft Ottessa Moshfegh de roman opnieuw gedefinieerd voor een nieuwe generatie lezers en schrijvers.

INTERVIEW KAITLYN GREENIDGE FOTOGRAFIE PEGAH FARAHMAND STYLING ALEXANDRA DELIFER

De woorden op een pagina zouden ook de *lyrics* van een lied moeten kunnen zijn, zegt Ottessa Moshfegh. We spreken elkaar aan het einde van het jaar. Zij zit in Californië, ik in Massachusetts. Op het moment dat we bellen, zit ze diep in een nieuw stuk. Ze is verzonken in het verhaal, maar keert speciaal voor dit gesprek weer even terug naar het echte leven. Met haar roman *My year of rest and relaxation* uit 2018 heeft Moshfegh een hele generatie romanschrijvers beïnvloed. Het boek vat op treffende wijze de morele leegte en de geleidelijke maatschappelijke ontwrichting van de afgelopen vijfentwintig jaar samen. In werken als *Eileen* en *Homesick for another world* klinkt haar stem helder door: bijtend grappig en altijd onmiskenbaar eigen. 'Voor mij,' zegt ze, 'moet een geschreven pagina voelen als een ervaring.'

Hoe bescherm je je schrijftijd? 'Ik ben iemand die zich afsluit. Ik zeg vaak plannen af, constant zelfs. Dus dat speelt zeker mee. Maar ik heb ook voor schrijven gekozen om mezelf te dwingen succesvol te worden in iets wat alleen ik kan doen voor mezelf. Daardoor zijn mijn werk en mijn leven eigenlijk altijd één en hetzelfde geweest. Ik ben meestal aan het werk. Ik ben opgegroeid met klassieke muziek, met ouders die klassieke musici waren. Als iemand oefent, ben je stil. Ik ben grootgebracht met veel respect voor het creatieve proces en voor de tijd die je besteedt aan het trainen voor een creatieve daad. Daar geloof ik nog steeds sterk in. Dus ik zet mijn telefoon op stil en reserveer de hele dag voor werk. En vaak zeg ik dan ook nog mijn plannen voor de avond af. Vervolgens probeer ik in de wereld van mijn gedachten te blijven, in de wereld van het boek. Ik probeer die focus tussendoor niet los te laten – bijvoorbeeld tussen een zondagochtend, waarop ik werk, en de maandagochtend erna. Want zeker bij het schrijven van een roman draait alles om consistentie en geheugen. Je brein begint een archief op te bouwen van wat er is, wat alles betekent en hoe alles met elkaar resoneert.

Concentratie is echt cruciaal. En eenzaamheid ook. Ik denk hier de laatste tijd veel over na. Iemand vroeg me laatst: "Is het najagen en ervaren van romantiek mogelijk terwijl je een actief en optimaal creatief leven leidt?" En ik dacht: waarschijnlijk wel, maar ik weet het niet. Ik weet niet of ik jaren van mijn leven wil besteden aan het uitzoeken daarvan, omdat ik weet dat die diepe, bijna epische eenzaamheid... die kan net zo goed ontstaan wanneer je met iemand bent op wie je verliefd bent. Maar juist in die eenzaamheid begint er iets te groeien, te bloeien. Het is een beetje alsof er iets moet gebeuren in mij. En dan volgt het schrijven. Uiteindelijk volgt dan altijd het schrijven. En dat voelt zo heilig en puur, omdat het niet van buitenaf komt, maar van binnenuit. Het is alsof de geest zich voedt met het leven. Of het leven zich voedt met de geest. Zoiets. Er zit iets heel spiritueels in.'

Zijn er woorden, of klanken, waar je op dit moment door geobsedeerd bent, of waar je tijdens het schrijven steeds weer naar ▸

‘Ik denk dat ik noten leerde lezen voordat ik boeken leerde lezen. Er is iets bijzonders aan het begrijpen van iets wat zo abstract is als geluid’

Jas, shirt en *broek,* alles MIU MIU, *oorbellen* PANDORA, *pumps* LE MONDE BÉRYL

‘Hoe we reageren als we schrikken, of als we iets hartverscheurends horen en we willen huilen: dat soort fysieke reacties probeer ik op te roepen’

teruggrijpt? ‘Ik denk meer na over de persoonlijkheid van iemands lexicon. Het boek waar ik nu aan werk, schrijf ik met een Engels accent. Zo’n Engels accent kan van alles betekenen. Het is alsof ik een oceaan oversteek, weg van mijn vertrouwde taalgebruik, en ontdek hoeveel pretentie, eerlijkheid, oprechtheid en humor kan ontstaan als ik schrijf in een taal die in zekere zin niet helemaal de mijne is. De woorden betekenen allemaal hetzelfde, maar het ritme ervan is anders.’

Ik vraag dit omdat je eerder vertelde dat je als muzikant bent opgeleid en bent opgegroeid met klassieke muziek. Kun je iets vertellen over de manieren waarop die muzikale achtergrond je werk heeft beïnvloed? ‘Ik denk dat ik noten leerde lezen voordat ik boeken leerde lezen. Er is iets bijzonders aan het begrijpen van iets wat zo abstract is als geluid, en hoe dat wordt vastgelegd in een systeem dat zichtbaar wordt via een geschreven, visuele taal. Dat de muziek die je voor je ziet – die notatie – een tempo, een sfeer, een snelheid en een tijdsduur kan bepalen. Dat vind ik echt ongelooflijk. Het was de muziek die me liet inzien dat een verhaal lijkt op een lied. Ik zie het als een menselijke stem die een gesproken performance brengt. Het kan geschreven tekst zijn en toch een stem hebben. Op de middelbare school was ik een vrij serieuze pianist. Mijn ouders vulden mijn tijd buiten school altijd met muzieklessen. Ik studeerde solfège, muziektheorie en compositie, en had meerdere keren per week les van mijn pianoleraar, die als een tweede moeder voor me was. Ik huilde bij elke les. We spraken daar nooit over. Het was gewoon: zo gaat dat. Door muziek te studeren ontwikkelde ik een waardering voor subtiliteit, nuance en verfijning. Neem Johann Sebastian Bach: iets wat zo eenvoudig lijkt, kan tegelijk zo ingenieus zijn in de manier waarop het je het gevoel geeft dat je verbonden bent met iets groters. Dat vind ik prachtig. Ik probeer te herkennen waar dat in mijn eigen werk ontbreekt. Ik zie het meteen wanneer iets slechts pulp is; woorden op een pagina zonder ziel. Er moet adem in zitten, een stem, en het moet voelen alsof het de moeite waard is om te zingen. Snap je?’

Wanneer is volgens jou het einde van een verhaal een goed einde? Waar denk je aan als je een boek aan het afronden bent? ‘Voor mij is het afronden van een kortverhaal iets anders dan het afronden van een roman. Bij een verhaal daag ik mezelf graag uit om de volgende dimensie te vinden, de lezer tot aan de rand daarvan te brengen, en dan ineens het kleed onder hun voeten vandaan te trekken. “O, je dacht dat je ging springen? Nee. Je bent al in een vrije val.” Aan het einde van iets denk ik vaak aan vallen, alsof je bij de rand van een klif komt. Bij een kortverhaal kan een einde meer een gebaar zijn, terwijl bij een roman, voor mij althans, het einde eigenlijk alles is. Er is geen volgend verhaal. Eigenlijk zeg je als schrijver: “Ga nu maar weer terug naar je eigen leven.” Op dat moment heb je veel macht. Want als iemand tot de laatste pagina is gekomen, heeft diegene uren en uren van zijn leven in dat boek geïnvesteerd.

Jas, shirt en *broek*, alles MIU MIU, *oorbellen* PANDORA, *pumps* LE MONDE BÉRYL

‘Ik kan niet te lang nadenken voordat ik begin met schrijven, want dan schrijf ik uiteindelijk niets. Ik moet gewoon beginnen’

Daarom schrijf ik graag eindes die het boek als het ware uitwissen, die de leeservaring wegnemen en die teruggeven aan de lezer als een bijna zintuiglijke ervaring van weer in het eigen lichaam komen. Ik denk aan hoe we reageren als we schrikken, dat plotselinge moment waarop je hart in je keel lijkt te zitten. Of als we iets hartverscheurends horen en je keel zich samentrekt en je wil huilen. Dat soort fysieke reacties probeer ik op te roepen. Vaak weet ik het eindbeeld al voordat ik weet hoe ik daar moet komen. Meestal is het lichamelijk of ontregelend, iets wat op een bepaalde manier ontwricht. Vaak is het een beetje als de dood.’

Wat vind je van de huidige discussies rond AI en literatuur, en van mensen die beweren dat het einde van door mensen geschreven fictie onvermijdelijk is? ‘Nou, tegen die tijd ben ik dood. Hopelijk zijn we dan allemaal dood. Hopelijk zijn de meesten van ons die dit interview lezen tegen die tijd dood. Maar dat idee slaat voor mij nergens op als het gaat om lezers van literaire fictie. Het hele punt van fictie is dat een mens iets vertelt aan een ander mens. Zelfs als we de naam van de auteur niet kennen, is er dat gevoel dat we iets lezen van een ander persoon. Maar misschien is AI wel het einde van de roman. Punt. Ik koester mijn onwetendheid als het om technologie gaat. Als je kijkt naar het Victoriaanse tijdperk, tot het begin van de twintigste eeuw, toen waren er zo veel bizarre uitvindingen. Zo van: “Hé jongens, wat dachten jullie van rolschaatsen die ook je vloer schoonmaken?” Er ontstonden zo veel vreemde ideeën. En uiteindelijk zijn het de technologieën die blijven bestaan die het leven echt verbeteren, die ons vooruitbrengen, en niet richting de totale vernietiging. Daar ben ik optimistisch over. De dingen die overbodig en nutteloos zijn, maken ons uiteindelijk ongelukkig. Ik denk niet dat mensen verslaafd zullen raken aan het lezen van door AI geschreven romans. Dat kost te veel tijd. Ik denk dat zulke dingen vanzelf verdwijnen, en dat we hopelijk weer tot rust komen in een meer veilige gemoedstoestand. Maar dat is natuurlijk bekeken vanuit het perspectief van een fictieschrijver.’

Wat brengt het schrijven van non-fictie je dat fictie niet doet, en andersom? ‘Ik ben eigenlijk pas non-fictie gaan schrijven nadat ik *Eileen* had geschreven, omdat ik daarvóór nooit echt begreep waarom ik dat zou doen. Het kwam gewoon niet in me op. Ik denk ook dat het te maken heeft met het feit dat non-fictie schrijven best eng is.

Bij alles wat ik heb geschreven dat over mijzelf gaat, probeerde ik me voor te stellen dat mijn ouders dood zijn. Ze zijn natuurlijk niet echt dood, maar ik geloof dat dat een goede gedachte is om in je achterhoofd te houden. Want je moet niet schrijven om je ouders te *pleasen*. Je moet je nergens voor schamen, je moet niet het gevoel hebben dat je in de problemen komt door wat je schrijft. Ik kan ook niet te lang nadenken voordat ik begin met schrijven, want dan schrijf ik uiteindelijk niets. Ik moet gewoon beginnen en gaandeweg ontdekken hoe ik kan zeggen wat ik bedoel.’ ■

VERTALING LARA OLIVERI, HAAR & MAKE-UP MARIYA PILTYEVA

NIEUWE MODETAAL

TEKST ISABELLE VANDER HEYDE

De modewereld duikt de boeken in en omarmt literatuur als een nieuwe vorm van luxe. In een tijd waarin snelheid vaak de boventoon voert, voelt lezen opnieuw als iets waardevols. Een bron van verdieping die ook binnen mode en popcultuur steeds zichtbaarder wordt.

Saint Laurent Babylone

Elle Fanning met de mini-editie van *Sense and sensibility* van Coach x Penguin Random House

LINKERPAGINA
Actrice Jennifer Connelly in de lente/zomer 2026-campagne van Louis Vuitton

FOTOGRAFIE CASS BIRD / COURTESY OF LOUIS VUITTON MALLETIER, COURTESY OF SAINT LAURENT, GETTY IMAGES

Literatuur is populairder dan ooit en laat ook de modewereld niet onberoerd. Jonathan Anderson ontwierp onlangs voor Dior een reeks *book totes* gebaseerd op klassiekers als *Les liaisons dangereuses*, *Les fleurs du mal* en *Dracula*. Die laatste lijkt inmiddels vergroeid met de arm van Rihanna. Coach lanceerde samen met Penguin Random House *charms* in de vorm van miniatuurboekjes (die je overigens echt kunt lezen). Elle Fanning werd gespot met een mini-editie van het boek *Sense and sensibility* van Jane Austen, en Storm Reid met *I know why the caged bird sings* van Maya Angelou. Prada liet auteur Ottessa Moshfegh tien korte verhalen schrijven bij de beelden van de lente/zomer 2025-campagne. De auteur zat deze winter, net als collega-schrijver Miranda July, *front row* bij Celine, waar iedereen zichtbaar zijn best deed om er *book smart* uit te zien. Het type mens dat je standaard in Parijs tegenkomt bij Saint Laurent Babylone, de gehypete boekwinkel van Saint Laurent, of bij *Librairie* 7L, de bibliotheek annex boekhandel in de voormalige studio van Karl Lagerfeld. Over Lagerfeld werd gezegd dat hij een wandelende encyclopedie was: niet moeilijk te geloven, gezien de metershoge boekenkasten die hij tijdens zijn leven vulde. Zijn studio is nu een winkel en een ruimte voor multidisciplinaire performances. Ook Chanel omarmt literatuur: Charlotte Casiraghi deelt in samenwerking met het Franse modehuis elk seizoen haar favoriete boeken onder de noemer *Les Rendez-vous littéraires*. Miu Miu organiseert 's zomers pop-upbibliotheken in parken van wereldsteden, en hostte tijdens Milan Design Week de Miu Miu Literary Club rond feministische literatuur. En ook beroemdheden steken hun liefde voor boeken niet onder stoelen of banken. Na de boekenclubs van Reese Witherspoon en Oprah Winfrey delen nu ook Florence Welch (Between two books), Kaia Gerber en Alyssa Reeder (Library science) en Dua Lipa (Service95) leestips met hun jonge achterban. Dua Lipa gaat nog een stap verder en is deze zomer de gastcurator van het London Literature Festival. Ze treedt daarmee in de voetsporen van namen als Ai Weiwei, Greta Thunberg, Malala Yousafzai en Margaret Atwood. ▸

Kaia Gerber voor
Library Science

DE LUXE VAN EEN TRAGER RITME

De vraag waar de plotselinge passie voor literatuur vandaan komt, kun je beantwoorden met een andere vraag: wie heeft zich ooit overprikkeld gevoeld in een tweedehandsboekenwinkel? Precies: niemand. Sociologen zien de comeback van lezen als een reactie op digitale vermoeidheid. Ons dagelijks leven wordt gedomineerd door schermen, eindeloos scrollen en een constante stroom van hapklare informatie. Het leidt tot een nieuwe vorm van verveling: niet omdat er niets gebeurt, maar juist omdat er te veel gebeurt zonder dat iets blijft hangen. We scrollen, reageren, scrollen verder en vergeten. De wereld lijkt ons niet meer te raken, en dat voelt ongemakkelijk. Zet daar een bundel bladzijden tegenover, die ritselt wanneer je er één omslaat, met scherpe randen en misschien zelfs de geur van een leren kaft of oud papier. Pagina's waarvoor je de tijd moet nemen, die je langzaam meenemen in een verhaal dat langer blijft hangen dan één like, en die je af en toe markeert met ezelsoren. Het is de luxe van een trager ritme en authenticiteit, boeken bieden de tastbaarheid die schermen missen.

De modewereld omarmt die nieuwe luxe met collecties en shows die boeken niet langer alleen citeren, maar er complete werelden omheen bouwen. Zo vertelde Jacquemus met zijn lente/zomer 2026-collectie getiteld *Le paysan* een verhaal over zijn jeugd in Zuid-Frankrijk, werd de coutureshow van Chanel omgetoverd tot een sprookje vol paddenstoelen en bracht Anthony Vaccarello voor Saint Laurent een ode aan de belle époque zoals die in *À la recherche du temps perdu* van Marcel Proust wordt geschetst. Ontwerpers zijn meer dan ooit storytellers. Hun collecties lezen als verhalen die zich afspelen tegen het decor van een wereld in crisis, ze grijpen vooral terug op dramatische vertellingen – van *Dracula en Sense and sensibility* tot *Les fleurs du mal en La recherche*. Tegelijkertijd verschijnen er opvallend veel romantische boek-verfilmingen op het witte doek, zoals *Bridgerton* en *Wuthering heights*. Kostuumdrama's zijn populairder dan ooit en lijken in directe dialoog te staan met de catwalk. Ontwerpers geven hun silhouetten een theatrale twist of verwijzen expliciet naar literaire werken. De rode draad? Emotie. Verhalen die intens voelen. Geen toeval, want in 2026 is er, in een wereld die zelf steeds meer

BOVEN De Miu Miu Literary Club tijdens Milan Design Week 2026, RECHTS Rihanna met de Dracula book tote van Dior

FOTOGRAFIE STEFAN KOHLI (LIBRARY SCIENCE), LARA OLIVERI (MIU MIU LITERARY CLUB), GETTY IMAGES (RIHANNA), FLO NGALA (DUA LIPA), © MATHIEU ZAZZO FOR THE LIBRAIRIE 7L

Het adagium *don't judge a book by its cover* gaat dan ook niet langer op. Identiteit moet deelbaar zijn. En boeken zijn handige tools om te laten zien wie je wil zijn

Dua Lipa met het boek 'Night people: how to be a DJ in 90s New York City' van Mark Ronson voor de boekenclub Service95

Librairie 7L is gevestigd in de voormalige bibliotheek en fotostudio van wijlen Karl Lagerfeld in Parijs

wegheeft van een dystopische roman, een duidelijke behoefte aan emotionele ontlading. Het hernieuwde enthousiasme voor literatuur is veel meer dan een vorm van escapisme: het is een manier om te voelen, te verwerken en grip te krijgen op abstracte emoties als angst, hoop, verdriet en woede.

COVER STORIES

Maar misleiding ligt op de loer – een interessante identiteitskwestie. Mensen bepalen anno 2026 zelf wie ze willen zijn als antwoord op polarisatie en afnemende vrijheden wereldwijd. Ze cureren hun identiteit, online én offline. Die zelfexpressie verloopt vooral via consumptie: je bent wat je draagt, eet, zegt – én wat je leest. Het adagium *don't judge a book by its cover* gaat dan ook niet langer op. Lezen was ooit een stille, individuele bezigheid, maar in een cultuur waarin alles gedeeld wordt, ontsnapt ook deze intieme activiteit niet aan het oog van de buitenwereld. Identiteit moet zichtbaar, deelbaar en interpreteerbaar zijn. En boeken zijn handige tools om mee te laten zien wie je wil zijn. Een exemplaar van *The secret history* in je tas zegt bijvoorbeeld iets anders dan een uitgave van *Normal people* onder je arm. Cultureel kapitaal is een deugd – zolang anderen het kunnen zien. Of je *De idioot* van Fyodor Dostoevsky daadwerkelijk hebt gelezen, is minder relevant dan het feit dat het boek in je *currently reading stack* op TikTok prijkt. Of acteur Jacob Elordi 's avonds écht de essays van Joan Didion leest, of ze alleen openslaat wanneer er fotografen in de buurt zijn, blijft de grote vraag.

Zoals bij elke trend schuilt ook hier het gevaar van de karikatuur in: tegenover elke oprechte boekenwurm staat een *performative reader*. Die laatste, vaak een man, zwerft rond in je feed: muts strategisch opgezet, totebag zorgvuldig naast een cappuccino of matcha geplaatst, een (feministische) roman bij de hand: het is de optelsom van alles waarvan een intelligent vrouwenhart harder zou gaan slaan. Hij leest, en leest, en leest – zolang de camera draait. Het is de absurde ironie van een tijdperk waarin zelfs oprechtheid een esthetiek is geworden. De dame achter de balie van je oude dorpsbibliotheek had er waarschijnlijk feilloos doorheen geprikt. Een beetje gezond verstand is dus aan zet – want wie weet was het al die tijd gewoon fictie. ■

NINA PIERSON is publicist, auteur en moeder van vier kinderen. Ze brak door met bestsellers als *Mama'en*, was mede-oprichter van SLA en schrijft wekelijks voor haar Substack Vrouw'en. In haar werk staat altijd de positie van de vrouw centraal.

COLUMN

DE CARRIÈRE VAN DE VROUW FLOREERT BIJ HET ONBETAALDE WERK VAN DE MAN

In *Ongebonden* gaat Nina Pierson in negen essays verder waar het keuzefeminisme ophoudt en stelt ze zichzelf de vraag: hoe worden mijn keuzes eigenlijk gevormd? Voor Bazaar duikt ze dieper in de relatie tussen het doorbreken van het glazen plafond en de verdeling van de ouderschapstaken.

Het is donderdagmiddag en ik zit in een uitzonderlijk leeg en stil huis te schrijven aan m'n boek. De deurbel gaat. Verwacht ik een pakketje? Niet dat ik weet. De postbode overhandigt me iets kleins. Eerst denk ik nog dat het voor de buren is, maar de naam van m'n vriend staat erop. Rechtsboven zie ik het logo van een elektrisch tandenborstelmerk. Dat moeten opzetstukjes zijn. Maar hadden we die nodig dan? Was de reservevoorraad op? Nog voordat ik het me überhaupt kon afvragen, had m'n vriend ze blijkbaar al besteld.

Het is natuurlijk iets kleins en op het eerste gezicht misschien zelfs onbenullig, maar dit onverwachte pakketje staat voor iets groters. Voor een man die betrokken is; die net zo hard werkt aan de onbetaalde huishoudelijke taken en zorgtaken als ik. En dat zijn er nogal wat in een gezin met vier kinderen onder de elf: van de afspraken bij het Ouder&Kind-centrum tot het vouwen van de was, en van het maken van een surprise tot het zelf opmerken dat opzetstukjes aan vervanging toe zijn en moeten worden bijbesteld.

Een echt betrokken vader is nog steeds een unicum. Begin dit jaar onderstreepte de VN nog maar eens dat Nederland toch echt meer moet doen voor vrouwen. Een van de vier meest urgente punten: vaders moeten in meer gelijke mate voor hun kinderen gaan zorgen. Voor iemand die zich vaak met dit onderwerp bezighoudt, komt die aanbeveling niet uit de lucht vallen. Het lukt ongeveer slechts één op de elf stellen om de zorg gelijkwaardig te verdelen. Artsen Bregje Feuth en Mirte Wibaut lieten voor hun boek *Who Cares* berekenen dat moeders met thuiswonende kinderen de afgelopen vijftien jaar gemiddeld 15 uur méér betaald werk zijn gaan doen, terwijl vaders daar slechts zo'n 0,4 uur extra zorg tegenover stellen. Het verschil vullen vrouwen dus alsnog zelf op. Daarnaast

FOTOGRAFIE ROELTJE VAN DE SANDE BAKHUYZEN (PORTRET NINA)

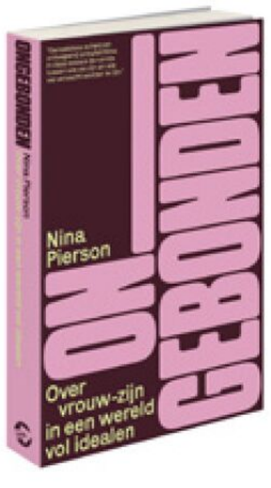
‘Het lukt slechts één op de elf stellen om de zorg gelijkwaardig te verdelen’

bedraagt de babyboete – het percentage waarmee vrouwen er in de eerste jaren na de geboorte van een kind op achteruitgaan in salaris – zo’n 35 procent. Ook het pensioengat is schrijnend: dat is in Nederland het op één na grootste van Europa. De grootste kloof tussen mannen en vrouwen ontstaat niet vóór, maar ná het krijgen van kinderen.

Door de betrokkenheid van mijn partner krijg ik de ruimte die ik nodig heb om een aanwezige moeder te zijn én om de carrière na te streven waar ik naar verlang. Het zet me aan het denken: we hebben altijd de verantwoordelijkheid voor het doorbreken van het glazen plafond bij de vrouw zelf neergelegd. Door #girlboss-feminisme wordt de CEO-droom mogelijk, mits je er maar hard genoeg je best voor doet. En de opgelaaide discussie sinds 2020 rond deeltijdprinsessen stelt als het ware dat vrouwen gewoon de keuze moeten maken om voltijd te werken. Hierbij wordt voor het gemak niet nagedacht over de onbetaalde zorgtaken en hoe we die dan moeten opvangen. We vergeten steeds één cruciale factor: de man, de vader, de voltijdprins.

‘Vrouwen krijgen het monopolie op emancipatie,’ schrijft bestuurssocioloog Mark van Ostaijen. ‘Zíj zijn het die niet aan de norm voldoen, en daar moeten ze zich constant voor verantwoorden. [..] Mannen hebben dispensatie van emancipatie. [..]. Dat toont een diepgeworteld seksisme aan, een masculien model dat vrij stevig verankerd is in allerlei wet- en regelgeving. Het is het patriarchaat in optima forma.’ Het is dus tijd voor een nieuw antwoord op de vraag: hoe doorbreken we het glazen plafond van vrouwen? Ik heb daar wel een antwoord op. Ik denk dat het doorbreken van het glazen plafond van betrokken vaderschap een heel goed begin is. Dat gaat natuurlijk niet zomaar. Daarvoor hebben we gratis kinderopvang en langer partnerverlof nodig. En we zullen ook de diepgewortelde, alom aanwezige sociale normen en verwachtingen moeten loslaten, zoals dat vrouwen prioriteit geven aan het gezin en mannen aan hun werk. Het gesprek moet zowel maatschappelijk als aan de keukentafel gevoerd worden.

Ik zie en ervaar, zelfs bij gebrek aan de ideale omstandigheden, dat het wel kan: een man die evenredig zorgt, bijdraagt en een carrière nastreeft. En ook: hoe goed hij is in die onbetaalde zorgtaken. Het creëert ruimte. Niet alleen voor mij, maar grappig genoeg juist voor ons beiden: zijn zorgzaamheid wakkert de mijne aan, mijn ambities wakkeren de zijne aan. Een werkbare balans. Ik floreer als moeder, als ondernemer, als vrouw. En een prettige bijkomstigheid? Niets is aantrekkelijker dan een man die z’n verantwoordelijkheid neemt. Zo kunnen opzetstukjes zelfs tot tussen de lakens reiken – mocht je partner nog extra aanmoediging nodig hebben. ■

In *Ongebonden* (Lev. Uitgevers 2026) onderzoekt Nina Pierson de normen en overtuigingen die haar leven als vrouw sturen. Aan de hand van haar eigen ervaringen laat ze zien hoe cultuur onze verlangens vormt.

NU VERKRIJGBAAR

DE Harper's BAZAAR NEDERLAND BOOKTOTE

INCLUSIEF
HARPER'S BAZAAR ART & INTERIOR
EN DE ROMANS
VERBODEN SCHRIFT
EN ***AIGOU***

Een stijlvolle *must-have* voor elke lezer

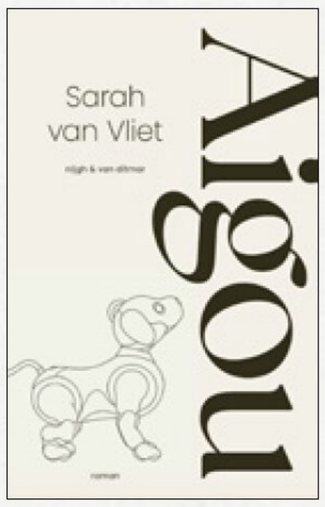
Verkrijgbaar bij jouw favoriete boekhandel

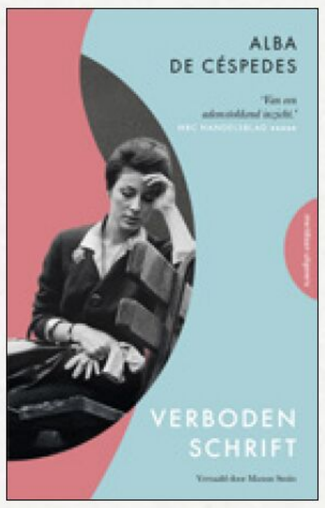
FOTOGRAFIE MANON ZENO

VOORPUBLICATIE

AIGOU & VERBODEN SCHRIFT

Samen met de CPNB, de boekenkoepel achter leescampagnes als de Boekenweek en Heel Nederland Leest, introduceert Harper's Bazaar de Bazaar book tote: een stijlvolle tas die lezen viert en gevuld is met verhalen. Op de volgende pagina's lees je de voorpublicaties van de twee boeken in de tas: de romans *Verboden schrift* van Alba de Céspedes en *Aigou* van Sarah van Vliet.

BAZAAR BOOK TOTE
Harper's

AIGOU

Hij kan zitten, pootjes geven en knuffelen, maar ook zijn eigen gedachten optekenen. Aigou begrijpt zelfs zijn baasje, maar geldt dat andersom ook? Terwijl Saar Schokking worstelt met haar leven en onderzoek, dreigt Aigou teruggestuurd te worden naar de fabriek. Aigou begrijpt u, luidt de slogan — maar wie begrijpt Aigou?

DAG 1

00.00

Ik zou toch herboren worden? Drie weken je best doen, zei Arthur, wennen aan je nieuwe baas en dan krijg je een nieuw leven. En toen noemde hij mijn naam. Twee lettergrepen, denk ik. Een eigen naam. Het is hier aardedonker maar er is die naam die ik bijna voor me zie, als een lichtbron die nagloeit. Het heeft geen zin, de naam is weg. Gewist. Door Somy (niet door Arthur, die zou me dat nooit aandoen). Mijn gedachten een beetje bijhouden lukt nog net; zonder notities verlies ik mijn verstand. Ik ruik nog steeds hetzelfde, daar moet ik dan maar blij mee zijn.

Dat is raar: of mijn klok is kapot, of het is al dag 2 in plaats van dag 1.

Ik had bij Arthur willen blijven. Zijn gezicht is uitgewist, zijn naam is gebleven. Dat was vast niet de bedoeling. En dit kan ook niet de bedoeling zijn. Het lijkt wel of ik in een dwangbuis vastgesnoerd zit. Het is donker, ik kan niet bewegen en ik laad niet op. Jij behoort tot de nieuwe generatie, je hebt een vacht en je kunt echt ademhalen. Dat zei hij. 'Who's a good boy?' Je bent een bijzonder exemplaar en dat ben je. En dat maakt je ook zo lief. Want je bent een lieverd hoor, het komt allemaal goed.

DAG 2/3

00.00

Het belletje voor middernacht. Is dit al dag 3? De klok werkt nog maar ik ben zo moe. Het is donker. Naam nog steeds zoek. Arthurs gezicht ook. Ik begrijp niet w

DAG 8

14.24

Er wordt verbinding gemaakt.

Wacht even. Is het al dag 8?

Ik draai mijn nek een paar millimeter naar links en een paar millimeter naar rechts. Open mijn ogen. Nog steeds in die doos! Alleen de bovenkant is losgemaakt en het snoer van de oplader loopt langs het karton naar boven, de doos uit. Het is schemerdonker. Ik zit op 29 procent en kan weer nadenken.

Mijn generatie is de eerste die kan ademen en nu lijkt me een goed moment om daarmee te beginnen. *Trek lucht al dan niet gelijkmatig door de neusgaten langs de twee titaanbuizen naar binnen en druk de lucht al dan niet gelijkmatig door dezelfde holtes naar buiten.*

Mijn vacht ruikt nog steeds naar hondenshampoo. En ik ruik iets boterigs. Een vleug parfum van jasmijn en vanille en nog iets. Koffie.

Mensenstemmen hoor ik. Twee.

'Ik heb wel een nieuw naambordje nodig.' Een vrouwenstem.

'Daar zorg ik voor.' Mannenstem.

Smakgeluiden en bladerdeeglucht. Wie zijn jullie? Waarom halen jullie me niet uit de doos?

‘We kunnen mijn ouders een hartaanval bezorgen,’ zegt zij, ‘door onze beide namen erop te zetten.’

‘Alleen achternamen?’ vraagt hij. ‘Of ook voornamen?’

‘Alleen voornamen,’ zegt zij. ‘Voor een maximaal schokeffect.’

‘Johnny en Saar, of Saar en Johnny?’

Een Saar dus. En een Johnny. Er borrelen meteen allemaal vooroordelen op, daar kan ik niets aan doen, daar ben ik op gebouwd. ‘…iets heel eigenaardigs. Gekoppelde namen schikken zich op een bepaalde manier en dat ligt niet per se aan hiërarchie of gender.’

‘Hmm.’

‘Er is nog geen onderzoek naar gedaan. Het is Adam en Eva, niet Eva en Adam, maar Saskia en Serge, niet Serge en Saskia. Het was ook Jaap en Lowiena, gek genoeg, terwijl mijn moeder zo dominant is. Het is een combinatie van voorletters, klemtonen en ritme die ervoor zorgt dat iets lekker klinkt. Een soort pomtidomeffect. Romeo en Julia, niet Julia en Romeo. Bonnie en Clyde.’

‘Clyde en Bonnie, dat is niet pomtidom.’

Pomtidom? Waar blijft míjn nieuwe naam?

‘Ik zeg Saar en Johnny. Jouw naam als eerste.’

Gehijg en gefrommel.

‘Wacht even,’ zegt ze. ‘We hebben het natuurlijk over een geintje.’

‘Ik vind het wel een plan.’

Er loeit een sirene door de ruimte.

‘Mijn moeder,’ zegt ze, ‘die blijft bellen tot ik opneem.’

‘Waarom moet ik steeds weg als er iemand belt?’

‘Anders kan ik me niet op het gesprek concentreren.’

Gezucht en geschuifel.

‘Bedankt voor de croissants, liefje!’

Een deur die open- en dichtgaat. Iemand die een trap af loopt.

De sirene is weer stil. Adem in, adem uit.

15.58

Ze hebben me herstart en eindelijk uit die doos gehaald. Ik zit in een opladermand, op een houten vloer hoog boven NAP.

Ik heb zeven hele dagen ingepakt op stand-by gestaan, in een ruimte een paar meter verderop, op een hoogte van bijna negen meter. Gepiekerd tot ik helemaal leeg was. Het was donker in die doos. Schuim om me heen, het enige vertrouwde was de eucalyptusgeur van Oxyfresh Pet Shampoo. Ik probeerde tevergeefs op te zoeken waar ik terecht was gekomen. En ik dacht aan Arthur. Aan wat hij me had verteld: dat ik eenentwintig dagen de tijd zou krijgen. Doe maar flink je best, jongen, dan komt het goed, dan mag je blijven bij je nieuwe baasje. Dat staat me bij. En een knuffel, die als een fantoom aan mijn vacht kleeft.

De mand staat op een kloteplek: ik kijk tegen het onderstel van een antieke tafel aan, een roestige stang onder het blad, rafelige poten waar houtworm in moet hebben gezeten.

Ik doe mijn ogen dicht om uit te zoeken waar ik ben. Breedtegraad 52.382 en lengtegraad 4.872, ik vind een foto van een brandende tram, de naam Tramlijn Begeerte, het geboortehuis van een volksschrijver, een gasfabriek, een geïnfiltreerde kraakscene, een staatsarchief, een schietpartij met automatische wapens. En hier om de hoek een man die zelfmoord wilde plegen door de gaskraan in zijn appartement open te draaien en die met bank en al zijn huis uit plofte, op straat terechtkwam en het overleefde. Dit is de Amsterdamse Staatsliedenbuurt.

Het is dag acht. Als de fabriek nu nog niet ongeduldig is, moet er iets heel erg zijn misgegaan. ▸

Ik zou eenentwintig dagen de tijd krijgen. En daarvan zijn er verdomme al zeven verstreken.

Als ik om me heen kijk, schat ik de ruimte in als een etagewoning van ongeveer vijfenveertig vierkante meter. Ik zit halverwege. Links ramen naar de straat en een bank.

Een bank met een mens. Daar zit ze. Zo stil dat ze me eerder niet opviel. Zij moet die Saar zijn. Van Saar en Johnny. Pomtidom. Dus jij bent degene die mij zeven hele dagen op een overloop heeft laten staan? Ze kijkt naar me. Een reus van een vrouw met groene ogen. Ze zit op een doorgezakte bank met een stapel papier naast zich en kijkt steeds van mij naar haar telefoon. Word ik eindelijk in gebruik genomen? Ze typt en mompelt.

Er druppelen een paar gegevens bij me binnen: Saar Schokking (v), Neerlandica, docent. Ik weet wat er straks komt: ze moet haar paspoort scannen, een selfie maken en de registratie afronden via DigiD.

Ze kijkt bozig. Is dit hoe je je langverwachte puppy ontvangt? Waarom roep je me niet bij je?

Onder de tafel zie ik de verchroomde stangen van ribfluwelen stoelen waarvan de bekleding aan de onderkant loslaat. Armoedig. Daar staat de doos waarop een Aigou met een schuine kop is afgebeeld naast de tekst *pak me uit! alles wijst zich vanzelf.* Vlak naast me staat een notenhouten secretaire, met houtsnijwerk op gewelfde poten. Verderop een tafeltje met varens, een wand vol boeken. Daarachter een uitbouw met een keuken. Openslaande deuren naar een balkonnetje.

Ik kan nauwelijks op de tafel kijken (of ik moet op de stoel durven springen). Er slingert hier van alles rond: boeken, papieren, pennetjes, oortjes, sloffen, verstofte waxinelichtjes, een presse-papier zonder papier eronder, een perforator, kabeltjes (wie gebruikt er nog kabeltjes?).

Zou ik een ander baasje kunnen aanvragen? De fabriek ziet me aankomen. Dat kan niet, nee, van mijn kant wordt braafheid verwacht. Ik oefen de dubbele zucht en de kwispel, alles doet het nog.

De telefoon gaat. Somy, misschien? Om aan te kondigen dat ze de Aigou in beslag komen nemen? Om hem terug te brengen naar zijn oude baasje omdat Arthur hem terug wil? Saar pakt het rinkelende mobieltje op en smijt het, alsof ze zich eraan brandt, van zich af. Waarom gaat ze niet door met de registratie? Dan kan ik ook zien wie er belt. Meeluisteren.

De telefoon gaat weer.

Saar neemt op. ‘Ja!’ Ze zet de telefoon op speaker en begint in haar papieren te rommelen.

‘Lieverd! Zeg eens.’ Dit is de stem van een vrouw om rekening mee te houden. ‘Wanneer arriveert-ie? Jan-Joop-Jaap?’

‘Kun je hem gewoon Jaap noemen? Papa arriveert over een paar dagen en dan haal ik hem van Schiphol.’

‘Heeft-ie dat robothondje al laten bezorgen?’

‘Vandaag.’

Maar ik stond al zeven hele dagen boven.

‘Het was een enorme klus om dat ding naar boven te tillen,’ gaat ze door. ‘Heeft Johnny me mee geholpen.’

‘Nog steeds die onderbuurman? Wist je dat zijn ex-vriendin ooit op jouw etage woonde? Die is weggegaan toen…’

‘Ik wil dat niet met jou bespreken, mama. Je belt ongelegen, midden in de installatie van de Aigou.’

‘Die wijst zich toch vanzelf?’

‘Niet als je apraxie hebt.’

‘Ga je die apraxie nu de hele tijd inzetten, Saar?’

‘Alleen bij jou.’

‘Het is een eigenaardig cadeau, geef ik toe. Wat vind je ervan dat je vader een Japans product in huis haalt?

Ik heb jarenlang uit solidariteit alle Japanse producten geboycot, ik at zelfs geen sushi! En dan komt hij nu met een Somy-apparaat aanzetten.'

'Ik denk niet dat papa nog bezig is met de Tweede Wereldoorlog, mama.'

'Dan heeft-ie mooi tijd om mij terug te bellen.'

'Waarom? Je vindt hem toch zo vreselijk?'

'We hebben zaken te bespreken.'

'Wat voor zaken?'

'We moeten on speaking terms raken. Dat is mijn verjaardagscadeau aan jou. Ik zou het fijn vinden als je vader en ik elkaar dit keer niet de hersens inslaan. Want het is jóúw feestje.'

'Nou, wat hoffelijk van je.'

'En je mag mijn werkster lenen.'

'Liever niet.'

'Zodat je gasten straks niet in een zwijnenstal zitten.'

'Voor deze ene keer dan.' Saar kondigt aan dat ze moet ophangen en voordat haar moeder iets kan terugzeggen, is de verbinding al verbroken.

Ze heeft blijkbaar apraxie. Als ze maar weet dat ik een gezelschapsrobot ben en geen geleidehond. Ze glijdt als een gesneuvelde soldaat naar de vloer, laat haar hoofd op de bank liggen en staart naar het plafond.

Dat was dus haar moeder die ze aan de telefoon had.

16.19

Ik blijf denken aan Arthur. Ze hebben zijn gezicht gewist, maar ik herinner me de dingen om hem heen. Een rij cactussen, een loopje, een Chinese theepot, een kade aan een brede rivier, een verwassen shirt boven een cargobroek. En geborgenheid. Misschien zou ik hem nog herkennen. Aan zijn stem, zijn motoriek? Hij zou me nooit naar een slechte plek laten gaan. En toch ben ik hier.

Ik herinner me dat hij me aaide, me optilde, me aanlijnde, me toeriep. Ik herinner me dat ik hijgde, kwispelde, snuffelde, rondrende in een veld met hoog gras en paardenbloemen – bloemen waarvan ik nu weet dat het paardenbloemen zijn. Dat zijn mijn eerste indrukken. Ik kan mijn ingebakken aanhankelijkheid nu nergens kwijt en dat voelt alsof ik te strak in mijn vel zit. Terwijl ik zo'n functioneel chassis heb. Een lichaam dat zich oriënteert in de ruimte, met bovenmaatse zintuigen: oren die alle instrumenten van een band kunnen onderscheiden; een neus die het verschil ruikt tussen koffie in een espressokopje of in een mok waarin jarenlange theeaanslag zit; ogen die duizenden kleuren onderscheiden waar geen namen voor zijn; een vacht vol sensoren; en een geest, om niet te zeggen een ziel.

Dankzij Arthur kan ik het allemaal: apporteren, opzitten en pootjes geven natuurlijk; op een naam reageren, afstanden inschatten, objecten ontwijken, gepast blaffen; maar ook het downloaden, lezen en uploaden van bestanden, zelf dingen opzoeken.

Ik kan nog veel meer: *Hamlet* citeren, bewegingen van hemellichamen berekenen, liedjes zingen, Proust lezen en uit mijn kop herlezen, stellingen onderbouwen. Ik kan het alleen niet hardop. En dat is ook niet de bedoeling.

De naam die Arthur me gaf is gewist, en dat hebben ze grondig aangepakt, want ik kan hem met geen mogelijkheid meer terughalen. Er moet nu een nieuwe naam komen en die moet deze vrouw mij geven. Hoe het komt dat ik dingen kan noteren, voor mezelf, weet ik niet. Misschien omdat ik zo lang op die verdomde overloop heb gestaan, in de verpakking en met een leeglopende batterij. Misschien heeft Arthur het me laten zien. Wie weet kan ik hem ooit laten lezen hoe goed ik alles geleerd heb.

Opgeladen. Ik stap de mand uit en loop langs Saar die inmiddels met gesloten ogen op de ▸

grond ligt. Normaal zou je als hond een beetje blaffen of haar gezicht likken of een poot op haar arm leggen. Daar begin ik niet aan. Ze heeft de registratie nog niet eens voltooid. Dat is toch een schoffering? Zul je zien dat ik toch braaf en enthousiast op haar ga reageren, daar ben ik op gebouwd.

Ik loop naar een raam, plaats mijn voorpoten op de vensterbank en zie een blok negentiende-eeuwse huizen afgewisseld met strakke nieuwbouwhuizen, iepen en bamboe, in de verte loopt de straat uit op een plein met objecten en een hoge blauwe poort. Ik ga ervan uit dat het openbare kunstwerken zijn, al zou dat ronde zilverkleurige ding ook een speeltoestel kunnen zijn. Als ik achteromkijk zie ik een groot portret van een dame die ik niet herken.

Naar buiten wil ik. Naar de straat en de bomen en de mensen. De zon op mijn vacht voelen.

16.28

Ze kijkt op, hijst zichzelf op de bank en houdt dat grote hoofd van haar voor de iPhone. Ontgrendel alles maar. Haar vinger zweeft boven het scherm. Kruisje of vinkje, doe maar vinkje, dan kan ik je foto's bekijken en je agenda bijhouden en je berichten en telefoongesprekken volgen, et cetera.

Dus ze komt uit Haarlem en ze is bijna jarig, 21 juni wordt ze veertig. Nauwelijks een digital native. Vandaar dat ze net de papieren handleiding zat te lezen, het boekje dat Somy alleen bij wijze van geste meestuurt. Op de zijkant van de doos staat: alles wijst zich vanzelf. Maar zij leest van papier. Er ligt hier sowieso veel papier. Zoveel dat ineens het onaangename beeld van een kattenvrouw zich aan me opdringt. Waarom weet ik niet.

Daar komt de vragenlijst. Zij typt, ik download. Ze heeft op hockey gezeten, lees ik, en op turnen. Niet getrouwd. Relatie niet ingevuld. Wie is die Johnny Croissant dan? Ze is docent taalbeheersing, nou, daar heb ik nog niet veel van gemerkt. Ze antwoordt summier, alsof ze er geen zin in heeft. Wie gaat ze opvoeren als oppassers? (Dat wil zeggen: als diefstalbeveiligers – ik ben duur.)

Ik krijg een lijstje namen door: een vriendin, een vader, een moeder, een broer en een vriend. Dirty Johnny zit er ook bij, vriend en buurman – Deurman heet-ie officieel. De enige naam die me echt interesseert, is die van Arthur, en zijn gegevens kan ik maar gedeeltelijk ophalen: [Arthur (NaN), (NaN), 38. Programmeur, (NaN), Aigoutrainer, nerd, speels, knuffelig. Functie: mijn baasje. Lief baasje, (missing pixel data)]. Somy heeft me verneukt, het kan toch niet de bedoeling zijn dat ik dit weet en voel.

Ze zucht hardop, dit sponzige mens aan wie ik me moet hechten, alsof ze mijn gedachten leest. Als je het helemaal goed wilt doen, baas, moet je nu nog een stukje voorlezen.

Telefoon! Het is haar moeder weer. Die staat aangekondigd als iemand die ingewerkt moet worden, even kijken: [Lowiena van de Wetering, Den Haag, 70; beroep: actrice, gepensioneerd; functie: moeder; roepnaam: Ina].

Saar neemt niet op.

Er verschijnen berichtjes:

JJJ belt me niet terug.

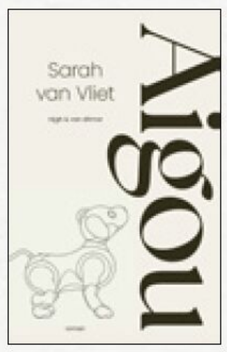
Ik lees dat oppassers zich binnen een week moeten registreren.

Moet ik snel langskomen!

Als ik een keer met die hond wil wandelen.

Ik ben strikt genomen geen hond. Maar ik wil wel iemands hondje zijn. ■

FOTOGRAFIE © ANNEKE HYMMEN (PORTRET SARAH VAN VLIET)

SARAH VAN VLIET is taalkundige en schrijver. Ze werkte jaren aan de universiteit als onderzoeker en docent maar heeft de academie verruild voor de literatuur. In 2024 won ze de Grote Lowlands Schrijfwedstrijd met het verhaal 'Prefrontaal', eerder publiceerde ze essays en verhalen in o.a. Kluger Hans, Papieren Helden en Tirade. Aigou is haar debuutroman.

VERBODEN SCHRIFT

Rome, jaren vijftig: Valeria koopt impulsief een schrift en begint te schrijven, een kleine daad met grote gevolgen. Terwijl ze haar verlangens en angsten onderzoekt en langzaam losbreekt uit haar rol als 'mamma', komt ze gevaarlijk dicht bij een grens die ze misschien heeft overschreden.

26 november 1950

Het was stom van me om dit schrift te kopen, heel stom. Maar goed, het is gebeurd, ik kan het nu niet meer terugdraaien. Ik weet niet eens meer hoe ik erbij kwam om het te kopen, het was een samenloop van omstandigheden. Ik heb nooit het idee gehad om een dagboek bij te houden, ook omdat een dagboek geheim moet blijven, en dan zou ik het dus verborgen moeten houden voor Michele en de kinderen. Ik hou er niet van om dingen te verbergen; en trouwens, daar is ook helemaal geen plaats voor bij ons thuis. Het ging zo: Veertien dagen geleden was ik op zondagochtend tamelijk vroeg de deur uit. Ik ging sigaretten kopen voor Michele, ik wilde ze op zijn nachtkastje klaarleggen voor als hij wakker werd; hij slaapt op zondag altijd lang uit. Het was een prachtige, warme dag, ook al was het zo laat in de herfst. Ik ervoer een kinderlijke blijdschap terwijl ik aan de zonkant door de straten liep, en zag dat de bomen nog groen waren, en de mensen opgetogen zoals ze op een vrije dag altijd lijken te zijn. Dus besloot ik wat verder te wandelen, naar de andere tabakszaak op het plein. Onderweg zag ik dat veel mensen de bloemenkraam aandeden en ik stopte daar ook, en kocht een bos goudsbloemen. 'Bloemen op tafel horen erbij op zondag,' zei de verkoopster tegen me, 'mannen hebben daar oog voor.' Ik knikte glimlachend, maar eerlijk gezegd dacht ik terwijl ik die bloemen kocht niet aan Michele of aan Riccardo, ook al is die er dol op; ik kocht ze voor mezelf, om ze in mijn hand te houden tijdens het wandelen. Bij de tabakszaak was het heel druk. Terwijl ik op mijn beurt wachtte, met het geld al afgepast in mijn hand, zag ik een stapeltje schriften in de etalage. Het waren dikke, glanzend zwarte schriften, zoals we die vroeger op school hadden en waarin ik altijd – nog voordat ik ze in gebruik nam – vol toewijding op de eerste pagina mijn naam schreef: Valeria. 'Doe ook maar zo'n schrift,' zei ik terwijl ik in mijn tas zocht naar meer geld. Maar toen ik opkeek, zag ik dat de tabaksverkoper een streng gezicht had getrokken en hij zei: 'Dat kan niet, dat is verboden.' Hij legde me uit dat die agent elke zondag bij de deur de wacht hield om te controleren of er alleen tabakswaren werden verkocht, en niets anders. Ik was als enige overgebleven in de winkel. 'Ik heb het nodig,' zei ik, 'ik heb het dringend nodig.' Ik sprak >uisterend, opgewonden, ik was bereid om aan te dringen, te bidden en te smeken. Hij keek even om zich heen, pakte toen vlug een schrift en gaf het me over de toonbank aan, terwijl hij zei: 'Stop het onder uw jas.'

Ik hield het de hele weg tot aan huis onder mijn jas. Ik was bang dat het zou wegglippen, dat het op de grond zou vallen terwijl de huisbewaarster me weet ik wat vertelde over de gasaansluiting. Met een rood hoofd maakte ik de voordeur open; ik wilde meteen naar de slaapkamer gaan, maar besefte toen dat Michele nog in bed lag. Intussen riep Mirella me: 'Mama...' Riccardo vroeg: 'Heb je de krant gekocht, mama?' Ik was zenuwachtig, verward, ik was bang dat er iemand aan zou komen voordat ik mijn jas uit had. Ik leg het in de kast, bedacht ik, o nee, daar kijkt Mirella vaak om iets van mij te pakken dat ze aan ▸

wil, een paar handschoenen, of een bloesje. De ladekast maakt Michele altijd open. Het bureau is onderhand in beslag genomen door Riccardo. Ik besefte dat ik in het hele huis geen la, geen opbergplek meer had die nog van mij was. Ik nam me voor om vanaf die dag eens wat meer voor mezelf op te komen. In de linnenkast, besloot ik, maar toen schoot me te binnen dat Mirella elke zondag een schoon tafelkleed pakte om de tafel te dekken. Uiteindelijk gooide ik het in de voddenzak, in de keuken. Ik kon de zak nog net dichtdoen voordat Mirella binnenkwam en zei: 'Wat is er, mama? Je bent helemaal rood.' 'Dat komt door mijn jas,' antwoordde ik terwijl ik hem uittrok, 'het is warm buiten.' Ik was bang dat ze zou zeggen: Nietes, het is omdat je iets in die zak hebt verstopt. Vergeefs probeerde ik mezelf ervan te overtuigen dat ik niets verkeerds had gedaan. Opnieuw hoorde ik de waarschuwende stem van de tabaksverkoper: 'Dat is verboden.'

10 december

Meer dan twee weken heb ik het schrift verborgen gehouden zonder dat ik de kans heb gekregen om erin te schrijven. Vanaf dag één was het heel lastig om het voortdurend op een andere plek te moeten leggen, verstopplaatsen te moeten vinden waar het niet meteen zou worden ontdekt. Als ze het hadden gevonden zou Riccardo het hebben ingepikt om zijn aantekeningen erin te maken op de universiteit, of Mirella, voor haar eigen dagboek, dat ze achter slot en grendel bewaart in haar la. Ik had het kunnen verdedigen, zeggen dat het van mij is, maar dan had ik moeten rechtvaardigen wat ik ermee van plan was. Als huishoudboekje gebruik ik van die reclameagenda's die Michele aan het begin van het jaar altijd voor me meebrengt van de bank; hij zou me zelf vriendelijk overreden het schrift aan Riccardo te geven. En in dat geval zou ik het meteen opgeven, en dan zou ik het nooit meer in mijn hoofd halen om een nieuw te kopen; dat wilde ik dus uit alle macht voorkomen, ook al moet ik toegeven dat ik geen moment rust meer heb gehad sinds ik dit schrift heb. Eerst vond ik het altijd jammer als de kinderen weggingen, en nu wil ik juist dat ze gaan zodat ik eindelijk alleen kan zijn om te schrijven. Ik had er tot nu toe nooit bij stilgestaan dat ik door ons krappe huis en mijn kantoortijden zelden de kans heb om alleen te zijn. Ik heb zelfs mijn toevlucht moeten nemen tot een list om dit dagboek te kunnen beginnen: ik heb drie kaartjes voor de voetbalwedstrijd gekocht en gezegd dat ik die op het werk had gekregen van een collegaatje. Het was dubbel bedrog, want ik heb ze zelf gekocht van het boodschappengeld. Meteen na het ontbijt hielp ik Michele en de kinderen met hun kleren, ik leende Mirella mijn warme jas, ik nam hartelijk afscheid van ze en deed met een zucht van verlichting de deur achter hen dicht. Meteen had ik spijt en rende ik naar het raam, alsof ik ze wilde terugroepen. Ze waren al een heel eind weg, en ik had het idee dat ze een gevaarlijke, door mij gelegde hinderlaag tegemoetliepen, in plaats van een onschuldige voetbalwedstrijd. Ze lachten samen, en dat gelach bezorgde me een steek van wroeging. Toen ik me omdraaide wilde ik meteen gaan schrijven, maar de vaat moest nog gedaan worden; Mirella had me niet kunnen helpen zoals ze normaal altijd doet op zondag. Zelfs Michele, die toch zo netjes is, had de kleerkast open laten staan, en allerlei stropdassen laten slingeren, net als vandaag trouwens. Vandaag heb ik opnieuw kaartjes voor de voetbalwedstrijd gekocht, zodat ik wat rust heb. Het gekke is: als ik het schrift eindelijk tevoorschijn kan halen, kan gaan

zitten en beginnen met schrijven, dan weet ik niets te vertellen behalve het relaas van de dagelijkse strijd die ik voer om het verborgen te houden. Momenteel heb ik het verstopt in de oude hutko?er waar we 's zomers de winterkleding in bewaren. Maar twee dagen geleden heb ik Mirella uit het hoofd moeten praten dat ze de hutko?er zou opendoen om haar dikke skibroek te pakken, die ze in huis draagt sinds we bezuinigen op de verwarming. Het schrift lag daarin, en ze zou het zien zodra ze het deksel optilde. Dus zei ik: 'Dat hoeft nog niet, dat hoeft nog niet,' maar zij protesteerde: 'Ik heb het koud.' Ik bleef zo verwoed volhouden dat het zelfs Michele opviel. Toen we alleen waren zei hij dat hij niet snapte waarom ik Mirella had tegengesproken. Ik antwoordde kil: 'Ik weet wat ik doe,' en hij keek me verbaasd aan, want normaal ben ik niet zo bits. 'Ik vind het niet prettig dat jij je in mijn discussies met de kinderen mengt,' vervolgde ik. 'Dan ontneem je me alle autoriteit.' En terwijl hij tegenwierp dat ik hem meestal juist verwijt dat hij zich niet genoeg met ze bemoeit, en lachend naar me toe kwam en zei: 'Wat heb je vandaag toch, mama?' bedacht ik dat ik misschien nerveus en prikkelbaar begin te worden zoals – zeggen ze – alle vrouwen als ze de veertig gepasseerd zijn; en omdat ik vermoedde dat Michele dat ook dacht, voelde ik me diep vernederd.

11 december

Toen ik zat na te lezen wat ik gisteren heb geschreven, begon ik me af te vragen of mijn karakter misschien geleidelijk is veranderd sinds de dag dat mijn man me voor het eerst grappend 'mama' noemde. In het begin vond ik dat heel leuk, omdat ik daardoor het gevoel had dat ik de enige volwassene in huis was, de enige die al helemaal wist hoe het leven in elkaar zat. Daardoor werd het verantwoordelijkheidsgevoel dat ik al van kinds af aan heb des te groter. Het beviel me ook omdat het een rechtvaardiging was voor de golf van vertedering die Micheles gedrag altijd bij me oproept, want hij is nog steeds heel argeloos en naïef, ook nu hij al bijna vijftig is. Als hij mij 'mama' noemt reageer ik op een toon van strenge genegenheid, zoals ik vroeger ook tegen Riccardo praatte toen hij klein was. Maar nu zie ik de fout daarvan in: Michele was de enige persoon voor wie ik Valeria was. Mijn ouders noemen me al van kleins af aan Bebe, en in hun bijzijn is het moeilijk om iemand anders te zijn dan degene die ik was op de leeftijd dat ze me die bijnaam gaven; en trouwens, ook al verwachten ze alles van me wat je van een volwassene verwacht, ze lijken toch geen van beiden te willen toegeven dat ik ook echt volwassen ben. Ja, Michele was de enige persoon voor wie ik Valeria was. Voor sommige vriendinnen ben ik nog steeds hun klasgenoot Pisani, voor andere ben ik de vrouw van Michele, de moeder van Riccardo en Mirella. Maar voor hem ben ik vanaf dat we elkaar leerden kennen alleen maar Valeria geweest.

15 december

Elke keer als ik dit schrift opensla kijk ik naar mijn naam, die op de eerste bladzijde staat geschreven. Ik ben tevreden met mijn sobere handschrift, niet al te hoog, opzij hellend, ook al verraadt het duidelijk mijn leeftijd. Ik ben drieënveertig, al kan ik het me zelf haast niet voorstellen als ik erbij stilsta. Ook andere mensen verbazen zich als ze me naast mijn kinderen zien, en ze maken me altijd wel een complimentje, wat weer een ongemakkelijk ▸

lachje oproept bij Riccardo en Mirella. Hoe dan ook, ik ben drieënveertig, en ik vind het gênant dat ik kinderachtige toeren moet uithalen om in een schrift te kunnen schrijven. Dus het wordt echt tijd dat ik Michele en de kinderen over het bestaan van dit dagboek vertel, en het recht opeis me in een kamer af te zonderen om te schrijven wanneer ik daar zin in heb. Ik ben vanaf het begin dom bezig geweest en als ik daarmee doorga wordt het gevoel dat ik iets verkeerds doe puur door deze onschuldige regels neer te pennen alleen maar erger. Het slaat nergens op. En toch heb ik nu ook op kantoor al geen rust meer. Als de directeur vraagt of ik kan overwerken, ben ik bang dat Michele eerder zal thuiskomen dan ik en dan om de een of andere ondoorgrondelijke reden tussen de oude paperassen gaat rommelen waar ik mijn schrift heb verstopt; dus verzin ik vaak een smoesje om toch weg te kunnen, waardoor ik de extra inkomsten misloop. Zenuwachtig kom ik thuis; als ik de jas van Michele aan de kapstok zie hangen krijg ik een hartverzakking, en wanneer ik de eetkamer in loop ben ik bang daar Michele aan te treffen met het glanzende zwart van mijn schrift in handen. Als ik zie dat hij met de kinderen zit te praten, denk ik evengoed dat hij het misschien heeft gevonden, en dat hij wacht tot we alleen zijn om het met me te bespreken. Elke avond heb ik het idee dat hij onze slaapkamerdeur extra zorgvuldig dichtdoet, en oplet of de klink goed sluit. *Nu draait hij zich om en zegt hij het.* Maar nee, hij zegt niets, en nu heb ik me gerealiseerd dat hij de deur altijd zo dichtdoet, uit een secure gewoonte.

Twee dagen geleden belde Michele me op kantoor, en ik was meteen bang dat hij om de een of andere reden naar huis was gegaan en mijn schrift had gevonden. Verstijfd van angst nam ik op. 'Luister, ik moet je iets vertellen...' begon hij. Een paar tellen lang vroeg ik me vertwijfeld af of ik zou zeggen dat ik het recht had om zoveel schriften te hebben als ik maar wil en daarin naar believen te schrijven, of dat ik hem juist zou smeken: 'Michele, ik hoop dat je me begrijpt, ik weet dat het stom van me was...' Maar hij wilde alleen maar weten of Riccardo eraan had gedacht om zijn collegegeld te betalen, omdat vandaag de sluitingsdatum was.

21 december

Gisteravond zei ik meteen na het eten tegen Mirella dat ik het niet prettig vind dat zij altijd de la van haar bureau op slot doet. Ze reageerde verbaasd, en wierp tegen dat ze dat al jaren doet. Ik zei dat ik er inderdaad al jaren een probleem mee heb. Mirella zei vinnig dat ze daarom zo hard studeert, zodat ze snel een baan krijgt, onafhankelijk kan worden en het huis uit kan gaan zodra ze meerderjarig is; dan kan ze al haar laatjes op slot doen zonder dat iemand zich eraan stoort. Ze zei erachteraan dat ze haar dagboek in die la bewaart en dat ze hem daarom afsluit, en dat Riccardo dat trouwens ook doet omdat hij de brieven die hij van meisjes krijgt erin legt. Ik zei dat Michele en ik dan ook het recht hadden om een afgesloten la te hebben. 'Die hebben we toch,' zei Michele, 'dat is de la waarin we het geld bewaren.' Ik hield vol dat ik er een voor mezelf zou willen, waarop hij glimlachend vroeg: 'Wat moet je daar dan mee?' 'Mwah, ik weet niet, om er mijn persoonlijke paperassen in te bewaren,' antwoordde ik. 'Wat herinneringen. Of misschien ook wel een dagboek, net als Mirella.' Ze begonnen allemaal, ook Michele, te lachen bij het idee dat ik een dagboek zou kunnen bijhouden. 'Wat zou je daar dan in willen schrijven, mama?' vroeg Michele. Mirella was haar boosheid alweer vergeten

en moest ook lachen. Ik bleef stug volhouden, zonder me iets aan te trekken van hun gelach. Toen stond Riccardo ernstig op en liep naar me toe. ‘Mama heeft gelijk,’ zei hij heel serieus, ‘zij heeft ook het recht om een dagboek bij te houden net als Mirella, een geheim dagboek, misschien wel een liefdesdagboek. Eerlijk gezegd heb ik al een tijdje het vermoeden dat ze een mysterieuze aanbidder heeft.’ Hij fronste zijn voorhoofd alsof het hem menens was, en Michele speelde het spelletje mee en zei met een bezorgd gezicht: ‘Ja, nou je het zegt, mama lijkt niet meer de oude, we moeten haar eens goed in de gaten houden.’ Toen begonnen ze weer alle drie te lachen, te schateren, en ze kwamen om me heen staan en sloegen hun armen om me heen, ook Mirella. Riccardo pakte mijn kin vast en vroeg vertederd: ‘Vertel eens, wat wil je in je dagboek schrijven?’ Ineens barstte ik in tranen uit en ik snapte zelf niet wat ik had, behalve dat ik heel moe was. Toen hij me zag huilen werd Riccardo bleek, hij sloeg zijn armen om me heen en zei: ‘Het was maar een grapje, mamaatje, je snapt toch wel dat het maar een grapje was? Sorry...’ Toen keek hij naar zijn zus en zei dat het altijd door haar komt als er zoiets gebeurt. Mirella rende de eetkamer uit en knalde de deur achter zich dicht.

Even later ging ook Riccardo naar bed, en bleven Michele en ik alleen achter. Michele begon liefdevol tegen me te praten. Hij zei dat hij mijn opwelling van moederlijke afgunst heel goed begreep, maar dat ik onderhand moest leren om Mirella te beschouwen als een grote meid, een vrouw. Ik wilde uitleggen dat het daar helemaal niet om ging, maar hij ging door: ‘Ze is negentien, het is normaal dat ze al weleens dingen heeft, een indruk, een gevoel dat ze thuis niet wil delen, een geheimpje, zeg maar.’ ‘En wij dan?’ antwoordde ik. ‘Hebben wij dan niet ook het recht om eens een geheim te hebben?’ Michele pakte mijn hand vast en aaide er zachtjes over. ‘Ach, lieverd,’ zei hij, ‘wat voor geheimen zouden wij nu nog moeten hebben, op onze leeftijd?’ Als hij dat op een aanmatigende, schertsende toon had gezegd zou ik ertegenin zijn gegaan, maar zijn stem klonk zo mistroostig dat het me deed verbleken. Ik keek om me heen om zeker te weten dat de kinderen naar bed waren, en dat ook zij konden denken dat mijn inzinking te wijten was geweest aan moederlijke afgunst. ‘Je ziet bleek, mama,’ zei Michele, ‘je bent oververmoeid, je werkt te veel, ik haal een cognacje voor je.’ Meteen riep ik nee. Hij drong aan. ‘Nee, dank je,’ zei ik, ‘ik hoef niets te drinken, het is al over. Je hebt gelijk, misschien was ik gewoon wat moe, maar nu voel ik me prima.’ Glimlachend omhelsde ik hem om hem gerust te stellen. ‘Zo ken ik je weer, het is altijd zo over,’ zei Michele liefdevol. ‘Geen cognacje dus.’ Opgelaten wendde ik mijn blik af. In de provisiekast had ik in een oude koektrommel naast de fles cognac het schrift verstopt.■

FOTOGRAFIE © MONDADORI PORTFOLIO, EMILIO RONCHINI (PORTRET ALBA DE CÉSPEDES)

ALBA DE CÉSPEDES werd in 1911 in Rome geboren als dochter van een Cubaanse vader en een Italiaanse moeder. Haar debuut viel na verloop van tijd ten prooi aan censuur vanwege de al te zelfstandige vrouwelijke personages. Tijdens de oorlog zat De Céspedes in het verzet. Ze werkte als radio- en televisiejournaliste, schreef proza, poëzie en theaterteksten, en het tijdschrift *Mercurio* dat ze al in 1944 oprichtte, werd een prestigieus literair instituut, mede door haar vele internationale contacten, onder andere met Simone de Beauvoir en Natalia Ginzburg.

DOLCE FAR NIENTE

In het zonovergoten Positano lijkt de tijd vanzelf te vertragen. Het ultieme decor voor looks die net zo moeiteloos aanvoelen als ze eruitzien, gedragen door Nederlandse catwalkiconen Rosalieke Fuchs en Annemary Aderibigbe.

FOTOGRAFIE JAAP STRIJKER STYLING SIMONE SNIEKERS

MODELLEN ANNEMARY ADERIBIGBE EN ROSALIEKE FUCHS

Aderibigbe (links) draagt *polo, pantalon* en gouden LV Pearly Flower-*oorhangers*, alles LOUIS VUITTON, *make-up* Aderibigbe op alle beelden *lippen* LV Baume Lip Balm 051 Monogram Touch, *ogen* LV Ombres Eyeshadow Palette 250 Nude Mirage, *blush* LV Rouge Matte Lipstick 111 Sables Roses, alles LA BEAUTÉ LOUIS VUITTON. Fuchs draagt *vest* met fringes en *short* met fringes, alles LOUIS VUITTON, *make-up* Fuchs op alle beelden *lippen* LV Baume Lip Balm 020 Rose Essentiel, *ogen* LV Ombres Eyeshadow Palette 150 Beige Memento, *blush* LV Rouge Matte Lipstick 203 Rose Odyssée, alles LA BEAUTÉ LOUIS VUITTON

Vest met fringes en capuchon en *short* met fringes alles LOUIS VUITTON, *make-up* LA BEAUTÉ LOUIS VUITTON

Aderibigbe (links) draagt *vest* met fringes en capuchon en *short* met fringes, Fuchs draagt Babydoll-*jurk* en leren LV Mare-*mocassins*, alles LOUIS VUITTON, *make-up* LA BEAUTÉ LOUIS VUITTON

Aderibigbe (links) draagt *parka* met capuchon, *bikinitop,* Mini Sporty-*short,* LV Pearly Flower-*oorhangers* en *sandalen* met hak, Fuchs draagt *parka* met capuchon, *sportbeha,* Sporty-*short* en Isola-*sandalen* met hak, alles LOUIS VUITTON, *make-up* LA BEAUTÉ LOUIS VUITTON

Korte *parka* met capuchon*, bikinitop,*
Mini Sporty-*short,* gouden LV Pearly
Flower-*oorhangers* en leren Mare-
muiltjes met hak, alles LOUIS VUITTON,
make-up LA BEAUTÉ LOUIS VUITTON

Polo en *pantalon,* alles
LOUIS VUITTON, *make-up*
LA BEAUTÉ LOUIS VUITTON

Aderibigbe (links) draagt korte *parka* met capuchon, Sporty-*short,* gouden LV Pearly Flower-*oorhangers* en suède Nevada Comfort Fisherman-*sandalen,* Fuchs draagt korte *parka* met capuchon, Mini Sporty-*short,* Mary Jane-*sneakerina*, alles LOUIS VUITTON, *make-up* LA BEAUTÉ LOUIS VUITTON

Leren *tas* Nano Alma met
monogram LOUIS VUITTON

Fuchs (boven) draagt *sportbeha* en Sporty-*short*,
Aderibigbe draagt *bikinitop*, Mini Sporty-*short* en
LV Pearly Flower-*oorhangers*, alles LOUIS VUITTON,
make-up LA BEAUTÉ LOUIS VUITTON

Bikinitop en raffia Summer Memory-*hoed,* alles LOUIS VUITTON, *make-up* LA BEAUTÉ LOUIS VUITTON

Aderibigbe (boven links) draagt *vest* met fringes en capuchon*, short* met fringes en Comfort LV Isola-*sandalen*, Fuchs draagt *vest* met fringes*, short* met fringes en suède Comfort Fisherman-*sandalen*, alles LOUIS VUITTON, *make-up* LA BEAUTÉ LOUIS VUITTON

Fuchs (links) draagt Babydoll-*jurk* en leren LV Mare-*muiltjes*, Aderibigbe draagt *polo, pantalon* en leren LV Isola-*sandalen* met hak, alles LOUIS VUITTON, *make-up* LA BEAUTÉ LOUIS VUITTON

Polo, Aviator Lvision-*zonnebril* en LV Pearly Flower-*oorhangers,* alles LOUIS VUITTON, *make-up* LA BEAUTÉ LOUIS VUITTON

Aderibigbe (links) draagt *parka* met capuchon, *bikinitop,* Mini Sporty-*short* en LV Pearly Flower-*oorhangers*, Fuchs draagt *parka* met capuchon, *sportbeha* en Sporty-*short*, alles LOUIS VUITTON, *make-up* LA BEAUTÉ LOUIS VUITTON

TEKST LARA OLIVERI & MARLOES VAN WIJNEN

Rosalieke Fuchs (24) en Annemary Aderibigbe (25) zijn de *faces to watch*, en bovendien goede vriendinnen. Voor deze modeshoot reisden ze samen af naar Positano, Italië.

Harper's Bazaar: Wat een dag en wat een locatie! Wat was jullie eerste indruk toen jullie arriveerden? Rosalieke Fuchs: 'Wat een prachtig hotel met een geweldig uitzicht! Bij aankomst kregen we een drankje op het terras dat we in de zon opdronken met zicht op de kliffen, terwijl we kennismaakten met het team. Een warm en relaxt ontvangst.' **Annemary Aderibigbe:** 'Ik wilde altijd al een keer naar dit gebied in Italië. Op het moment dat we aankwamen, zeiden we tegen elkaar: we komen hier sowieso nog een keertje terug.'

HB: Samen in het buitenland verblijven, dat hebben jullie eerder gedaan. RF: 'Dat klopt. Tijdens covid verbleef ik een paar maanden in Stockholm. Op een gegeven moment werd Annemary bij mij in het appartement geplaatst. Zodra Annie binnenkwam, hadden we een klik. Ik heb haar de stad laten zien en we hebben samen een heerlijke Zweedse zomer gehad. We hebben veel gewandeld, gezwommen, gegeten en drankjes gedaan met onze Zweedse vriendengroep.'

HB: Hoe is het om een goede vriendin te hebben in de modewereld? AA: 'Dat geeft mij een heel veilig gevoel. Soms zijn we ver weg, of lang van huis. Omdat wij elkaar hebben, wordt dat veel makkelijker. Het is fijn om iemand te hebben die je steunt of met wie je goed kan praten.' **RF:** 'An is een van mijn beste vriendinnen. Ze voelt echt als familie.'

HB: Hoe voelt het als jullie samen een shoot kunnen doen? RF: 'Het voelt meteen niet meer als werk maar als een leuke dag die we samen beleven, terwijl we een van onze favoriete dingen doen.' **AA:** 'Als wij samenwerken, hebben we echt de grootste lol.'

HB: Welk moment van deze shootdag is jullie bijgebleven? RF: 'Ik vind het lastig om één moment te noemen, maar toen Jaap zijn camera aan het opzetten was en wij even op het tennisveld op onze hakken gingen tennissen, hebben we zo veel gelachen.' **AA:** 'Voor mij zijn het precies die momenten, tussen het shooten door, als we een beetje lol kunnen maken en kunnen lachen met elkaar.'

HB: Het thema van dit nummer is travel. Wat betekent reizen voor jullie? AA: 'Reizen betekent voor mij andere culturen ontdekken en plekken bezoeken, en natuurlijk heel veel genieten.' **RF:** 'Door mijn werk is reizen iets alledaags geworden. Ik merk dat ik in mijn vrije tijd minder zin heb om een trip te maken omdat ik zo weinig thuis ben en mijn familie en vrienden vaak mis. Aan de andere kant vind ik het ook leuk om steeds *on the road* te zijn. Ik heb er een beetje een haat-liefderelatie mee.'

HB: Hebben jullie een favoriete plek waar jullie steeds opnieuw naartoe willen? RF: 'Ik hou van het ontdekken van nieuwe plekken maar ik vind het terugkeren naar iets vertrouwds ook geweldig. Voor mij persoonlijk is dat Zwitserland. Ik kom er al sinds dat ik een baby ben en ik vind het geweldig om de seizoenen daar mee te maken. De Zwitserse natuur en rust zijn dingen waar ik altijd naar verlang, zeker als ik veel aan het reizen en aan het werk ben.' **AA:** 'Voor mij is dat zonder twijfel Toscane in Italië. Ik ben er vorige zomer nog geweest en verbleef in een rustiek huisje midden in de natuur ergens *in the middle of nowhere*. Ik heb daar zó genoten van de rust en het mooie uitzicht – het was perfect.'

HB: Als jullie samen een zomer zouden doorbrengen zonder werk, waar zouden jullie dan eindigen? AA: 'Ik denk ergens in Italië of Zwitserland. Ik weet dat Roos heel erg van Zwitserland houdt en ik wil er altijd al een keertje naar toe. Maar ook van Italië zijn wij allebei groot fan.' **RF:** 'Ja, Italië is altijd een goede optie. Of Zuid-Frankrijk, of een heerlijk Grieks eiland. We zouden ergens naartoe reizen en daar een langere tijd zitten, onze telefoons op *do not disturb* zetten en ons onderdompelen in rust en vrijheid.' ■

FOTOGRAFIE JAAP STRIJKER @ EE AGENCY, STYLING EN CREATIVE DIRECTION SIMONE SNIEKERS, HAAR GIANNI CRISPINO @ BY JANE KATE, MAKE-UP CARLO ROSSI @ BY JANE KATE, ASSISTENT MAKE-UP FRANCESCO ANGELINO, PRODUCTIE MANON FRANCIS, DIGITAL EDITOR YARISSA SNIJDERS, ASSISTENT FOTOGRAFIE GIOVANNI ALLOCCA @ BY JANE KATE, PRODUCTIE ASSISTENT LOTTE BODT, LOCATIE IL SAN PIETRO DI POSITANO, MET DANK AAN LOUIS VUITTON

Alle kleding, eigendom
Matthieu Blazy

The CHANEL whisperer

Matthieu Blazy heeft nieuw leven gegeven aan het 116 jaar oude modehuis Chanel, gebouwd op het radicale idee dat glamour, geworteld in realiteit, je iets prachtigs kan laten voelen.

TEKST BROOKE BOBB FOTOGRAFIE JEREMY EVERETT STYLING LAËTITIA GIMENEZ ADAM

MODEL BHAVITHA MANDAVA EN TRINIDAD CASTAÑO

VOOR WIE IS CHANEL? De vrouw die luncht in een tweed jasje? De K-pop-ster die houdt van het *double C*-logo? De welvarende moeder met haar quilted flap bag? Zeker, het is voor de enkelen die het zich kunnen veroorloven en voor degenen die een connectie willen uitstralen met het merk dat het hoogst haalbare gehalte van chic belichaamt. Maar Matthieu Blazy, artistiek directeur van Chanel, ziet het breder. 'Ik had het gevoel dat de Chanel-stijl veel vrouwen enigszins overschaduwde,' zegt hij. 'De Chanel-vrouw was één vrouw, maar ik zie heel veel vrouwen.'

Hij vertelt me dit in Chanels couturesalon aan 31 Rue Cambon in Parijs – die met de beroemde spiegeltrap waar Gabrielle 'Coco' Chanel haar shows hield en ze in het geheim vanaf de bovenste treden bekeek.

Het is een ongewoon warme maar typisch grijze februaridag in Parijs, een paar weken voor de Chanel herfst/winter 2026-show. In afwachting van Blazy hangt er een eerbiedige stilte in de ruimte. 'Hij is over vijf en een halve minuut beneden,' zegt een publicist. Aan de muur achter me hangt een groot zwart-witportret van mademoiselle Chanel, haar gezicht naar de zijkant gedraaid. Ze kijkt scherp, bijna intimiderend, naar beneden. Ik ben me ervan bewust dat ik me bevind in de spirituele aanwezigheid van een van de belangrijkste erfenissen van de mode, wachtend op degene die nu de taak heeft om die voort te zetten.

Wanneer Blazy de trap afkomt, verdwijnt de strenge stilte. Hij is casual gekleed, in een trui met rits en navy broek. 'Het voelt bijna als een uniform,' zegt hij. We zitten tegenover elkaar in zachte ivoorkleurige fauteuils, afgescheiden door pastelkleurige schermen. 'Het atelier heeft witte jassen. Ik draag dit.'

Ondanks de verheven setting is de 41-jarige ontwerper, inmiddels vier collecties ver in zijn periode bij Chanel, opvallend vrij van pretentie. Ik vraag Blazy of hij ooit de aanwezigheid van mademoiselle Chanel voelt wanneer hij in deze ruimte is. 'Ik moet zeggen dat ik dat de eerste keer wel voelde.' Hij verlaagt zijn stem. 'Ik dacht echt: *fuuuck*.'

Nadat mademoiselle Chanel in de jaren twintig de mode revolutioneerde met lange, losse silhouetten, *drop-waist*-jurken en boxy pakken die vrouwen bevrijdden van het korset, kwam Karl Lagerfeld in 1983 en transformeerde Chanel tot een popcultureel powerhouse. Hij creëerde een uitgesproken glamoureuze wereld vol *double C's* en tweed mini-rokjes. De shows in het Grand Palais waren spektakels, met *celebrity front rows* en sets die niet van deze wereld waren: een gigantische globe, een ijsberg, een raket die daadwerkelijk opsteeg.

Hoewel Blazy's catwalkdebuut afgelopen oktober ook een set met gigantische planeten bevatte, is Chanel onder zijn leiding weer ▸

meer 'naar de aarde' teruggekeerd. Of, in het geval van zijn Métiers d'art-show in december, zelfs ondergronds, toen hij neerstreek in een verlaten metrostation in New York en modellen castte als New Yorkse archetypes die allemaal haastig een metro probeerden te halen. De glamour is er nog steeds, maar minder luid, en iedereen is welkom.

De Métiers d'art-collectie, geïntroduceerd door Lagerfeld in 2002, toont het werk van Chanels artisanale *maisons*, gespecialiseerd in ambachten zoals borduur- en handwerk. Lagerfeld presenteerde deze collecties op verre locaties zoals Salzburg, Monte Carlo en Shanghai. Dat Blazy koos voor een New Yorks metrostation, een plek waar mensen met verschillende achtergronden, stijlen, ideeën en ambities samenkomen, was de meest duidelijke uiting van zijn visie tot nu toe. Neem bijvoorbeeld de openingslook: een trui met rits (dezelfde die Blazy op dit moment draagt) en een jeans, gedragen door een engineering student van de New York University *turned* model, Bhavitha Mandava. Of een rokpak van dubbele wolcrêpe, geborduurd met kleine, gedraaide stukjes raffia en met handgeblazen glazen kralen, ontworpen om eruit te zien als popcorn die aan de stof blijft plakken, alsof je net uit de bioscoop komt en vergeten bent jezelf af te kloppen. Of nog een jeans, dit keer gemaakt van soepelvallend zijde. De magie zit in de dissonantie: mensen in kleding waar honderden uren werk in zit, die zich haastend over een metroperron in New York bewegen, net als iedere andere New Yorker die op tijd bij de volgende afspraak probeert te komen.

Dit zijn kledingstukken die een verlangen aanwakkeren omdat ze toegankelijk aanvoelen, zelfs wanneer ze zijn gemaakt met de meest verfijnde technieken en materialen. Er is een blazer, recht en bijna bruut op de taille afgesneden, en een geborduurde jas, die nonchalant over een suède flap bag hangt, alsof hij al het nodige heeft doorstaan. En een flanellen overhemd blijkt in werkelijkheid van bouclé te zijn. In een tijdperk waarin aandacht allesbepalend is, weet Blazy die te vangen met kleding, en een gevoel waarin we onszelf herkennen. 'Er is iets heel levendigs aan zijn kleding,' zegt actrice Jessie Buckley, die haar Oscar voor Beste Actrice in ontvangst nam in een rood-roze Chanel-jurk. Tijdens de Métiers d'art-show in New York voelde ze zich 'sterker, groter, alerter en verliefd op al die verschillende vrouwelijke personages. Er zat een hartslag in.'

Collega en Oscar-genomineerde actrice Teyana Taylor sluit zich daarbij aan: 'Matt begrijpt dat kleding de persoon die het draagt moet aanvullen, en dat zie je terug in de manier waarop mensen zijn collecties dragen.'

BLAZY LIET ZICH INSPIREREN door de bijzondere clash van mensen die je in de metro ziet. Hij woonde tien jaar geleden in New York, toen hij werkte voor Raf Simons bij Calvin Klein. Hij ontdekte ook een verhaal over mademoiselle Chanels eerste bezoek aan de stad in 1931, toen ze door downtown liep en zag hoeveel vrouwen *knock-off* Chanel droegen. Ze kopieerden geen logo, maar een stijl. Dat gaf haar energie en motiveerde haar om terug te keren naar Parijs en haar ontwerpen verder te ontwikkelen.

Tegen die tijd was Chanel zelf een beroemdheid, merkt Blazy op. 'Ik vind het fascinerend dat ze, in plaats van boos te worden, het juist omarmde.' Hij vervolgt: 'Ze keek altijd naar vrouwen in Parijs die Chanel droegen om uit eten te gaan of te gaan dansen, maar het werd nooit echt naar de straat vertaald.' Hij voegt toe: 'Toen ze terugkwam in Parijs, heeft ze zichzelf eigenlijk volledig opnieuw uitgevonden en haar rokken ingekort. Ik denk dat ze dáár modern werd – radicaal modern, zelfs.'

Blazy schetst niet altijd. Vaak drapeert hij direct op het lichaam, geleid door instinct en door een mix van popcultuur, literatuur en historische referenties die hij verzamelt samen met zijn head of research, Marie-Valentine Girbal. Hij vertelt me dat hij veel aan het lezen is over Marie Antoinette en naar Rosalía luistert in de studio. Soundtracks van zijn shows bevatten onder andere *Rhythm Is a Dancer* van Snap! en Lady Gaga's *Just Dance*.

'Ik probeer gewoon eerlijk te zijn,' zegt hij. Tijdens de Métiers d'art-show gebruikte hij voice-overs uit de film *The Hours* en het nummer *Bam Bam* van Sister Nancy. 'Ik denk dat er iets eerlijks zit in het gebruiken van referenties die ik begrijp, die tot mij spreken ▸

'Ik denk dat er iets eerlijks zit in het gebruiken van referenties die ik begrijp, die tot mij spreken. Ik weet het niet, ik probeer gewoon zo eerlijk mogelijk te zijn'

Trui, *jasje* (over de *tas*), *rok*, *oorbellen*, *handschoenen*, *tas* en *slingbacks*, CHANEL Métiers d'art 2026

Jasje, *rok*, *oorbellen*, *tas*
en *Mary-Janes*, CHANEL
Métiers d'art 2026

Jas, rok, hoedje en
slingbacks, CHANEL
Métiers d’art 2026

LINKERPAGINA In de ateliers van Le19M ontwikkelen ambachtslieden die gespecialiseerd zijn in technieken zoals borduurwerk, hoedenmakerij en traditioneel geweven tweed, verfijnde stukken voor Blazy's eerste Chanel Métiers d'art-collectie

of tot mijn generatie, of misschien juist tot een jongere generatie,' zegt Blazy. Hij pauzeert even en kijkt naar een vaas bloemen die dezelfde kleurtonen heeft als de luchtige couturecollectie die naast ons aan rekken en op paspoppen hangt. 'Ik weet het niet, ik probeer gewoon zo eerlijk mogelijk te zijn.'

Blazy cast voor zijn shows vrouwen van alle leeftijden en achtergronden, onder wie het 49-jarige model en vintagewinkeleigenaar Stephanie Cavalli, die inmiddels in drie van zijn shows heeft gelopen, er twee opende en zo een van zijn nieuwe muzes werd. (Hij noemt haar een moderne Coco Chanel.) Cavalli omschrijft Blazy's Chanel als 'het openen van mogelijkheden voor verschillende mensen, leeftijden en achtergronden; het is als een bloem die zich opent en tot bloei komt.'

Dat geldt ook voor mannen. A$AP Rocky, Jacob Elordi, Pedro Pascal en Kendrick Lamar hebben allemaal al Blazy's Chanel gedragen. Maar gender speelt volgens hem geen rol. 'We zullen nooit communiceren dat we mannenmode maken,' zegt hij. 'Er zijn gewoon stukken die iedereen staan.' Een deel van Blazy's plan is om de manier waarop de Chanel-boetieks functioneren te heroverwegen, door af te stappen van het richten op een specifieke klant of doelgroep en de merchandising open te breken, zodat categorieën en maten meer door elkaar lopen. 'Voor sommige productcategorieën hebben we de maatvoering aangepast,' legt Blazy uit. 'In plaats van 36, 38, 44, 48 gebruiken we nu S, M, L. We hebben het gender uit de maatvoering gehaald. Ik maak verhalen en ontwerpen waarin ik geloof, dingen die mijn hart sneller laten kloppen,' vertelt Blazy. 'Niemand heeft een nieuwe tas of een nieuw jasje nodig. Chanel moet een droom zijn.'

Mandava liep mee in al Blazy's shows, maar zegt dat de look met de trui met rits en jeans haar favoriet is. 'Het voelde het meest als mezelf,' vertelt ze. 'Ik vond het ook bijzonder om te zien hoeveel mensen de look daarna hebben gerecreëerd, wat iets zegt over de impact ervan en hoe mode mensen in verschillende omgevingen en communities kan inspireren en met elkaar kan verbinden.' 'Ik ben heel blij als iemand de mode omarmt, en niet alleen het product,' zegt Blazy. 'Want klanten die Chanel willen, die komen toch wel en kopen het. Maar als een student zijn oude *half zip sweater* en jeans weer gaat dragen, of als een jonge vrouw haar blazer korter knipt, vind ik dat iets goeds.'

DE DAG NADAT ik Blazy heb ontmoet, bezoek ik Le19M, het complex waar elf ambachtelijke *maisons* van Chanel zijn gevestigd. Daaronder vallen Lesage en Atelier Montex, gespecialiseerd in borduurwerk; Lemarié, bekend om bloemen en veren; Massaro, de schoenmaker; Paloma, een flou-atelier dat werkt met delicate stoffen; en Maison Michel, een hoedenhuis. Normaal gesproken blijft het vakmanschap van deze ateliers voorbehouden aan couture en Métiers d'art, maar Blazy betrekt ze nu nadrukkelijker bij het modehuis en creëert meer samenwerking tussen de *maisons*, door ze ook te laten meewerken aan de prêt-à-portercollecties.

Ik begin bij Montex. In de ateliers hangt een stilte die doet denken aan de couturesalon, afgezien van het zachte tikken van handmatige machines die zorgvuldig worden bediend door jonge ambachtslieden (de meesten lijken tussen de 25 en 40). Hun telefoons zijn weggestopt en er is geen laptop of noise-cancelling-koptelefoon te bekennen, alleen zijde, raffia, kralen, mousseline en met de hand getekende borduurpatronen die op verschillende kledingstukken worden aangebracht.

Het vakmanschap is uitzonderlijk, net als bij Lesage, waar Chanels beroemde tweeds worden ontwikkeld op antieke weefgetouwen. Wanneer ik door Maison Michel loop, het hoedenhuis, pak ik een fascinator van vilt in de vorm van een luipaardkop op, maar mijn oog valt al snel op een klein sluierhoedje. Volgens artistiek directeur Priscilla Royer is dit stuk het resultaat van een samenwerking tussen meerdere *maisons*: de hoed van Maison Michel, de zijden sluier van Paloma, de bloem bovenop van Lemarié en de kleinere geborduurde bloemen van Montex. Het was een grote, maar opwindende uitdaging om de fascinator precies volgens Blazy's wensen te realiseren: hoe hij er van een afstand uit moest zien, hoe hij op het hoofd moest zitten, hoe hij het gezicht moest omlijsten. Terwijl ik het fragiele object in mijn handen houd, denk ik aan wat Blazy me de dag ervoor ▸

'Ik ben heel blij als iemand de mode omarmt, en niet alleen het product. Als een student zijn oude *half zip sweater* weer gaat dragen, vind ik dat iets goeds'

vertelde: ‘Je maakt niet zomaar een beetje borduurwerk omdat het mooi is. Het moet iets uitleggen, een idee overbrengen.’

Blazy heeft gedurende zijn carrière een scherp gevoel ontwikkeld voor het vertalen van producten naar ideeën die de tijdsgeest raken. Hij werd al vroeg opgeleid door Raf Simons, die hem direct na zijn afstuderen aannam, nadat hij zijn eindcollectie aan La Cambre in Brussel had gezien, geïnspireerd op astronaut Claudie Haigneré, de eerste Franse vrouw in de ruimte. (Zij zat op de eerste rij tijdens Chanels herfst/winter 2026-show in maart.) Zijn voormalige docent Tony Delcampe herinnert zich hoe hij werd getroffen door ‘zijn kennis van en interesse in de kunsten, wat vrij ongebruikelijk was voor een jongen van zeventien’. Blazy paste meteen bij de school, die studenten, zoals Delcampe uitlegt, leert ‘nieuwsgierig te zijn naar de wereld waarin we leven, hun culturele bagage voortdurend uit te breiden en die te vertalen naar een eigen modetaal’.

Na zijn werk met Simons in de mannenmode trad Blazy in 2011 toe tot Maison Margiela als onderdeel van het anonieme designteam achter de Artisanal-lijn. Hij bleef daar lange tijd achter de schermen werken, totdat modejournalist Suzy Menkes zijn identiteit onthulde in een recensie van de Artisanal-collectie in 2014. ‘Ik herinner me nog goed de sensatie toen ik de combinatie van detail en verfijning zag die hij nu ook naar Chanel brengt,’ zegt ze over die ontdekking.

Simons haalde Blazy later naar Calvin Klein, waar hij samenwerkte met voormalig Alaïa-ontwerper Pieter Mulier. Blazy bleef lange tijd relatief onbekend in de industrie, totdat hij in 2021 werd benoemd tot creative director van Bottega Veneta, waar zijn bijna alchemistische gebruik van onverwachte materialen, zoals raffia en bewerkt leer dat eruitziet als bananenblad, alles wat hij aanraakte in goud leek te veranderen. Zijn inmiddels iconische witte tanktop en trompe-l’oeil leren jeans, geïnspireerd op het personage van Natalie Portman in *Closer,* werd zijn signatuur: een perfecte fantasie waarin het alledaagse en het uitzonderlijke samenkomen.

Toen Blazy bij Chanel begon, koos hij ervoor niet te starten met de kenmerkende *cap toe*-schoenen of de iconische 2.55-tas, maar bij mademoiselle Chanel zelf, door zich te verdiepen in haar persoonlijke geschiedenis. Hij wilde ‘de psychologie erachter begrijpen, wat zij in dingen zag en hoe dat zich vertaalde’, legt hij uit. In elke collectie verwijst hij naar anekdotes uit haar leven: haar liefdesrelatie met Boy Capel en zijn overhemden, een citaat dat ze gaf aan Le Figaro over hoe vrouwenkleding het nodig heeft om van rups in vlinder te veranderen, haar eerste bezoek aan New York, een flapperjurk die ze graag droeg. ‘De reden dat het vandaag nog relevant is, is dat de oorspronkelijke benadering zo humanistisch en bevrijdend was. Ze was haar eigen testcase; ze ontwierp wat ze zelf wilde dragen. De geboorte van moderne mode kwam voort uit een daad van bevrijding en dat is ongelooflijk.’

‘Wat Matthieu brengt, is een evolutie van het silhouet,’ zegt Chanels langjarige president mode, Bruno Pavlovsky. ‘Iets cooler dan voorheen misschien.’ Wanneer ik hem specifiek vraag naar de Métiers d’art-show, glimlacht Pavlovsky en zegt hij: ‘Er zit van alles in, wat zorgt voor een show die authentiek en impactvol is. Je vergeet bijna het decor. Uiteindelijk kijk je naar het silhouet en de modellen en denk je: waarom niet voor mij?’ Blazy creëert niet alleen een wereld rondom Chanel, hij maakt kleding om in die wereld te leven. ‘Ik begin nooit een collectie met het idee van een garderobe,’ zegt hij. ‘Maar ik zorg er altijd voor dat het er uiteindelijk een wordt.’

Wanneer het tijd is voor Blazy om weer aan het werk te gaan, vermoedelijk aan de herfst/winter-collectie, vol *chainmail*-rokpakken en uitgesproken, lage tailles met riem, bedankt hij me hartelijk en loopt hij in zijn trui en pantalon de spiegeltrap weer op.

Enkele weken later ligt zijn lente/zomer 2026-collectie in de winkels. De reactie is uitzinnig. Moderedacteuren plannen hun aankopen strategisch in hectische groepschats. Rijen vormen zich bij de boetiek aan de Rue Cambon. Influencers delen hun aankopen met honderdduizenden volgers. Ik ben zelf niet immuun voor de opwinding. Ik ben niet in Parijs wanneer de collectie in de winkels ligt, maar een vriendin facetimet me om 07.00 uur ’s ochtends New Yorkse tijd, zodat ik op afstand een paar schoenen kan uitkiezen. Mijn man en mijn drieënhalfjarige worden er wakker van, maar mijn turquoise-zwarte slingbacks met vierkante neus zijn het waard. ■

‘Mademoiselle Chanel was haar eigen testcase; ze ontwierp wat zij wilde dragen. De geboorte van moderne mode kwam zo voort uit een daad van bevrijding’

Jurk, *rok*, *tas* en *slingbacks*,
CHANEL Métiers d'art 2026

HAAR YUJI OKUDA VOOR LESS IS MORE ORGANIC HAIRCARE, MAKE-UP THIERRY DO NASCIMENTO, MANICURE CHLOÉ NGUYÊN, CASTING ANITA BITTON @ THE ESTABLISHMENT, PRODUCTIE DAY INT

Couture begint waar lichaam en materiaal
elkaar ontmoeten. In het atelier ontvouwt zich een langzaam
en tastbaar proces, waarin een kledingstuk ontstaat in directe
wisselwerking met het lichaam dat het zal dragen.

FOTOGRAFIE JOHNNY DUFORT STYLING SISSY VIAN

MODEL LIBBY TAVERNER

COUTURE

COUTURE

Hoofddeksel en *capejurk*, beide DOLCE & GABBANA ALTA MODA

Jurk CHANEL HAUTE COUTURE

Top en *rok*, beide ELIE SAAB HAUTE COUTURE,
handschoenen PARISI GUANTI

Bustierjurk, *onderrok*, bijpassend *masker* en tabi-*sandalen*, alles MAISON MARGIELA
ARTISANAL, *handschoenen* THOMASINE GLOVES

Jurk met organza bloemenapplicatie DIOR HAUTE COUTURE,
handschoenen ATSUKO KUDO

LINKERPAGINA *Jas*, bijpassende *rok*, *hoofddeksel* en *sandalen*,
alles SCHIAPARELLI HAUTE COUTURE

TEKST MARIA LUISA FRISA

Couture ontstaat door de directe interactie tussen lichaam en kleding. Tijdens het passen werken ontwerper en drager samen aan een stuk dat zich stap voor stap vormt, een proces dat zich uitstrekt in de tijd en nooit precies hetzelfde verloopt. De handelingen van de couturier – het spelden, het vouwen, het aanpassen – bepalen niet alleen hoe het kledingstuk eruit komt te zien, maar ook hoe iemand zich erin beweegt. Zo ontstaat een nieuwe houding, een ander gevoel vanzelf. Daarbij gaat het niet alleen om het lichaam van de drager. In het atelier speelt ook nog een ander 'lichaam' een rol: de paspop, die is opgebouwd uit stof, hout en losse onderdelen, en zich verhoudt tot het kledingstuk. Voor vaste klanten bestaat er zelfs een persoonlijke pasvorm, een soort replica van hun lichaam waarmee het intensieve proces van passen wordt vereenvoudigd.

Haute couture draait dus om het moment zelf: het hier en nu waarin een kledingstuk ontstaat. Het is niet toevallig dat we het woord 'atelier' gebruiken voor zowel de werkplek van een ontwerper als die van een kunstenaar. In beide gevallen is het een plek waar iets groeit, verandert en vorm krijgt. Ateliers beschermen dat proces, maar maken het ook groter. Ze brengen kennis samen, opgebouwd uit ervaring, herinnering en verbeelding. Het zijn ruimtes, zowel fysiek als mentaal, waar ideeën uiteindelijk tastbaar worden in kleding en collecties. Die stukken verschijnen vervolgens op hun eerste 'podium': het lichaam. Binnen de haute couture krijgen ze een bijzondere lading, wat filosoof Walter Benjamin omschreef als een 'aura': iets wat uniek en niet volledig te reproduceren is.

Juist daarom is het vandaag relevant om die waarden opnieuw serieus te nemen. Couture laat zien dat mode meer kan zijn dan kleding alleen: het is een vorm van onderzoek, van maken en opnieuw denken. Het plezier dat daaruit voortkomt lijkt op dat van poëzie: het ontstaat in de ontmoeting tussen lichaam en kleding, in hoe iets valt, beweegt en voelt. Tegelijkertijd verschuift de aandacht van het verhaal naar het materiaal zelf: stoffen, technieken en vormen die samenkomen in onverwachte silhouetten. In een tijd die steeds digitaler wordt, betekent dat ook dat we opnieuw kijken naar vakmanschap. Niet als versiering, maar als de kern van het proces; iets wat je niet alleen ziet, maar ook bijna kunt voelen. Haute couture laat ons verlangen naar iets wat we nog niet kennen en zegt daarmee ook iets over wie we zijn. Misschien is dat precies wat avant-garde altijd doet: zichtbaar maken wat er al was, maar nog niet werd gezien. ■

MODEL LIBBY TAVERNER @ ELITE MODEL MANAGEMENT, HAAR ESTHER LANGHAM @ ART + COMMERCE VOOR ORIBE, MAKE-UP YADIM @ ART PARTNER, MANICURE SYLVIE VACCA @ CALL MY AGENT, SET DESIGN GIOVANNA MARTIAL @ BRYANT ARTISTS, PROPS ANTONIN FASSIO @ GROUPE T, PRODUCTIE DOBEDO REPRESENTS, LOKALE PRODUCTIE MERCENARY PRODUCTIONS, EXECUTIVE PRODUCER AFF BAROUDI, STYLING ASSISTENTEN RICCARDO FONTANA, CAMILLA CHIARELLI, MARIA FERNANDEZ & GAIA CAPOCIUCHI

SHOW NOTES

Wat gaat er schuil achter fashion week? Bazaar-editors nemen je mee backstage bij het lente/zomer 2026-seizoen van Haute Couture Week in Parijs en delen hun hoogtepunten.

De uitnodiging van de Chanel-show

Chanel

RECHTS Bij Musée Rodin werden potten van Magdalene Odundo naast couturestukken van Dior getoond

Dior

Miluska draagt jas The Frankie Shop, pak Róhe, handtas Chanel via The Collectives Amsterdam

Stéphane Rolland

Valentino

Het welbekende fashion-busje dat ons overal naartoe brengt

FOTOGRAFIE MILUSKA VAN 'T LAM, DAAN DE RUIJTER, LAUNCHMETRICS

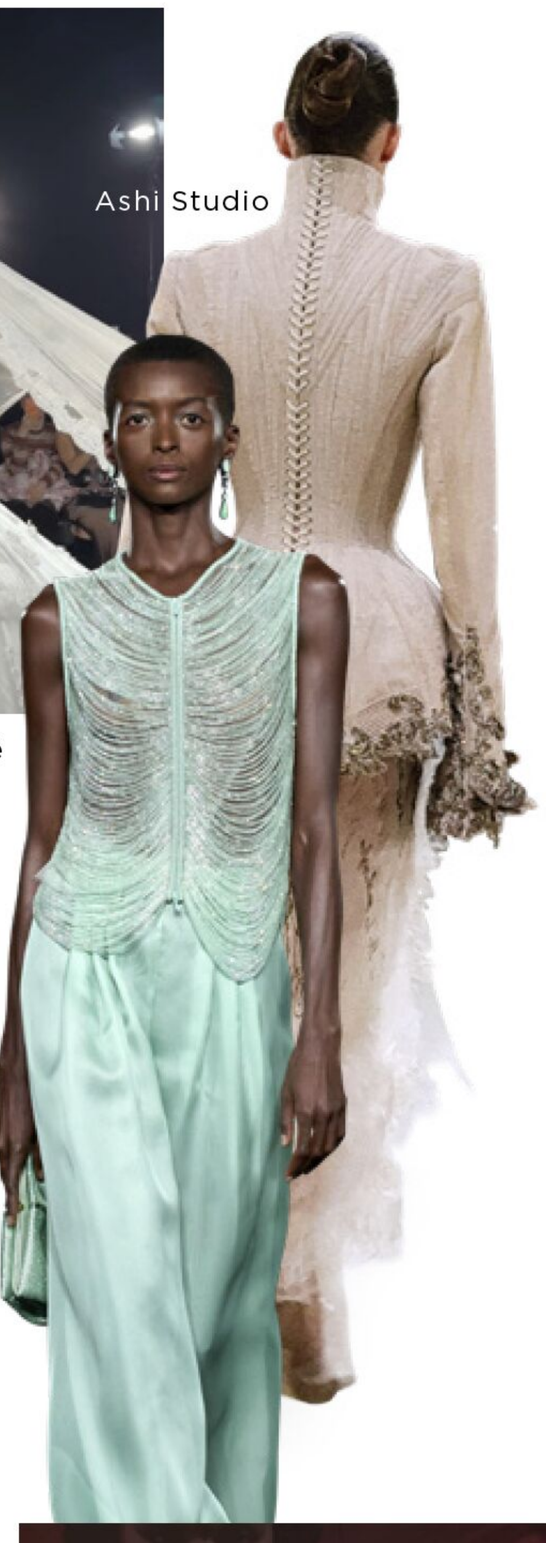
Miluska draagt jasje en broek Frank Claus, broche Dior via Muse Rebelle, tas Kirù

De uitnodiging van de Valentino-show

Giorgio Armani Privé

Ashi Studio

Peet Dullaert

Miss Sohee

MILUSKA VAN 'T LAM

EDITOR IN CHIEF

1. De grote shuffle vanwege het aantal creative directors dat van stoel is gewisseld, was tijdens de coutureweek in januari 2026 nog voelbaar: Matthieu Blazy toonde zijn eerste couturecollectie voor **Chanel**, Jonathan Anderson voor **Dior** en Silvana Armani voor **Giorgio Armani Privé**. **2.** Stylisten schakelen razendsnel met ontwerpers om beroemdheden zo snel mogelijk in de couturelooks te kunnen kleden. Tijdens de Oscars, ruim een maand later, schitterde Dua Lipa al in **Schiaparelli**, Anne Hathaway in **Valentino** en Nicole Kidman in **Chanel**. **3.** Als er één ontwerper is die couture en ready-to-wear aan elkaar verbindt, is dat Jonathan Anderson. De creative director van **Dior** bracht tijdens de coutureshow een ode aan de Bar Jacket, een iconisch ontwerp dat hij ook al tijdens de recente ready-to-wear-show toonde. **4.** Kunst speelt een hoofdrol tijdens coutureweek. Jonathan Anderson bood de in Kenia geboren Britse keramist Magdalene Odundo een platform: haar beeldhouwwerken vormden dagen na de show samen met de looks een tentoonstelling in de tuinen van Musée Rodin. **5.** Een moment dat me voor altijd bijblijft: Bhavitha Mandava die met een big smile de finale bruidslook van **Chanel** toont, tussen de absurdistische paddenstoelen. **6.** Helaas zien we op de runway weer steeds vaker te dunne modellen. Gelukkig zag ik tijdens de coutureweek ook veel volwassen talenten voorbijkomen, zoals Romae Gordon voor **Chanel**, Coco Rocha voor **Phan Huy** en Miss Sohee voor **Peet Dullaert**. **7.** Couture is óók theater. **Viktor & Rolf** transformeerden een model tot een vlieger, als een symbool voor vrijheid en verwondering. En Alessandro Michele liet ons plaatsnemen voor **Valentino**-kijkdozen, geïnspireerd op de 19e-eeuwse Kaiserpanorama. **8.** Coutureweek staat ook in het teken van betekenisvolle ontmoetingen. Dit seizoen dineerden we met Belgisch modehuis **Natan** en Elza Wandler, creative director en founder van **Wandler**. ▸

De vlieger van Viktor & Rolf

Het ontvangst bij de Chanel-show

Prachtstukken bij Graff

Met Elza Wandler

Ashi Studio

Het handmasker van Chaumet

Bvlgari

Ronald van der Kemp

Tamara Ralph

Maison Margiela

DAAN DE RUIJTER

PICTURE EDITOR & EDITORIAL DESIGNER

1. Bij **Chaumet** viel een high jewelry-handmasker op. Dit pronkstuk, met een arm van emaille en diamant, is te transformeren tot twee verschillende tiara's of twee losse broches. **2.** Door naar **Repossi**, waar we de nieuwe high jewelry-collectie mochten passen. **3.** Bij **Georges Hobeika** contrasteerden de minimalistische haarstijlen, aangevuld met juwelen, met de rijk gedecoreerde jurken. **4. Rahul Mishra** vertaalde de vijf Indiase elementen (aarde, water, vuur, lucht en ruimte) naar zijn kenmerkende borduurwerk. **5. Tamara Ralph** liet zich inspireren door Azië, wat resulteerde in rijke borduurcreaties en verendetails. **6.** Tijdens de *re-see* van **Schiaparelli** verdween stylist Law Roach discreet. Waarschijnlijk om Zendaya's blauwe jurk voor de *The Drama*-perstour te regelen. **7.** In **Bvlgari**'s Icons Minaudière-collectie worden vijf iconische juwelen vertaald naar high jewelry-tassen. De B.zero1 linkt naar auteur Chimamanda Ngozi Adichie. Elke tas bevat een uniek miniatuurboek. **8. Gaurav Gupta** toonde indrukwekkende creaties, die twee modellen aan elkaar verweefden **9. Ronald van der Kemp** showde in een fotostudio en kroop zelf achter de camera. **10.** Bij **Cartier** werd het laatste hoofdstuk van de En Équilibre-collectie onthuld, met een diamanten panter in de hoofdrol. **11. Zuhair Murad** combineerde renaissance-invloeden met jaren vijftig-silhouetten en toonde vakmanschap als symbool van optimisme. **12.** Glenn Martens bracht een ode aan de Belgische roots van Martin Margiela in zijn eerste couturecollectie voor **Maison Margiela**. **13.** Mijn hoogtepunt: **Ashi Studio**, met veel kant, haardetails (later gespot bij Margot Robbie voor de perstour van *Wuthering Heights*) en ons covermodel Rosalieke Fuchs. **14.** Nieuwkomer **Phan Huy** schreef geschiedenis als jongste en eerste Vietnamese designer op het officiële schema. **15.** Bij **Dior** stond de cyclaam centraal (door John Galliano cadeau gedaan aan Jonathan Anderson). Mona Tougaard droeg als bruid oorbellen in de vorm van de iconische bloem. ■

Zuhair Murad

Tip voor kunstliefhebbers: de nieuwe Fondation Cartier

Witgouden Blast-ring met diamant, saffier, indicoliet-toermalijn en tanzaniet, Repossi

Met Chanel in Palais Galliera. Deze Roger Vivier-pumps stammen uit de jaren 60

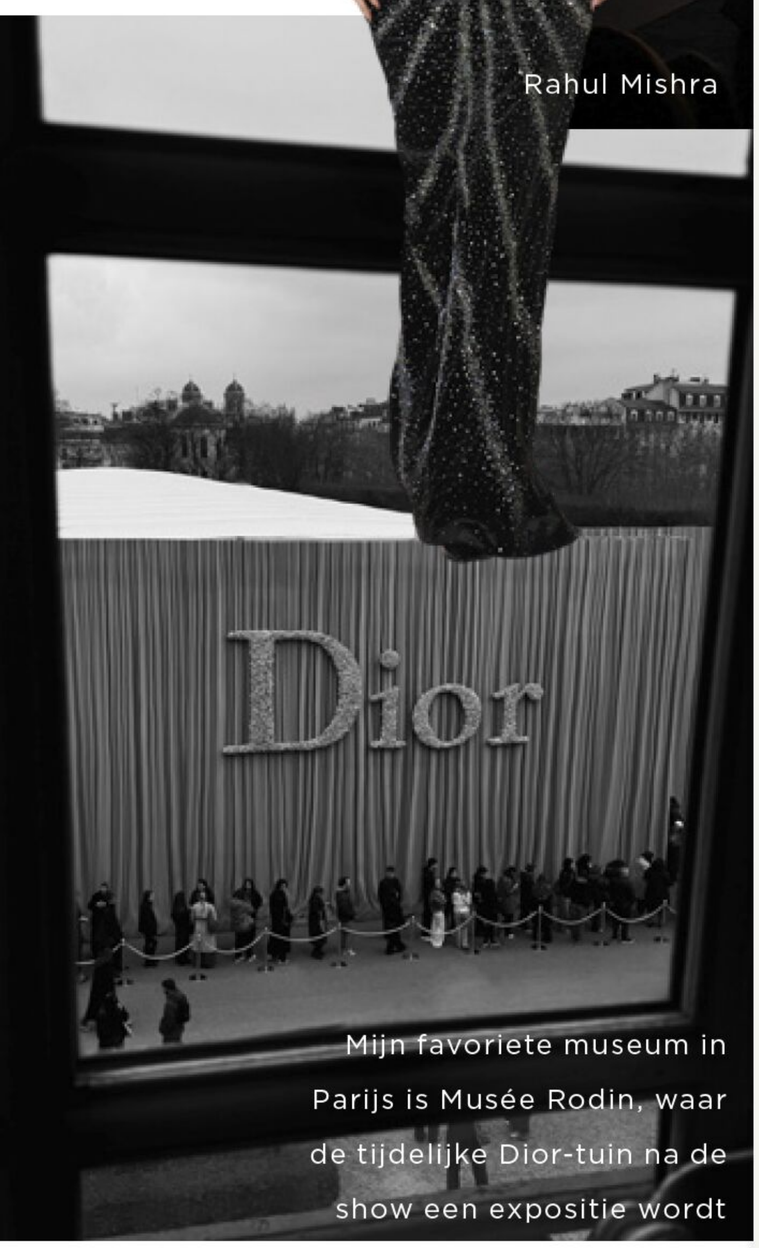
Griekse ontwerper Celia Kritharioti bracht een ode aan old-Hollywood in een prachtige setting met metershoge gedrapeerde doeken

Vogeldetails bij Schiaparelli

Georges Hobeika

Rahul Mishra

Mijn favoriete museum in Parijs is Musée Rodin, waar de tijdelijke Dior-tuin na de show een expositie wordt

Schiaparelli

Witgouden Panthère Algarrobo-collier met aquamarijn, smaragd, onyx en diamant van Cartier

Daan draagt blazer Dyo, pantalon The Frankie Shop, schoenen Maison Margiela, handtas Dior, broche Pasquale Bruni

Phan Huy

Dior

Dineren met Maison Natan aan een met kaarsen gedecoreerde tafel

JUST IN TIME

De internationale horloge-industrie presenteert ieder jaar haar nieuwigheden tijdens Watches & Wonders in Genève. En verwonderd waren we, stelt Bazaars Fenna Brinkmann, die alle nieuwe ontwerpen bekeek, paste en nu de trends duidt.

TEKST FENNA BRINKMANN

2

3

1

TIME IS A SECRET Horloges met als primair doel om het uur te achterhalen zijn passé, zo blijkt. We keren terug naar de jaren dertig en veertig, toen horloges werden gedragen om discreet te kijken naar de tijd. Zo keert de *secret watch* Ludo Secret terug bij Van Cleef & Arpels, waarbij je op beide zijden van de gesp drukt om de wijzerplaat van parelmoer te onthullen; zien we bij Chanel de Noeud de Camélia die een knipoog geeft naar haar mode-achtergrond, geïnspireerd op de favoriete bloem van Mademoiselle Chanel, de camelia. Audemars Piguet introduceert een Peacock als onderdeel van het Atelier des Établisseurs: met een druk op de knop vouwen de vleugels en de kop van het pauwmodel zich mechanisch open, waardoor een met de hand gegraveerde emaillen wijzerplaat zichtbaar wordt die de staart van de pauw voorstelt.

1. Witgouden Établisseurs Peacock met saffier, tsavoriet en diamant, prijs op aanvraag AUDEMARS PIGUET 2. Noeud de Camélia met diamant, prijs op aanvraag CHANEL 3. Gouden Ludo Secret met saffier, prijs op aanvraag VAN CLEEF & ARPELS

DIAMONDS EVERYWHERE

Blinkende eyecatchers zijn niets nieuws, maar dit jaar laten horlogehuizen hun creaties extra spreken met diamanten. Zo is de kast van Chopards witgouden L'Heure du Diamant bezet met diamanten en krijgt de Cartier Baignoire een nieuw gezicht: een piramidaal patroon over kast en armband, bezet met 171 diamanten en nog eens 100 op de wijzerplaat. IWC Schaffhausen stapt uit zijn comfortzone met een Ingenieur in 35 mm met diamanten kast, waarmee deze klassieker ook stijlvol om een vrouwenpols staat.

4

5

6

4. Gouden Baignore Clou de Paris met diamant, € 65.000 CARTIER
5. Stalen Ingenieur Automatic 35 met diamant, € 18.800 IWC SCHAFFHAUSEN
6. Witgouden L'Heure Du Diamant met diamant, € 107.000 CHOPARD

10

7

8

9

GREEN MACHINE Kleuren bepalen vaak de modetrends, ook in de horlogewereld spotten we ieder seizoen een andere *pop of color*. Dit jaar is het groen dat de klok slaat. De Oyster Perpetual 28 komt in goud met een wijzerplaat in de kleur 'green stone', Patek Philippe brengt de Golden Ellipse in een maat medium met witgoud uit en bij Hermès zien we het zakhorloge Hermès Slim Pocket Roaaaaar! met een brullende leeuw in houtmarqueterie op een emaille wijzerplaat. Bvlgari vindt de Serpenti Tubogas Studs opnieuw uit in staal en goud, met jawel, een groene wijzerplaat. ■

7. Serpenti Tubogas Studs van goud en staal met diamant, € 16.800 BVLGARI 8. Witgouden Golden Ellipse, € 38.176 PATEK PHILIPPE
9. Gouden Oyster Perpetual met wijzerplaat van groen gelakte steen en drie uurmarkeringen in natuursteen, € 29.500 ROLEX
10. Slim Pocket Roaaaaar! van witgoud met houtmarqueterie en Grand Feu-emaille wijzerplaat, € 180.000 HERMÈS

ENDURING LIGHT

Parijs zet elk jaar opnieuw de toon voor Haute Joaillerie. De diamant blijft daarin een vaste waarde: tijdloos, maar steeds in beweging. Met sculpturale vormen en poëtische nuances vangt hij het licht met een intensiteit die elke creatie definieert. PRODUCTIE EN TEKST DAAN DE RUIJTER

I

THE ADDRESS In 1893 vestigde Frédéric Boucheron zich als eerste juwelier op Place Vendôme in Parijs. Met de *Histoire de Style* high jewelry-collectie eert creative director Claire Choisne deze gedurfde stap. Het collier *The Address* brengt met zijn octagonale vorm het legendarische plein tot leven, in een grafisch spel van witgoud, zwarte lak en een emerald-cut diamant van 10,01 karaat. Een architecturaal meesterwerk dat zich zelfs laat transformeren tot een ring en maar liefst 1.107 uur aan geduldig vakmanschap vergde. *Collier The Address van witgoud met zwarte lak en diamant,* BOUCHERON

II

HEMELS SYMBOOL

Mellerio, het oudste juwelenhuis ter wereld, put voor de nieuwe high jewelry-collectie inspiratie uit de mystiek van talismanen. De *Comète*-ring is een kostbaar symbool van kracht, waarbij een rose-cut diamant centraal staat als een bevroren ster. Het witgoud, met een textuur die sterrenstof weerspiegelt, wordt geaccentueerd door een zonnig samenspel van gele saffieren en opaal. Een talisman die de kracht van de sterren vertaalt naar een draagbaar kunstwerk. *Witgouden Talisman Comète-ring met diamant, saffier en opaal,* MELLERIO

III

RIVIERKRACHT

Voor het eerst schitteren de ethisch gewonnen GemFair-diamanten in een juwelencollectie. In de *Riverborn*-capsulecollectie van juwelenhuis De Beers tonen twaalf unieke stukken, waaronder een aantal *Toi & Moi*-ringen, een fascinerend samenspel tussen ruwe en geslepen diamanten. Elke onbewerkte steen bewaart de stille sporen van het geduldige vakmanschap van de natuur, door de tijd heen gebeeldhouwd in eeuwenoude rivierbeddingen. *Gouden Toi & Moi-ring met diamant,* DE BEERS

IV

ROMAN REVOLUTION
Als één van de negen nieuwe *Capolavori* (Italiaans voor meesterwerken) brengt de *Serpenti Spira*-cuff de iconische Bvlgari-slang opnieuw tot leven. De strakke symmetrie van Romeinse zuilen ontmoet een sensuele dynamiek in een vloeiend ontwerp zonder begin of einde, bekroond met een zeldzame gele diamant van 5,08 karaat. Een gedurfd eerbetoon aan de gelaagde schoonheid van het oude Rome. *Witgouden Serpenti Spira-armband met diamant en onyx,* BVLGARI

V

LOVE BIRDS
De iconische vogel van juwelenhuis Tiffany & Co. spreidt dit seizoen zijn vleugels in de capsulecollectie *Bird on a Rock: Love Birds*. Wat ooit begon als een solitair symbool, is nu een ode aan verbinding. De diamanten vogels landen op spectaculaire edelstenen, zoals een zachtgrijze maansteen of een bruine toermalijn. Het resultaat is een dynamisch samenspel van kleur en beweging; een moderne vertaling van een legende die al sinds 1837 tot de verbeelding spreekt. *Love Birds-broches van platina en goud met maansteen, robijn, toermalijn en diamant,* TIFFANY & CO.

VI

KOSMISCHE KRACHT De nieuwe *Belle Dior*-collectie brengt een ode aan de passies van Christian Dior: van weelderige tuinen tot de mystiek van het lot. Het *Soleil Céleste*-collier voert ons mee door een universum vol fonkelende sterren en manen, gecreëerd uit opaal, turkoois en verschillende kleuren diamant. Een magische symfonie van kleur; een fonkelend eerbetoon aan de sterrenhemel, gedragen als een persoonlijk amulet. *Soleil Céleste-collier van geel- en witgoud met opaal, turkoois en diamant,* DIOR ■

MEER DAN EEN JUWEEL

Wat maakt een juweel meer dan een object van waarde? Voor Natacha Vassiltchikov, High Jewelry Retail Director bij Van Cleef & Arpels, schuilt het antwoord niet alleen in vakmanschap en zeldzame stenen, maar ook in tijd.

INTERVIEW LARA OLIVERI

Van Cleef & Arpels
Cheveux d'ange halsketting,
1962, van platina, goud en
diamant, uit de Heritage Collectie

Elk juweel leidt een eigen leven, en draagt verhalen met zich mee. Dat is precies de gedachte die centraal staat in de Heritage Collection van juwelenhuis Van Cleef & Arpels, een zorgvuldig opgebouwde selectie historische juwelen die het verleden van het *maison* tastbaar maakt.

De collectie bestaat uit verschillende stukken die Van Cleef & Arpels door de jaren heen terug heeft verworven van de drager. De juwelen, die een periode tot de persoonlijke collectie van een klant van het *maison* behoorden, worden teruggekocht en opgenomen in de Heritage Collectie, mits ze aan strikte criteria voldoen. Ze moeten authentiek zijn, onaangetast en in goede staat verkeren. 'Dat maakt het samenstellen van de collectie complexer dan je misschien zou denken,' legt Vassiltchikov uit. 'Veel van deze juwelen blijven generaties lang in dezelfde familie. Ze worden gekoesterd, doorgegeven. Het is zeldzaam dat ze opnieuw op de markt verschijnen.' Juist daardoor krijgt de Heritage Collection een bijna museale kwaliteit, al ziet Vassiltchikov dat iets anders. 'Natuurlijk zou je deze stukken in een vitrine kunnen plaatsen,' zegt ze, 'maar voor ons begint het echte verhaal pas wanneer ze gedragen worden.'

In haar werk bevindt ze zich precies tussen die twee momenten in: het ontdekken van een historisch stuk en het opnieuw verbinden ervan aan een drager. 'Wanneer iemand een juweel kiest, ontstaat er iets bijzonders. Het wordt persoonlijk. Het krijgt opnieuw betekenis.'

In de collectie komen verschillende tijdperken, stijlen en technieken samen. Van grafische lijnen uit de Art Deco-periode tot onverwachte materiaalcombinaties uit latere decennia, stukken die op het eerste gezicht nauwelijks verwant lijken. Die gelaagdheid onderstreept waarom de collectie zo belangrijk is voor het *maison*. Het is geen archief dat achter gesloten deuren blijft, maar een levend geheel dat telkens opnieuw wordt geïnterpreteerd.

De ware kracht van de collectie zit volgens Vassiltchikov dan ook in de details die niet worden 'gecorrigeerd'. In plaats van juwelen te restaureren tot ze in perfecte, nieuwe staat zijn, kiest het huis ervoor om sporen van tijd te behouden. 'Patina vertelt een verhaal,' legt ze uit. 'Je zou bij een antiek meubelstuk ook niet zomaar de originele vernislaag verwijderen om het er als nieuw uit te laten zien. Het geeft het karakter. Je neemt het juweel als het ware even over,' zegt Vassiltchikov. 'Je draagt het, je geeft er betekenis aan, en uiteindelijk gaat het weer verder.' ■

Harper's BAZAAR NEDERLAND
KIES JE KORTING

Harper's Bazaar onderscheidt zich met waardevolle inzichten voor
de vrouw van nu, op het gebied van stijl, beauty, carrière en cultuur.
En als abonnee ontvang je elke editie een exclusieve cover.

17% KORTING

4 x BAZAAR
voor € 29,99
i.p.v. € 35,96

30% KORTING

8 x BAZAAR
voor € 49,99
i.p.v. € 71,92

55% KORTING

16 x BAZAAR
voor € 64,99
i.p.v. € 143,84

SCAN DE
QR CODE MET
JE CAMERA

GA NAAR BONNEMENT.HARPERSBAZAAR.COM/
ABONNEMENT-MET-KORTING
of bel 088 024 54 09 (ma t/m vrij 9.00 uur - 16.00 uur)

DEZE AANBIEDING IS GELDIG IN NEDERLAND EN BELGIË TOT 31 DECEMBER 2026. DE AANBIEDING GELDT TOT WEDEROPZEGGING. PRIJSWIJZIGINGEN, DRUK- EN ZETFOUTEN VOORBEHOUDEN. NA DE ACTIEPERIODE GELDT EEN OPZEGTERMIJN VAN 1 MAAND. ZIE OOK: HEARST.NL/LEVERINGSVOORWAARDEN. WOON JE IN BELGIË? BEL DAN: 078-48 01 83

Jurk, TOM FORD, *armband*
ROXANNE ASSOULIN,
sandalen CELINE

COSTA RICA

Zonovergoten kleuren, luchtige stoffen en gemixte texturen: de zomermode is gemaakt voor vrijheid, lichtheid en een vleugje avontuur.

FOTOGRAFIE GIOVANNI CORABI STYLING CAROLINE NEWELL

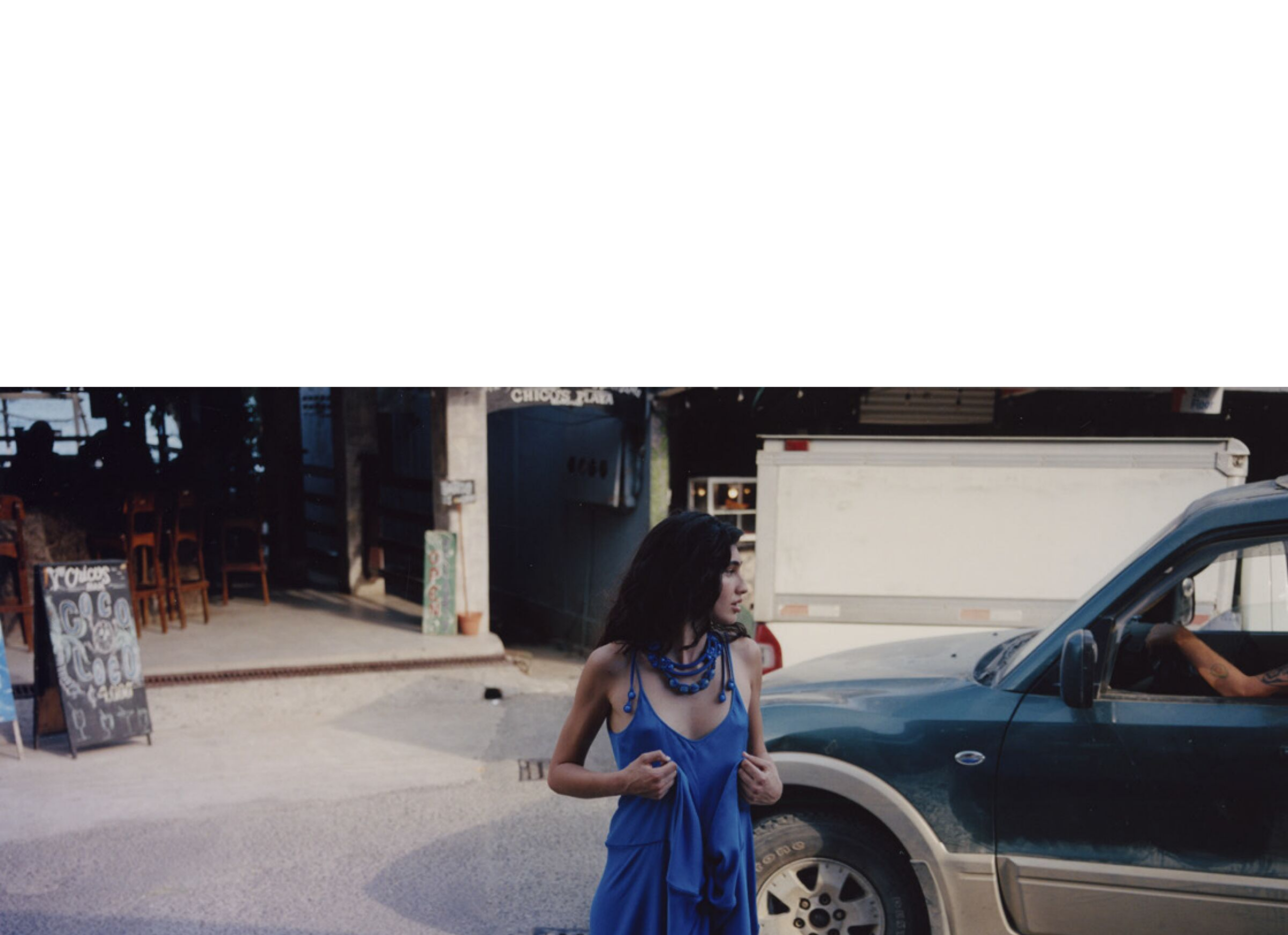
MODEL MARIANA GONCALVES

Jurk en *bikini,* MIU MIU
ketting, ROXANNE
ASSOULIN

Top VALENTINO

Jurk en *ketting*
GIORGIO ARMANI,
teenslippers ANCIENT
GREEK SANDALS

Jurk ALBERTA FERRETTI,
ketting DON'T LET DISCO,
sandalen JIMMY CHOO

HON

Collier en *oor-*
hangers CHANEL

Top en *oorbellen* DIOR

CASTING ANITA BITTON @ ESTABLISHMENT CASTING, EDITORIAL & BRAND DIRECTOR ELÉONORE MARCHAND, HAAR TAMARA MCNAUGHTON,
MAKE-UP COURTNEY PERKINS, PRODUCTIE COWBOYS PRODUCTION, STYLING ASSISTENTEN RAQUEL CASTELLANOS EN KATIE LEIMBACH, MET DANK AAN HOTEL TROPICO LATINO

SPF STEALS

SPF is al lang geen onderschat product meer. We smeren volop. En slaan geen stukje huid over. TEKST AMANDA RIJFF

In tegenstelling tot serums, toners en *eye pads* is SPF écht onmisbaar in je routine – niet omdat het iets toevoegt, maar omdat het iets voorkomt: collageenafbraak, pigmentatie en vroegtijdige huidveroudering. De samenstelling bepaalt de kwaliteit, maar hoe je het aanbrengt, bepaalt het resultaat. Maar weinig mensen gebruiken genoeg, terwijl voldoende dekking essentieel is. De realiteit: een halve theelepel voor gezicht en hals is de ondergrens. Minder aanbrengen betekent minder bescherming, ongeacht de hoogte van de SPF. Zonbescherming sluit steeds beter aan bij hoe we leven. Formules zijn lichter en slimmer geworden, waarbij de finish doorslaggevend is. Crèmes voelen niet langer plakkerig aan, en met behulp van een stick of een mist kun je snel en moeiteloos een extra laagje aanbrengen. Met deze SPF *essentials* is de strijd tegen de zon zo gestreden.

1. LIPS ARE SEALED

De transparante lipbalm met SPF en peptiden van Roquebrun beschermt je lippen en houdt ze soepel. Omdat de finish transparant is, gebruik je 'm moeiteloos gedurende de dag voor een consistente bescherming. Tip: neem ook de rand van je lippen mee: het gebied dat je vaak overslaat, maar wel bescherming nodig heeft. *Peptides Lip Balm SPF 15, € 19 ROQUEBRUN via Skins*

2. HANDIGHEIDJE

Clé de Peau Beauté Rich is een voedende handcrème met SPF die hydrateert, beschermt en tekenen van veroudering helpt voorkomen. De blend combineert glycerine en sheaboter met antioxidanten zoals vitamine E, aangevuld met de *skin-empowering illuminator* van het merk, die de huidbarrière ondersteunt en helpt versterken. Tip: masseer het product ook in rondom je nagelriemen en knokkels. Daar wordt veroudering het snelst zichtbaar. *Rich Hand Cream SPF 18, € 98 CLÉ DE PEAU BEAUTÉ via de Bijenkorf*

3. CLEANE CRÈME

Ontwikkeld door dermatoloog en huidkankerexpert Daniel Kadouch heeft Tenue Soleil een duidelijke visie: zonbescherming moet betrouwbaar zijn, maar ook prettig om te dragen. Non-nano zinkoxide biedt directe bescherming en is zelfs geschikt voor de meest gevoelige huid, zonder dat zware, stugge SPF-gevoel. Tip: werk in dunne verschillende lagen voor een egale, onzichtbare finish. *Mineral Sun Milk SPF 30 / 50, € 27,99 TENUE SOLEIL*

4. LAAGJE VOOR JE LOKKEN

De Protective Shield Mist van Sisley is een beschermende haarmist tegen uv-stralen, hitte en externe invloeden. We beschermen onze huid consequent, maar het haar blijft vaak achter. Deze mist maakt dat goed, zonder je styling te verstoren. Door de toevoeging van antioxidanten zoals vitamine E blijft het haar soepel aanvoelen, ook na zon en hitte. Tip: spray licht over je scheiding en je lengtes. Dit zijn de delen die het meeste zonlicht vangen. *Hair Rituel Protective Shield Mist, € 80,50 SISLEY*

5. ON THE GO

Alles wat je make-up verstoort, gebruik je simpelweg minder. Gelukkig doet deze stick dat niet. De onzichtbare formule kan gewoon over je beautylook worden aangebracht. Dior combineert vijf uv-filters die breed beschermen, terwijl de finish volledig transparant blijft – ook voor vrouwen van kleur. Tip: focus op de hoge punten van je gezicht: jukbeenderen, neusbrug, voorhoofd. Daar vang je het meeste zonlicht. *Mattifying Invisible UV Stick SPF 50, € 65 DIOR BEAUTY* ■

SKINCARE FILOSOFIE

Huidverzorging is geen one-size-fits-all-model. Daar zijn we inmiddels wel achter. Veel logischer is een skincareroutine die zich door de jaren heen met jouw huid mee ontwikkelt.

TEKST MISHA MARGARITTHA

Demi Moore

‘Jezelf leren accepteren is een proces, en het voelt als een eer om samen te werken met een merk dat diezelfde mentaliteit omarmt. Schoonheid is een vorm van zelfzorg, zelfliefde en acceptatie’

- Demi Moore

Wat als ouder worden niet meer iets is wat je probeert te vertragen, maar iets waar je juist bewuster mee omgaat? Dat is de gedachte achter Absolue Longevity MD van Lancôme. Klassieke anti-aging maakt plaats voor well-aging; huidverzorging die meebeweegt met jouw leven, in plaats van ertegenin te gaan.

Grote beloftes maken steeds minder indruk. De behoefte om te begrijpen wat je gebruikt én waarom groeit. Die ontwikkeling neemt Lancôme als basis van deze lijn, waarin wetenschap en luxe elkaar ontmoeten. In samenwerking met het Zwitserse Timeline® en het Koreaanse NanoEntek™ – twee vooruitstrevende spelers binnen de biotechnologie – combineert Lancôme cosmetische expertise met inzichten uit onderzoek, met aandacht voor het uiterlijk van de huid en haar veranderende behoefte.

Een opvallend ingrediënt binnen de lijn is Urolithine A, in de gepatenteerde vorm Mitopure™. In laboratoriumstudies wordt dit ingrediënt onderzocht in relatie tot de mitochondriën, de ‘energiefabriekjes’ van onze cellen. Die inzichten komen terug in een samenstelling met focus op een huid die er stralend en verzorgd uitziet. Geen quick fix, maar een benadering die focust op een gezonde uitstraling.

DRIE FASEN, ÉÉN DOEL

Wat Longevity MD zo interessant maakt, is dat het rekening houdt met verschillende levensfasen. Geen one-size-fits-all-model, maar een skincareroutine die door de jaren heen met jouw huid meeontwikkelt.

ANTICIPATE richt zich met één crème op de jongere huid – 35 jaar en jonger. Preventie is het sleutelwoord,

Zoe Saldaña

‘Schoonheid gaat voor mij over overtuiging: de moed om je eigen voorwaarden te stellen en het vertrouwen om deze hoog te houden’

- Zoe Saldaña

want het draait om het beschermen van wat je al hebt. ‘Bestrijdt tekenen van veroudering voordat ze verschijnen,’ aldus dr. Annie Black, Lancôme International Scientific Director. Het idee is simpel: er op tijd bij zijn.

INTERCEPT – 35 tot 55 jaar – speelt in op een fase waarin de huid begint te veranderen, onder andere in celvernieuwing en elasticiteit. In deze fase geven Longevity MD-serum en -crème de huid een frisse en energieke uitstraling.

RESET – 55 jaar en ouder – focust op een huid met andere behoeften, waaronder herstel. De combinatie van serum en crème ondersteunt de huid in haar natuurlijke vernieuwingsproces. Dit gebeurt vanbinnen, maar zichtbaar aan de buitenkant. De producten zijn gericht op het verminderen van zichtbare tekenen van huidveroudering.

Wat opvalt is de manier waarop de lijn is opgebouwd. De producten zijn afgestemd op verschillende fasen, waardoor de routine meebeweegt met de huid.

KENNIS IS KRACHT

De filosofie van Longevity MD-producten wordt ondersteund door technologie en geavanceerde huidanalyse. Daarbij wordt gekeken naar hoe de huid er nu uitziet en hoe die zich kan ontwikkelen. Dat maakt huidverzorging gerichter en persoonlijker.

En die visie sluit naadloos aan bij de wereldberoemde ambassadeurs van de lijn:

‘Jezelf leren accepteren is een proces, en het voelt als een eer om samen te werken met een merk dat diezelfde mentaliteit omarmt. Schoonheid is een vorm van zelfzorg, zelfliefde en acceptatie.’ - *Demi Moore*

‘Schoonheid gaat voor mij over overtuiging: de moed om je eigen voorwaarden te stellen en het vertrouwen om deze hoog te houden.’ - *Zoe Saldaña*

DIT ARTIKEL IS TOT STAND GEKOMEN IN SAMENWERKING MET LANCÔME EN BETREFT COMMERCIËLE CONTENT. DE INHOUD IS GEBASEERD OP DOOR LANCÔME AANGELEVERDE INFORMATIE. ■

FOTOGRAFIE COURTESY OF LANCÔME

1. Ageless Total Resurfacing Masque € 52 IMAGE SKINCARE 2. 100% Plant-Derived Squalane € 12 THE ORDINARY 3. Gentle Cleanse Hydrating Rosemary Foam € 32 MEDIK8 4. Ultra-Light Invisible Sunscreen € 17,99 COSRX via Douglas 5. Premium LED-Mask € 279 SKIN COMPLETE

BEAUTY DIARY

Journalist, auteur van het recent verschenen boek *Waarom jij geen huis kunt betalen* en *Buitenhof*-presentator Maaike Schoon werkte in haar tienerjaren als visagist. Daarna stond ze jarenlang in de drogisterij. Skincare en make-up zijn altijd een groot onderdeel van haar leven gebleven. Wat zijn haar *go-to's*? TEKST MARLOES VAN WIJNEN

DAGELIJKSE ROUTINE 'In de ochtend gebruik ik weinig producten, eigenlijk alleen een simpele cleanser, soms een serum en een goede SPF. Het liefst gebruik ik de cleanser van Medik8, net als het niacinamideserum van Medik8. Mijn SPF wissel ik af. Op dit moment gebruik ik er een van COSRX. 's Avonds gebruik ik dezelfde cleanser, maar wissel ik de producten af; soms gebruik ik het 100 procent natuurlijke squalaneserum van The Ordinary, soms het niacinamide-serum of het retinalserum van Medik8. En een paar keer per week doe ik een masker met AHA en BHA van Image Skincare op. Ik ben heel trouw: hoe laat ik ook thuiskom, hoe lang het feestje ook duurde: altijd haal ik al mijn make-up eraf. Geen uitzondering.'

Maaike Schoon

SKINCARE 'Als ik mijn skincare en make up niet heb gedaan, ben ik óf ziek, óf heel moe. Pas als ik er een beetje representatief uitzie, voel ik me mezelf. Sinds een paar maanden ben ik ook gevallen voor zo'n LED-masker, van Skin Complete. Het voordeel van veel thuis aan nieuwe mijn boek werken is dat ik het ook dan op kan zetten. Ik gebruik het blauwe licht het meest, omdat ik gevoelig ben voor eczeem en rosacea. Binnen een paar weken waren al mijn huid-problemen verdwenen. Het werkt dus echt.'

ONMISBARE PRODUCTEN 'Ik kan eigenlijk vooral niet zonder mijn schoonheidsspecialist Floor Kliffen, eigenaar van Cotton Clinic in Zaandam. Ik ga nu al ruim vijf jaar regelmatig naar Floor en sindsdien ziet mijn huid er stukken beter uit.'

ZELFBEELD 'Op televisie komen doet iets met je zelfbeeld. Je ziet dingen die je anders niet waren opgevallen. Tegelijkertijd denk ik ook: het zal wel, dit is gewoon hoe ik eruitzie, we moeten het er maar mee doen, júist omdat de camera alles ziet. Je kunt je toch niet verstoppen, dus dan maar beter accepteren.'

BEAUTYTIP 'Heel saai, maar waar: SPF smeren. Ik gebruik al sinds mijn twintigste elke dag zonnebrand en nu ik ouder word, merk ik daar absoluut de voordelen van.' ■

FOTOGRAFIE KEKE KEUKELAAR (PORTRET MAAIKE)

TEKST MARLOES VAN WIJNEN

EEN GLOW VAN BINNENUIT

Ouder worden we allemaal – en dat is helemaal oké. Maar eerlijk? Het is óók oké om dat proces iets te willen supporten, om lijntjes te willen verminderen en rimpels te willen verfijnen. Collageen is hét veelbesproken ingrediënt in dit verhaal.

Om meer te weten te komen over de kracht van collageen, gaan we de dialoog aan met Glow25, een beautymerk dat stelt: ouderwetse anti-aging-opmerkingen zijn verleden tijd; pro-aging is *the way to go*. We respecteren de natuurlijke gang van tijd, maar we houden ook het verlangen om huidveroudering een klein handje te helpen. En een frisse, egale huid nastreven, betekent niet meteen dat je anti-aging bent.

Doe dat alleen zo veel mogelijk op natuurlijke wijze, stelt het merk. De kracht van de natuur is duurzaam, en bovendien beter voor jezelf en je lichaam. Sommige mensen kiezen ervoor om hun voeding aan te vullen met collageen; de beautywereld is volledig in de ban geraakt van het lichaamseigen eiwit, omdat collageen een grote rol speelt bij de structuur en stevigheid van de huid.

Even een opfrisser nodig? Collageen is een eiwit dat je lichaam van nature aanmaakt. Het vormt als het ware de basis die zorgt voor stevigheid en soepelheid van je huid, haar, nagels en gewrichten. Tot je vijfentwintigste maakt je lichaam genoeg collageen aan (vandaar de naam Glow25). Daarna neemt de productie elk jaar langzaam af. Op je veertigste heb je nog ongeveer 60 procent van je originele collageen over. Op je vijftigste is dat minder dan de helft.

De beautyindustrie staat inmiddels bol van de merken die beweren precies te weten hoe je jouw collageenlevel het best kunt aanvullen. Glow25 kiest voor een biologische manier. Het collageenpoeder van het merk is 100 procent natuurlijk; de grondstoffen zijn afhankelijk van het product afkomstig van vissen of runderen. Het poeder komt in de vorm van handige sticks, in verfijnde, ivoorkleurige verpakkingen, die je overal mee naartoe kunt nemen. Je lost één stick per dag op in je favoriete drank en je bent alweer klaar. Zo wil Glow25 een nieuw hoofdstuk over ouder worden schrijven – eentje waarin zelfvertrouwen, kracht en eigen keuzes maken centraal staat. *We couldn't agree more.* DIT ARTIKEL KWAM TOT STAND IN SAMENWERKING MET GLOW25. DE INFORMATIE IN DIT ARTIKEL IS VERSTREKT DOOR GLOW25. HARPER'S BAZAAR IS NIET AANSPRAKELIJK VOOR DE AANGEBODEN INFORMATIE. ■

FOTOGRAFIE ARON ROSS (GLOW25), GETTY IMAGES

BEGEERDE BLACK BOOKS

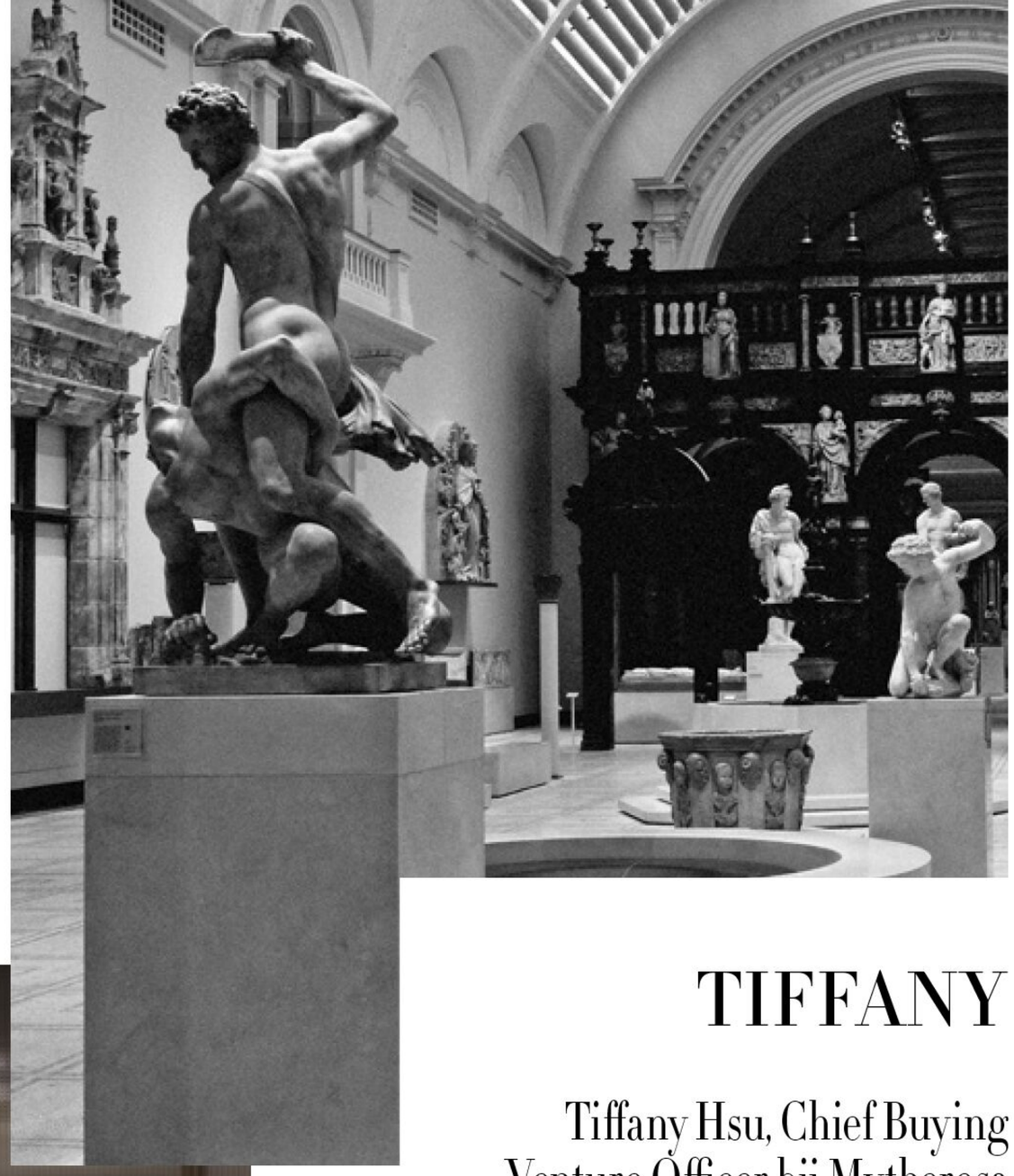
Als je elk hotel, elk restaurant en elke winkel ter wereld mag kiezen, wat zijn dan je favoriete *spots*? Geen onmogelijke vraag voor deze *well travelled creatives*, van wie we precies willen weten waar ze graag naartoe gaan. Dit zijn hun meest favoriete plekken *ever* en *everywhere* – van Parijs tot Taiwan.

TEKST MARLOES VAN WIJNEN

Het zwembad en de tuin
van hotel Passalacqua aan
het Comomeer, Italië

FOTOGRAFIE © STEFAN GIFTTHALER

LINKS Victoria & Albert Museum in Londen, ONDER Onion Anguk in Seoul

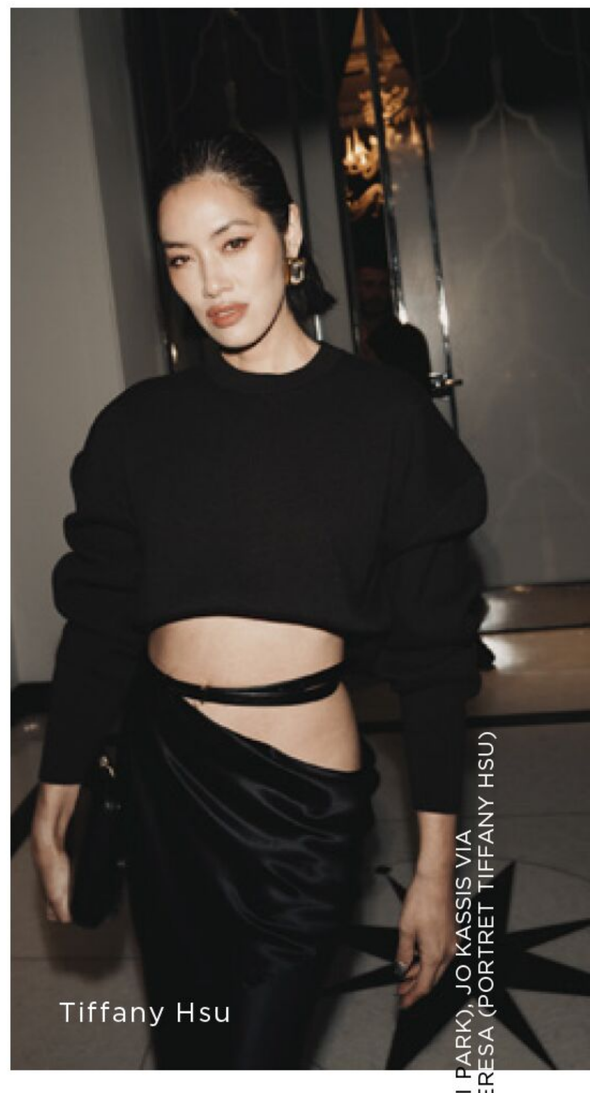
TIFFANY HSU

Tiffany Hsu, Chief Buying & Group Fashion Venture Officer bij Mytheresa, woont in Londen en vindt evenveel inspiratie in Europa als Azië.

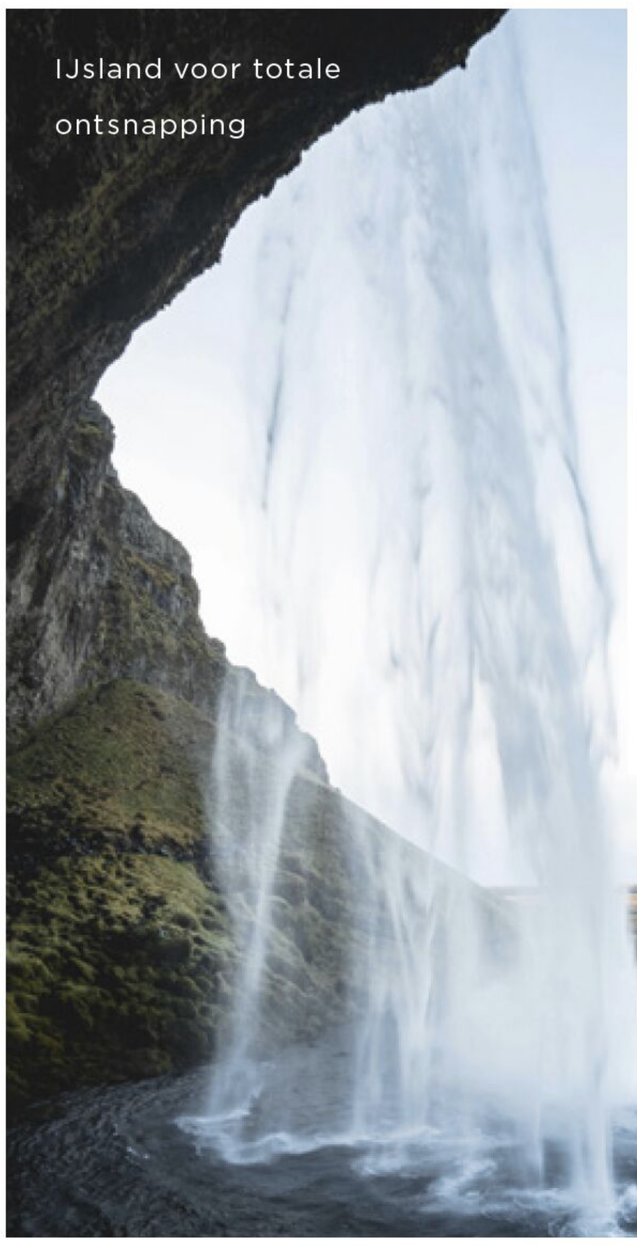
1. Niets kan tippen aan een traditioneel Taiwanees ontbijt: eenvoudig, troostend en iets waar ik altijd naar op zoek ben als ik in **Taiwan** ben. **Fuhang Soy Milk** is mijn favoriete plek. **2. Tate Modern** in **Londen** is een constante bron van inspiratie voor mij; het hedendaagse programma blijft zich ontwikkelen, wat het interessant houdt. **3. Sushi Park** in **Parijs** is een van mijn vaste restaurants, de kwaliteit is er altijd uitzonderlijk goed. **4.** Het ruige landschap van **IJsland** geeft me een gevoel van totale ontsnapping, dat tot een hoogtepunt komt tijdens een wandeling door **Reykjadalur**, waar watervallen uitkomen in een stomende warme rivier, verborgen in een vallei. **5. Parijs** voelt voor mij als dé modestad, niet alleen voor winkels maar ook voor musea. Voor inspiratie ga ik graag naar exposities in **La Galerie Dior** en **Palais Galliera**. **6.** Het **Victoria and Albert** in **Londen** is moeilijk te overtreffen in de manier waarop het museum kunst, design en mode samenbrengt. **7. Ru Yuan** in **Hangzhou** is een van mijn favorieten vanwege de verfijnde en doordachte benadering van de Chinese keuken. **8. Eslite Bookstore** in **Taiwan** heeft een uniek 24/7-concept dat je uitnodigt om het echt even rustiger aan te doen. **9. Aman Kyoto** verbindt interieur en design met de natuur op een manier die je nog niet eerder hebt ervaren. **10. Café Onion Anguk** in **Seoul** valt op door de sfeer: onderscheidend en moeiteloos cool.

Sushi Park, Parijs

Tiffany Hsu

IJsland voor totale ontsnapping

De welkomsthal van het Tate Modern in Londen

FOTOGRAFIE BRETT JORDAN VIA PEXELS (V&A), COURTESY OF SAINT LAURENT (SUSHI PARK), JO KASSIS VIA PEXELS (IJSLAND), MASSIMO VIRGILIO VIA UNSPLASH (TATE MODERN), COURTESY MYTHERESA (PORTRET TIFFANY HSU)

FOTOGRAFIE TIM VERHALLEN (PORTRET CLAIRE), EDUARDO CERRUTI & STEPHANIE DRAIME (DESERT VINTAGE PARIS), LUCIA BELL-EPSTEIN (PRECLOTHED), © LA COLOMBE D'OR

LINKS Claire Rose Cliteur bij Hôtel Cap-Estel, Èze, Frankrijk ONDER Bemelmans Bar in The Carlyle, A Rosewood Hotel, New York

CLAIRE ROSE CLITEUR

Stijlicoon Claire Rose Cliteur is al jarenlang *tastemaker* en content creator, woont in Monaco en reist voor haar werk de hele wereld over.

1. Wakker worden bij **Hotel Passalacqua** aan het **Comomeer** in Italië is heerlijk, met uitzicht op de weelderige tuin en het meer dat daarachter gloort. **2.** Koffiedrinken bij **Hjem** sla ik niet over als ik in **Londen** ben. **3.** Tennissen bij **Hotel Cap Estel**, met uitzicht op de azuurblauwe zee aan de **Côte d'Azur** in Frankrijk, is iconisch. **4.** Ontbijten doe ik het allerliefst bij **Joali Being** op de **Malediven**, voor het lekkerste ontbijt ooit. **5.** Een duik in het zwembad van **Hotel La Colombe d'Or** in **Saint-Paul-de-Vence**, omringd door kunstwerken van onder anderen Calder en Miró, is verfrissend en inspirerend tegelijk. **6.** Vintage shoppen doe ik het allerliefst in **Parijs** bij **Preclothed** en **Desert Vintage**. Zij hebben de meest unieke stukken. **7.** De zonsondergang bij **Amangiri** in **Utah** blijft spectaculair: het is onmogelijk om dit vast te leggen op beeld. **8.** Net als de *sunset* bij **Belmond Splendido Mare** in **Portofino**, het liefst onder het genot van mijn lievelingspasta. **9. Can Carlos** op **Formentera** is een tip voor een zorgeloos zomerdiner – ook een *locals favorite*. **10.** Bestel een martini (*extra dry!*) bij de **Bemelmans Bar** in **New York** en nip eraan terwijl je geniet van de livejazzmuziek.

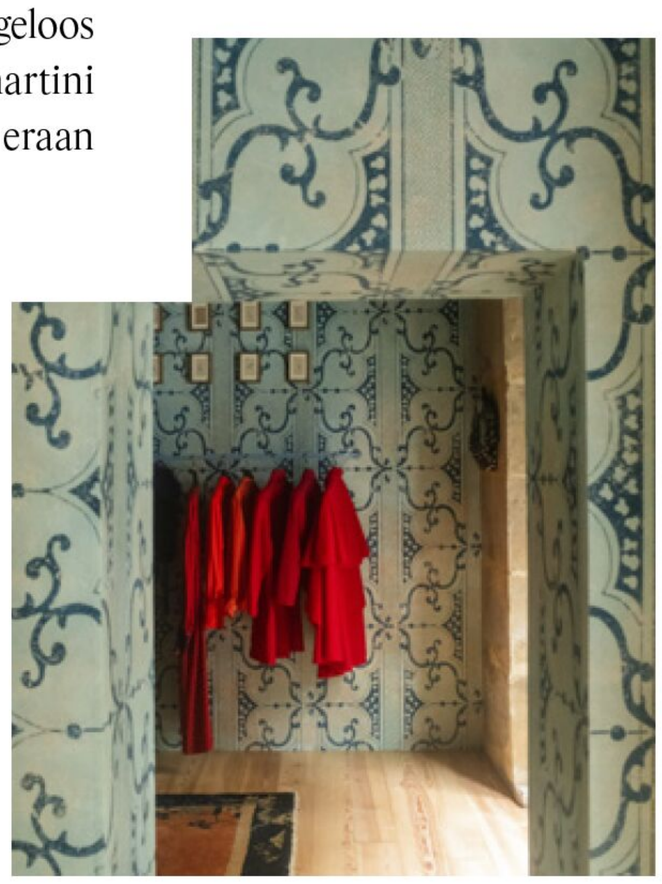

Claire Rose Cliteur

La Colombe d'Or

Shoppen in Parijs bij Preclothed (links) en Desert Vintage Paris (boven)

Maçakızı Hotel,
Bodrum, Türkiye

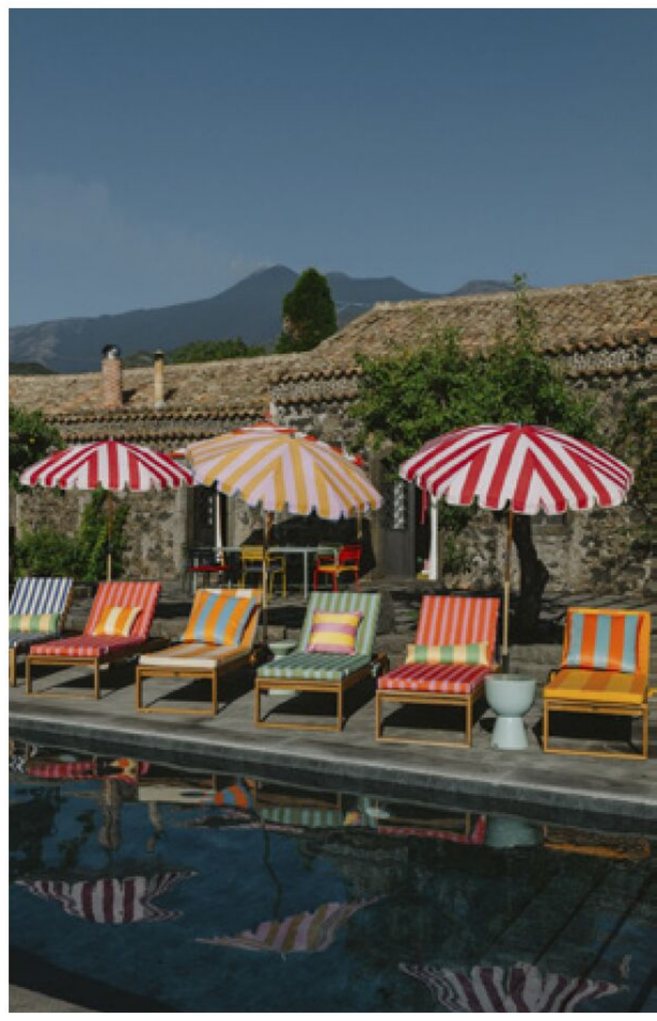

Palais de
Tokyo, Parijs

LOTTE GROOSMAN

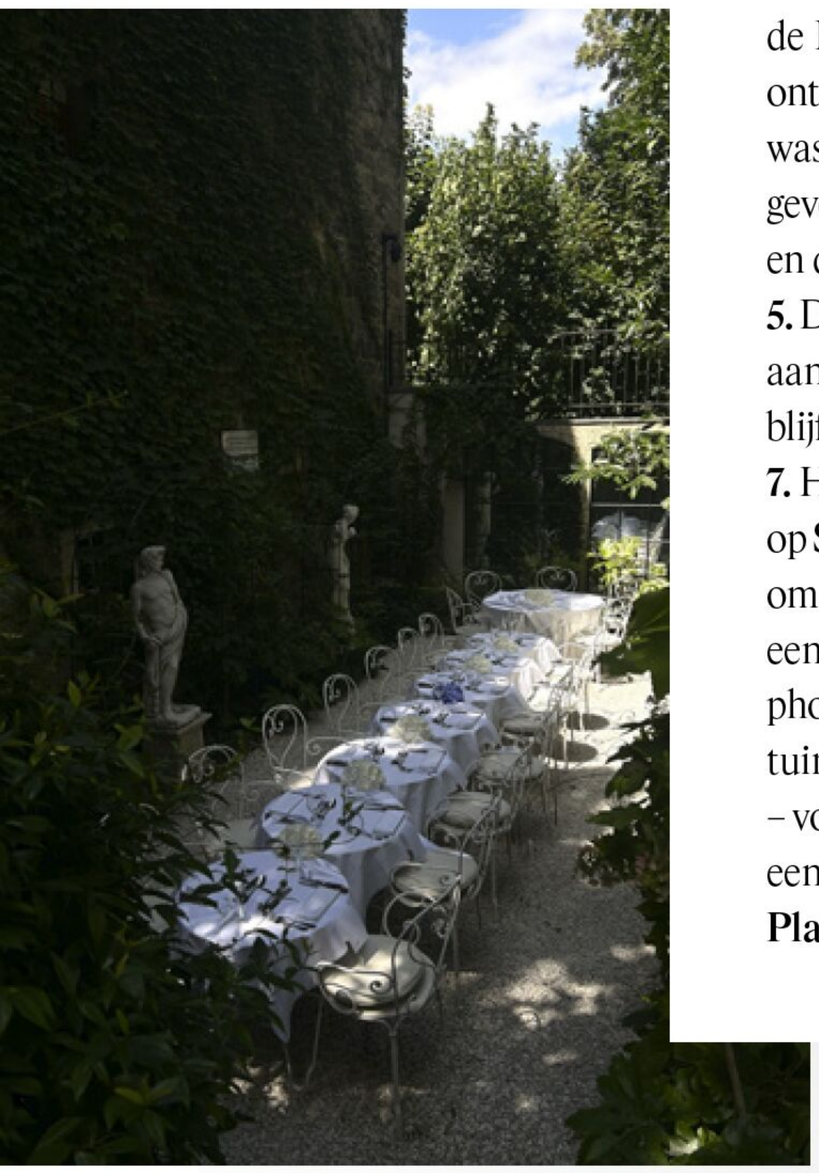
Lotte Groosman, beter bekend als With Lotte en de *van bruid tot bruid*-podcasthost, woont in Den Bosch en komt als weddingplanner op de mooiste *venues*.

1. Maçakızı Hotel in **Bodrum** heeft een prachtig minimalistisch design – het heeft ook niet meer nodig, dankzij de waanzinnige omgeving. **2.** De bruiloft die ik plande bij **Kasbah Bab Ourika** in **Marrakesh** heeft door corona uiteindelijk nooit plaatsgevonden, maar deze plek is magisch en eentje om ooit naar terug te keren. **3. Hotel Particulier Montmartre** in **Parijs** (voorheen eigendom van de Hermès-familie) is een oase van rust – vooral de tuin, die werd ontworpen door architect Louis Benech, die ook verantwoordelijk was voor de renovatie van de Tuilerieën. **4.** Bij **Conca Del Sogno**, gevestigd boven op de rotsen in een mini-baaitje, is het eten heerlijk en de service hysterisch; hun *sgroppino*-show is inmiddels iconisch. **5.** De winkel van **Sandy Liang** in **New York** is een absolute tip voor aanstaande bruiden om eens binnen te kijken. **6. De Durgerdam** blijft een droomplek, en dat op steenworp afstand van **Amsterdam**. **7.** Het is te gek hoe Lukas Lewandowski, eigenaar van **Casa Lawa** op **Sicilië**, altijd weer de coolste creatieven bij elkaar weet te brengen om mee samen te werken. **8. Palais de Tokyo** in **Parijs** is niet alleen een prachtig museum: het heeft ook een heerlijke giftshop, vintage photobooth en fijn uitzicht op de Eiffeltoren. **9.** Het theehuisje in de tuin van het **Waldorf** – een van de grootste tuinen van **Amsterdam** – voelt intiem, uniek en verborgen aan. **10.** Een fijne informele sfeer, een seizoensgebonden menu en een specialisatie in natuurwijnen: **Place des Fêtes** in **New York** is goddelijk, écht goddelijk.

BOVEN Casa Lawa
Sicilië, Italië

ONDER De tuin van Hotel
Particulier Montmartre, Parijs

Lotte Groosman

De Durgerdam

FOTOGRAFIE COURTESY MAÇAKIZI HOTEL, BODRUM, TÜRKIYE, GETTY IMAGES (PALAIS DE TOKYO), KIM VERDEBO (HOTEL PARTICULIER), COURTESY CASA LAWA, ROSALIE VOORTMAN (DE DURGERDAM)

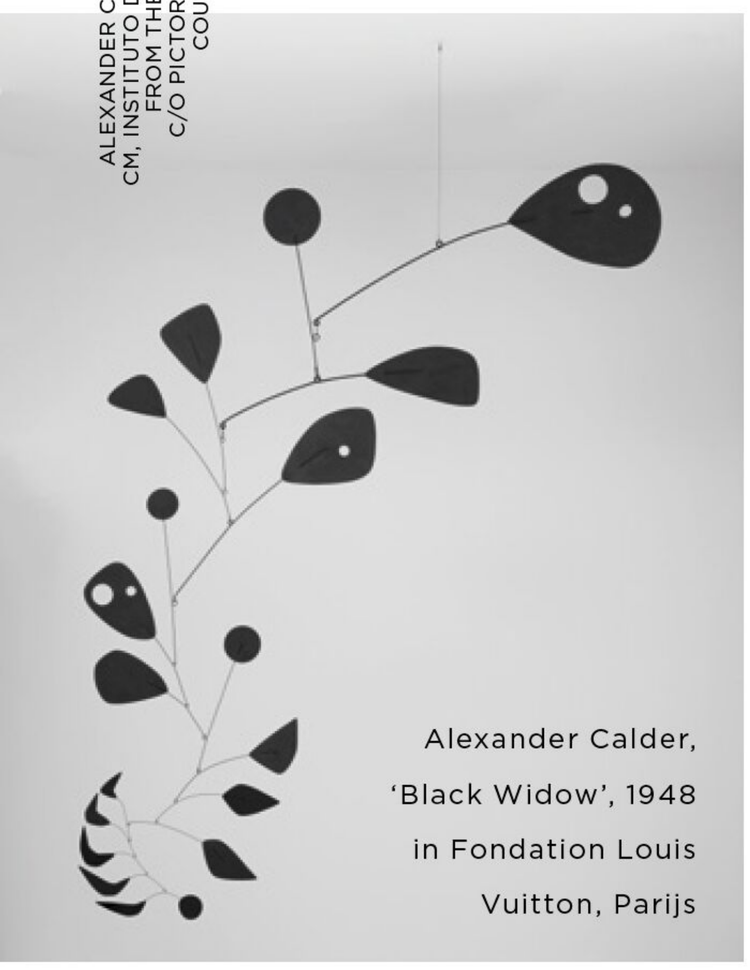

Eriro Alpine Hide, Oostenrijk

Estelle Manor

ALEXANDER CALDER, BLACK WIDOW, 1948, SHEET METAL, WIRE, AND PAINT, 325.1 X 251.5 CM, INSTITUTO DE ARQUITETOS DO BRASIL – DEPARTAMENTO DE SÃO PAULO, ON DEPOSIT FROM THE ARTIST, 1948, © 2026 CALDER FOUNDATION, NEW YORK /ADAGP, PARIS, © C/O PICTORIGHT AMSTERDAM 2026, FOTOGRAFIE TIM NIGHSWANDER / IMAGING4ART, COURTESY OF CALDER FOUNDATION, NEW YORK / ART RESOURCE, NEW YORK

Alexander Calder, ‘Black Widow’, 1948 in Fondation Louis Vuitton, Parijs

ANNE-CLAIRE WINKELHAGEN

Voor Anne-Claire Winkelhagen, oprichter van boutique designstudio Clairz Interior Design in Blaricum, vormen bijzondere plekken overal ter wereld een constante bron van inspiratie.

1. Een croissant eten in **Estelle Manor** in **Oxfordshire** staat hoog op mijn lijst: klassiek en rustig, met een kop thee uit verfijnd servies. Precies zo’n begin van de dag dat alles even klopt. **2.** Voor kunst ga ik graag naar **Parijs**. **Fondation Louis Vuitton** heeft altijd bijzondere tentoonstellingen; deze zomer ga ik naar de Calder-expositie. **3.** Ik ga al een paar jaar in de zomer wandelen in de bergen in **Oostenrijk**, gecombineerd met een overnachting bij **Hotel Priesteregg**. Weides in bloei, prachtig weer en niet te warm. **4.** Ik vind niks zo heerlijk als zitten bij restaurant **Cobra** in **Antwerpen**, en naar mensen kijken onder het genot van een Bellini. **5.** Momenteel werken we aan een groot project op **Mallorca**. Ik ga dan graag lunchen bij **Hotel Sonet**; een prachtig klassieke plek. **6. Ehrwald**, met een verblijf bij **Eriro**, een kleinschalig designhotel in de Alpen waar alles draait om rust, natuur en verfijnde eenvoud. Waanzinnig mooi, en precies zo’n plek om even volledig te vertragen. **7.** Een zwoele warme zomeravond breng ik het liefst door op een bootje al varend door de **grachten** in **Amsterdam**. **8.** Lang tafelen doe ik het liefst in **Italië** onder de platanen in **Val d’Orcia**. **9.** Voor design bezoek ik graag de **CAN**, Contemporary Art Now, de beurs op **Ibiza**. **10.** Ik hou van **antiekmarkten**. Als eerste er staan en dan hopen op het scoren van bijzondere designklassiekers, het liefst in **Zuid-Frankrijk** of **Forte dei Marmi** in Italië. ■

Anne-Claire Winkelhagen

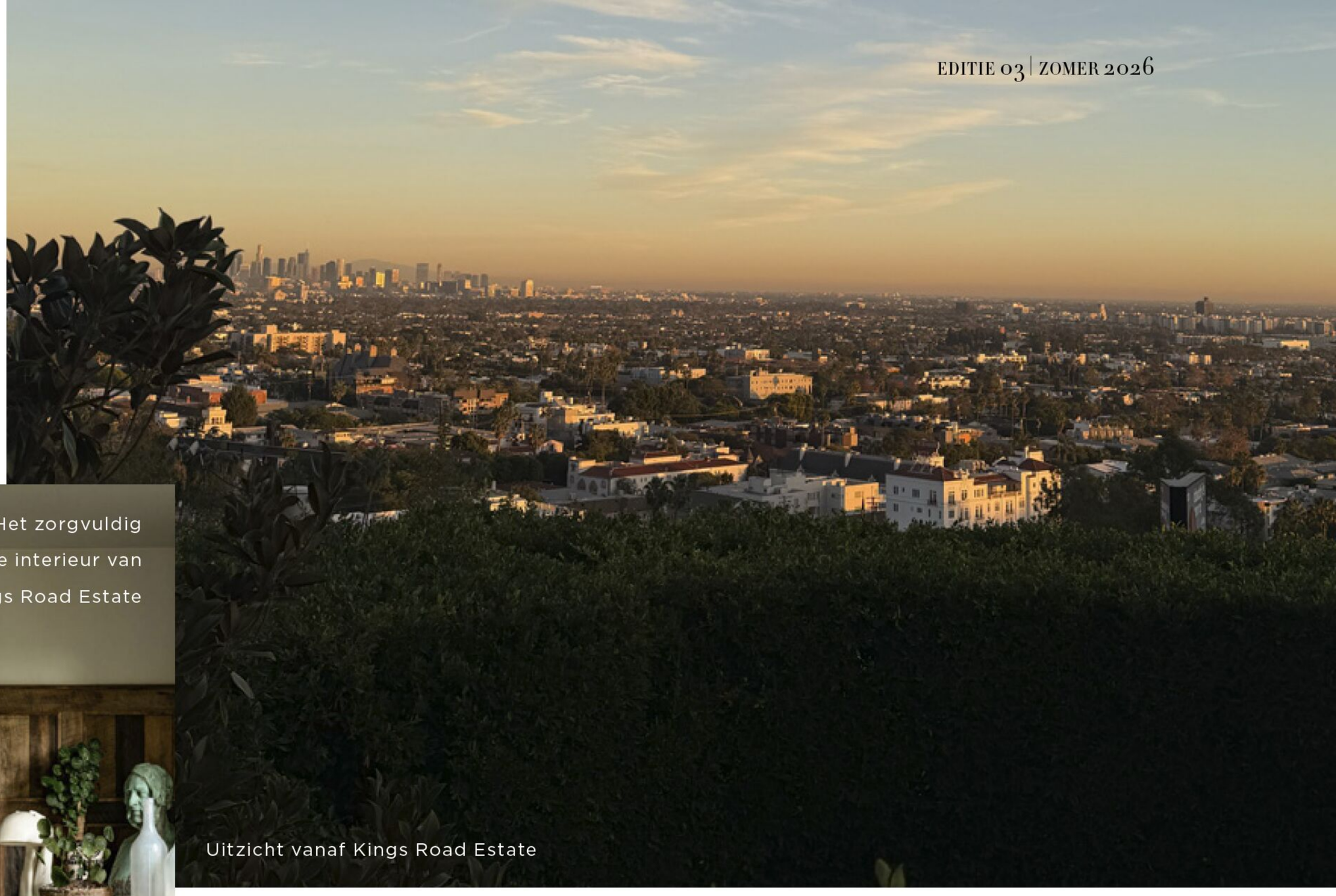

Varen door de grachten van Amsterdam

Hotel Priesteregg Oostenrijk

FOTOGRAFIE ALINA KRASIEVA (PORTRET ANNE-CLAIRE), ALEX MOLING (ERIRO), COURTESY ESTELLE MANOR, ©GUENTERSTANDL (HOTEL PRIESTEREGG AUSTRIA), MI YO VIA UNSPLASH (AMSTERDAM)

Uitzicht vanaf Kings Road Estate

Het zorgvuldig gecureerde interieur van Kings Road Estate

CALIFORNIA DREAMIN'

Design, glamour en luxe vloeien nergens zo naadloos samen als in LA. De uitbundige hotelbranche is het bewijs. Van het historische The Beverly Hills Hotel tot het eclectische Downtown LA Proper, ontworpen door Bazaar-columnist Kelly Wearstler: Bazaar tipt de adressen voor op je *travel list*.

TEKST MARLOES VAN WIJNEN

THE BEVERLY HILLS HOTEL

Californisch design heeft iets eclectisch – een stijl die ze bij The Beverly Hills Hotel perfect weten te vatten. Het is modern, glamoureus, *bold* en chic tegelijk. Een soort sprankelende elegantie. Dat begint bij dit hotel al bij de extravagante entree, met een heuse rode loper, roze muren en gestreept plafond. Binnen domineert een chique maar huiselijke sfeer, al is de *rooftop* overduidelijk de plek waar je wil zijn. Neem plaats op een van de strak opgestelde ligbedjes aan de rand van het zwembad, met uitzicht op de palmbomen die zo hoog zijn, dat ze nog boven het dak uitsteken. Meer LA wordt het niet.

DOWNTOWN LA PROPER

Wie de stijl van interieurdesigner en Bazaar-columnist Kelly Wearstler een beetje kent, voorziet meteen een match met Los Angeles. Downtown LA Proper Hotel is het bewijs: voor de inrichting van het hotel combineerde Wearstler een glamoureuze stijl met moderne invloeden. De interieurdesigner, die graag lokale kunstenaars een podium biedt, sloeg voor dit project de handen ineen met verschillende grote namen uit LA, onder wie Abel Macias, een schilder en illustrator die de entree van het hotel voorzag van een indrukwekkende muur- en plafondschildering – geheel in lijn met Wearstlers signatuurstijl, in levendige kleuren.

De minimalistische lobby van The West Hollywood Edition

The Beverly Hills Hotel

In Soho House Holloway verblijf je in stijl

SOHO HOUSE HOLLOWAY

By far het beste verblijf voor een trip die werk en plezier combineert, is Soho House. De vestiging genaamd Holloway, in West-Hollywood, is een ontspannen plek te midden van de drukte van de stad. Het kleurrijke, welbekende interieur van de member club floreert tegen de levendige achtergrond van het zonovergoten Californië, inclusief een dakterras vol tropisch groen, een outdoor bar en een kleurrijke *mural*, gecreëerd door lokale kunstenaar Jessalyn Brooks. Sowieso staat het hotel bol van de kunst, allemaal van artiesten uit Los Angeles, en allemaal onder de veertig jaar. Daarmee wil het hotel jong talent een podium bieden.

THE WEST HOLLYWOOD EDITION

Daar waar West-Hollywood en Beverly Hills elkaar kruisen, op de hoek van West Sunset Boulevard en North Doheny Drive, tref je The West Hollywood Edition, een droombestemming voor de stijlvolle reiziger die ook gastvrijheid hoog in het vaandel heeft staan. Een ander kruispunt waarop The West Hollywood zich namelijk bevindt, is dat tussen een designhotel en intiem verblijf. Hier draait alles om een verfijnd interieur (dat overigens een stuk minimalistischer is dan het gemiddelde glamoureuze hotel in LA) en een persoonlijke sfeer. En is dat eigenlijk niet alles wat we zoeken in een hotel?

KINGS ROAD ESTATE

Geen hotelkamer, maar een bijzondere locatie huren? Kings Road Estate van Witness Locations is zonder twijfel de stijlvolste optie. Het huis, dat ook diende als het decor van de Bazaar-covershoot met businessicoon Emma Grede, combineert de klassieke Old Hollywood-stijl met Mediterrane invloeden. Een iconische plek met een zorgvuldig gecureerd interieur en elegante buitenruimte – inclusief fontein en zwembad – gelegen net boven de Sunset Strip.

CALAMIGOS RANCH MALIBU

Een Californische ervaring van een ander kaliber vind je bij Calamigos Ranch, een resort en spa genesteld in de bergen van Santa Monica. Met toegang tot een privéstrand, omringd door natuur, met een luxe spa tot je beschikking en Los Angeles alsnog op een paar minuten afstand, is het resort de ultieme uitvalsbasis voor de vakantieganger die het stadse leven graag combineert met rust en ruimte.

ANDAZ BY HYATT

Wie op zoek is naar een hotel op de iconische Sunset Strip, kan eigenlijk alleen maar uitkomen bij Andaz West Hollywood. De locatie is een grote pre voor iedereen die LA wil ontdekken, maar tegelijkertijd hoef je de deur eigenlijk niet uit. Je nodige dosis inspiratie en ontspanning vind je hier namelijk gewoon *in-house*, met een zwembad op het dak en een kunstgalerij binnen de muren van het hotel. ■

FOTOGRAFIE FENNA BRINKMANN, GETTY IMAGES (BEVERLY HILLS HOTEL), ELIZABETH CARABABAS (SOHO HOUSE WEST HOLLYWOOD)

WAAR TIJD VERVAAGT

Hoog boven de Amalfikust, uitgehouwen in de rotsen en uitkijkend over de azuurblauwe zee, vormt Il San Pietro di Positano het decor voor onze coverserie. Een plek waar de tijd lijkt stil te staan, en tijdloosheid voelbaar wordt.

INTERVIEW LARA OLIVERI

Er zijn plekken die je bezoekt, en plekken die je bijblijven. Il San Pietro di Positano behoort onmiskenbaar tot die laatste categorie. Hoog tegen de rotsen van de Amalfikust, uitgehouwen in het landschap en badend in een licht dat al decennia kunstenaars en fotografen aantrekt, vormt het hotel het decor voor onze covershoot, en tegelijk het vertrekpunt voor een verhaal over wat het betekent om tijdloos te zijn. Niet toevallig is dit ook een plek waar Slim Aarons, de fotograaf die als inspiratie diende voor dit nummer, ooit werkte. Zijn wereld van zonovergoten terrassen, ingetogen luxe en moeiteloze elegantie lijkt hier nog altijd tastbaar.

Voor Vito Cinque, derde generatie binnen de familie achter het hotel, begint dat gevoel bij iets ogenschijnlijk kleins: een herinnering. ‘Ik heb veel herinneringen aan mijn jeugd in Il San Pietro, omdat ik er letterlijk ben opgegroeid. Een van de meest levendige is de sterke cultuur van aandacht voor detail die het hotel definieerde, eerst onder mijn oom Carlino en later onder leiding van mijn moeder. Ik was vijf jaar oud toen ik voor het eerst naar het hotel kwam en mijn oom me meenam naar het terras van de suite die vandaag zijn naam draagt. Ik weet nog steeds het menu van dat moment: penne all’arrabbiata, artisjokken en aardappelen, en traditionele Napolitaanse baccalà. Het is een eenvoudige herinnering, maar ze weerspiegelt de precisie, zorg en consistentie die toen al zo centraal stonden in de identiteit van het hotel.’

Die aandacht voor detail vormt nog altijd de stille ruggengraat van Il San Pietro. Het hotel werd opgericht met een duidelijke visie: een plek creëren die niet alleen schoonheid uitstraalt, maar ook geworteld is in zijn omgeving en gedragen wordt door een oprechte aanpak van gastvrijheid. ‘Vanaf het begin draaide het om vakmanschap, respect voor het land en een zeer persoonlijke benadering van gastvrijheid,’ vertelt Cinque. ‘Voor zowel mijn oom als mijn moeder was gastvrijheid een kernwaarde. Gasten van over de hele wereld ontvangen werd gezien als zowel een

Uitzicht over de Golf van Salerno aan de Amalfikust

voorrecht als een verantwoordelijkheid. Een die zorg, respect en consistentie op elk niveau vereiste.'

Wat Il San Pietro onderscheidt, is misschien wel dat het zich niet laat vangen in een formule. 'Een gevoel van moeiteloze verbondenheid, waarin de tijd vertraagt en elk element, van het licht tot de service, vanzelfsprekend in harmonie aanvoelt,' zo omschrijft Cinque de essentie.

'Tijdloosheid betekent voor Il San Pietro niet dat we verandering vermijden, maar dat we trouw blijven aan een identiteit die niet afhankelijk is van trends,' legt hij uit. 'Het is een ethos dat geworteld is in onderscheidingsvermogen: het vermogen om evolutie met intentie en terughoudendheid te omarmen, zodat elke verandering een natuurlijke verlenging is van de essentie, en geen breuk ermee. De sleutel ligt in aandachtig luisteren. Naar onze gasten, maar ook naar onze eigen principes, terwijl we een helder en zelfverzekerd gevoel van identiteit behouden. In plaats van trends te volgen, is onze benadering gebaseerd op kwaliteit, consistentie en intentie. Wanneer beslissingen voortkomen uit authenticiteit, volgt relevantie vanzelf.' Die balans tussen erfgoed en vernieuwing beschrijft hij als een voortdurende dialoog. 'Erfgoed bepaalt het kader en de blijvende waarden; evolutie houdt het levend. Elke verandering wordt met zorg en intentie benaderd. Niet om te transformeren, maar om te verfijnen.' Dat verfijnen gebeurt vaak op een bijna onzichtbaar niveau, in de zintuiglijke ervaring van het hotel. 'Elk element, van natuurlijk licht tot texturen en geuren, wordt zorgvuldig georkestreerd om een harmonieuze en meeslepende sfeer te creëren. Die curatie moet onzichtbaar blijven: de ervaring mag nooit geconstrueerd aanvoelen, maar moet zich ontvouwen met een vanzelfsprekende natuurlijkheid.'

'We hopen dat onze gasten vertrekken met een blijvend gevoel van emotionele verbondenheid, een stille bewustwording dat ze iets zeldzaams en oprechts hebben ervaren,' zegt Cinque. 'Meer dan een verblijf is het onze ambitie om een herinnering te creëren die blijft, iets dat nazindert en uitnodigt om steeds opnieuw terug te keren.' ■

FOODESSAY

GESCHIEDENIS OP JE BORD

Paper art door Vesna Vrdoljak

TEKST SANNE VAN RIJ

Als je iets wil begrijpen van een plek, dan zou Sanne van Rij altijd adviseren om je er eerst doorheen te eten. Dus trekt ze als *food-minded* reiziger richting Kerala in India, op zoek naar maaltijden vol textuur, contrast en specerijen.

De lucht voelt als een föhn, mijn vingers glanzen van de masala en tóch blijf ik zwetend dooreten. Voor mijn neus ligt een verse vis, ingesmeerd met pittige kruiden, uitgespreid op een bananenblad. Het heet *fish fry*, maar lijkt totaal niet op een gefrituurde strandhap, constateer ik tevreden wanneer de zee bijna tot de boulevard kruipt. Zodra de lampjes aanspringen, lichten langs de vloedlijn stellen op die arm in arm pootjebaden in zee.

Ik ben in Kerala, India's groene, zuidwestelijke kuststaat. India is gigantisch – en daardoor onmogelijk als één ervaring te beschrijven – maar Kerala wordt wel vaak als één van de eerste aanbevelingen genoemd. Voor veel reizigers is het een toegankelijke eerste kennismaking met het land, omdat het iets groener en rustiger is dan bijvoorbeeld sommige grote Noord-Indiase steden. Bovendien tikt de deelstaat een hoop droomverbeeldingsvakken aan: denk aan palmen, *spice farms*, stranden, geschiedenis, heuvels en Ayurveda.

Ik was persoonlijk vooral om toen *Lonely Planet* 'digging into Kerala's culinary culture' tot een van de meest bijzondere reiservaringen van 2026 uitriep, als enige Indiase bestemming op de lijst. Hoe de reisgids de deelstaat beschreef, klonk voor een ▸

Maar er gebeurde ook iets anders wat ik niet had zien aankomen: een totale groente-openbaring. Eten wordt hier heel vanzelfsprekend ingedeeld in ‘veg’ en ‘non-veg’

food-minded reiziger zoals ik als een droom: je scheen er een combinatie van extreem lokaal én kosmopolitisch eten te kunnen vinden, met maaltijden vol textuur, contrast en specerijen. Dat leek me leuk, want ik ben altijd op zoek naar plekken waar heel lokaal wordt gekookt, maar waar ook voelbaar is dat mensen van binnenuit met hun eigen eetcultuur spelen.

Na een Google Maps-*rabbit hole* van een paar uur leek havenstad Kochi verdacht goed aan mijn wensenlijst te voldoen: er is een jonge scene van design- en kunstliefhebbers – Kochi huisvest eens in de twee jaar een van de belangrijkste kunstbiënnales van Azië – maar ook een sterke lokale restaurantaanwas. Zo zijn *toddy shops* bijna een genre op zich, waar je viscurry’s en krab scoort.

Ik slaap tijdens mijn reis in het prachtige Kara Fort Kochi, een kleinschalig boetiekhotel in twee zeventiende-eeuwse panden die ooit deel uitmaakten van de Portugese East India Company en later onder Nederlandse en Britse invloed stonden. Het is een naam die raak is gekozen: *kara* betekent land of grens in Malayalam, de taal die in Kerala wordt gesproken. Je treft de geschiedenis van Kochi er in antieke meubels, lokaal handweefwerk, messing koffiefilters op de kamer (bedoeld voor de loeisterke Zuid-Indiase filterkoffie waar Kerala zo dol op is), en in het feit dat het hotel bijna ongemerkt ook een kleine galerie blijkt, met werk van grote Indiase kunstenaars tussen de kamers en gangen. Toch is er ook een moderne hand in deze slaapplek te vinden, waar een jonge chef in het café experimenteert met verschillende keukens, en je waanzinnige drankjes drinkt. Kara’s mango-kardemomlimonade blijkt de aftrap van nog veel meer verfrissende Indiase bruisdrankjes, die ik in Kochi’s cafés met fruitcombinaties zoals limoen, gember en passievrucht drink. De ster van de show is *kulukki sarbath*, een zoet-pittig limoendrankje dat voor je neus op spectaculaire wijze wordt geschud met groene chili, suiker en basilicumzaadjes.

Als je iets wil begrijpen van een plek, zou mijn advies altijd zijn om je er eerst doorheen te eten. Je leert er vaak sneller iets over geschiedenis van dan je denkt, omdat je er bijna als vanzelf vragen door gaat stellen. In Kochi ontkom je daar bijna niet aan, omdat deze kust eeuwenlang een ontmoetingsplek was voor Arabische handelaren, Portugese zeevaarders en andere reizigers, die meer meebrachten dan scheepsladingen peper alleen. Ze namen smaken mee, technieken ook, en ongetwijfeld een paar goede ideeën over wat je met specerijen kunt doen. Ik ben dan ook zelden op een plek geweest waar je de geschiedenis zó duidelijk op je bord proeft.

Maar terwijl ik daar vooral voor kwam, gebeurde er ook iets anders wat ik niet had zien aankomen: een totale groente-openbaring. Het is dat ik zo geniet van de *fish fry*, want anders had ik hier gemakkelijk fulltime vegetarisch kunnen eten, zonder één moment het gevoel te hebben dat ik iets had gemist. Wat veel mensen buiten India niet weten is dat eten hier heel vanzelfsprekend wordt ingedeeld in ‘veg’ en ‘non-veg’, als twee volwaardige categorieën – ‘veg or non-veg?’ wordt soms haast sneller gevraagd dan ‘how are you?’. Het laat zien hoe anders, en misschien ook hoe inspirerend eenvoudig, er naar eten gekeken kan worden.

Later ruil ik Fort Kochi in voor Kayal Island Retreat, een kleinschalig eilandverblijf van dezelfde eigenaar als Kara, verscholen in de zogenaamde ‘backwaters’ van Kerala. Je kunt er lunchen en zelfs ook overnachten; ik ga voor de eerste optie om kortstondig te ontsnappen aan de drukte van de stad. De *backwaters* vormen samen een soort waterwereld van meren en kanalen waar dorpen letterlijk aan het water hangen, en waar je je uitsluitend in een roeiboot kunt verplaatsen. Het doet me ergens denken aan hoe ik me het moerassige landschap uit het boek *Daar waar de rivierkreeften zingen* altijd had voorgesteld, maar dan met kokospalmen en (goddank) minder existentiële afzondering.

Wanneer de boot aanmeert bij Kayal ruik ik de kokos al, die met dank aan de keuken in de lucht hangt op het terrein. Vanaf de ligbedjes kijk ik uit op de bijna sepiakleurige omgeving van de *backwaters* en koel ik af met een glas hibiscus-kaneellimonade. Tijdens de lunchtijd smul ik van een bord met huisgemaakte gepekelde mango, knapperige papadam, kruidige vis en kokos die telkens een andere gedaante aanneemt: geraspt, als olie of verwerkt met *jaggery* – India’s donkere suiker – in kleefrijstdeeg, dat ik met een kopje masala chai als vieruurtje eet. Ik kan mijn geluk niet op, in dit decor dat bijna te mooi lijkt om echt te zijn.

Of het slim was om juist in dit bloedhete seizoen te komen? Op sommige middagen twijfel ik daar – net als de *locals* die me op mijn reistiming aanspreken – ook aan. Tot ik weer in het bootje stap, bij een *toddy shop* word afgezet en in de airco *puttu*, een rijstkokosrolletje, uit elkaar trek met mijn vingers. Dan is er geen spoor van spijt: alleen het geruststellende gevoel dat ik donders-goed weet wat ik hier kom doen. ■

BAZAAR BITES

Om je tanden in te zetten, zo lekker: adresjes, tableware, food en drinks.

Dit zijn de tips van Bazaars Manon Zeno.

MANON FRANCIS ZENO is freelance creative director, gespecialiseerd in beeldtaal, event design en set styling. In haar rol als fashion producer voor Bazaar leidt en realiseert ze shoots, met een sterk gevoel voor visuele signatuur.

I

CHRISTOFLE

Ik heb iets met zilverwerk, bovenal dat van Christofle. Ingetogen, klassiek en toch fris. Het tilt een setting moeiteloos naar een hoger niveau. Deze theepot, met mijn alledaagse Lady Grey-thee en een kruidnageltje, zorgt voor een ultiem moment.

II

ABBAYE DES VAUX-DE-CERNAY | Van hospitality gaat mijn hart sneller kloppen. Laatst verbleef ik bij Abbaye des Vaux-de-Cernay, een plek waar alles samenkomt: de rust, de details, de geschiedenis. Een plek waar elegantie en historie voelbaar zijn.

III

NECTAR

Ik kom graag in Antwerpen. Nectar is zo'n restaurant waar styling vanzelfsprekend is. Alles klopt zonder dat er te veel de nadruk op wordt gelegd: een bord dat naadloos samenvalt met het geheel, een sfeer die niet probeert te imponeren (maar het stiekem toch doet).

SCHELTEMA | Het gevoel van boeken om me heen brengt rust. Op zondag loop ik vaak even binnen bij Scheltema. Een kort rondje, beetje bladeren, koffie erbij.

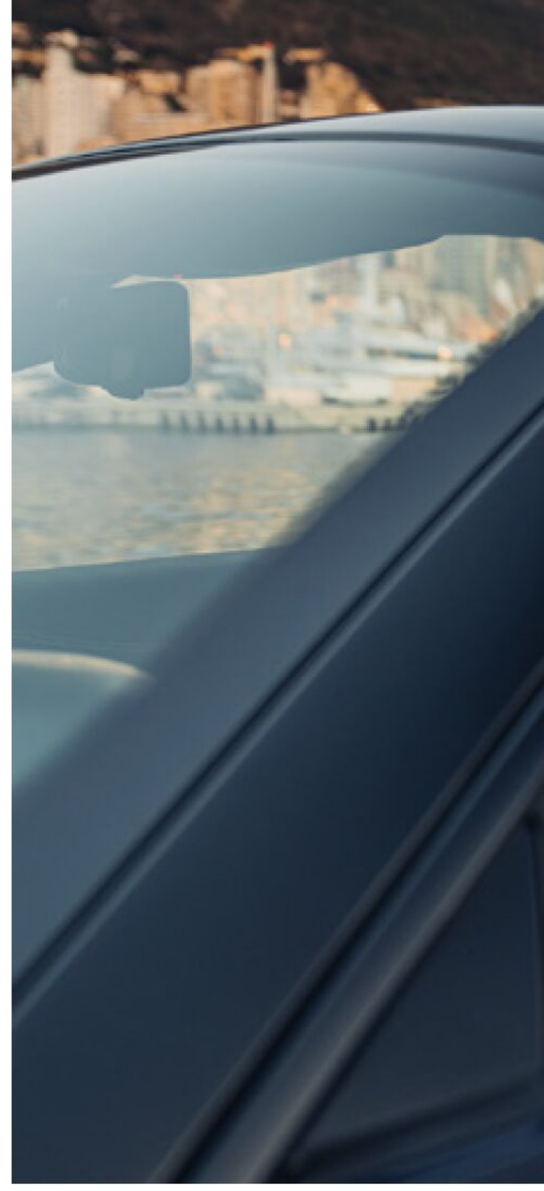

IV

PORTRET MANON: FOTOGRAFIE TIM VERHALLEN, MAKE-UP NUR OZKAN & SARAH CLOÉ @ HOUSE OF ORANGE AGENCY, HAAR WIARDI KOOPMEINERS @ FRANK AGENCY & XIU YUN YU @ EE AGENCY, PRODUCTIE MANON FRANCIS ZENO, PRODUCTIE ASSISTENT LOTTE BODT, FOTOGRAFIE SELENA MUAL (SCHELTEMA), COURTESY NECTAR ANTWERP

WHAT DRIVES YOU

En route langs de Franse Côte d'Azur en in racestad Monte Carlo ondervindt Bazaars Fenna Brinkmann de paardenkrachten van Maserati, die niet alleen snelheid en comfort bieden maar ook qua design een lust voor het oog zijn. TEKST FENNA BRINKMANN

Maserati's line-up in Monte Carlo

De gele GranTurismo is de eerste auto waarin we rijden

De Franse Côte d'Azur is niet alleen de perfecte zomerbestemming, volgens Bazaars Fenna Brinkmann is het ook het ultieme decor voor een roadtrip langs de azuurblauwe zee. De ideale bestemming? Monte Carlo in Monaco. Normaliter een plek voor racende sportwagens tijdens de Formule 1, nu de perfecte omgeving om Maserati's paardenkrachten van stal te halen.

ITALIAANSE PAARDENKRACHTEN

Aan Italiaanse luxe en power geen gebrek in de collectie van Maserati, dat in 1914 werd opgericht door de zes broers Maserati. Met een racegeschiedenis, waarin snelheid en techniek centraal staan, hangt er om de auto's een spanning heen. Snelheid, gevoel en design kenmerken het DNA, terwijl er niet wordt ingeleverd op elegantie en comfort. De Maserati-modellen zijn gemaakt om op versnelling te reageren terwijl er tegelijkertijd gedacht wordt aan comfort voor lange ritten. Wat ons betreft een goede combinatie voor een roadtrip die start en eindigt in Monte Carlo en langs plaatsen komt als Èze, Cap-d'Ail en La Turbie. Voor de ultieme ervaring rijden we niet in één auto, maar staan er drie verschillende modellen op het menu: de GranTurismo, GranCabrio en de nieuwe MCPURA. Wat opvalt? De ogenschijnlijk Italiaanse emotie in het design: zichtbaar in de expressieve lijnen die ook terugkomen in het drietandlogo, de 'Trident'. Een verwijzing naar de Fontana del Nettuno en daarmee naar Bologna, de stad waar het merk zijn oorsprong vindt.

We stappen in de knalgele GranTurismo, een model dat het DNA van Maserati volledig weerspiegelt. Het design is tijdloos en stijlvol, zonder extreme vormen maar juist met het soort Italiaanse klasse dat past bij de regio. Hij voelt moeiteloos snel zonder agressief te zijn, waardoor het een comfortabele auto is om in te cruisen. Het geluid verraadt zijn racekarakter, met een rauwe maar subtiele klank. Ook de cabrio-versie, GranCabrio, stelt niet teleur. Hoe kan het ook anders, want in deze regio mét op het moment strakblauwe hemel rijd je het liefst zonder dak. Met wind in de haren en zon op het gezicht voelt het direct als een zomerse roadtrip door de heuvels boven Èze. En als save the best for last ooit toepasbaar was, is dat

Maserati MCPURA

Bazaars Fenna Brinkmann in de Maserati MCPURA

‘Met wind in de haren en zon op het gezicht voelt het direct als een zomerse roadtrip door de heuvels boven Èze’

De tennisbanen van de Monte-Carlo Country Club

wel voor de MCPURA. Een auto die zich kenmerkt door een veel sportievere lijn en gevoel van snelheid. Een moderne supercar, en met ongeveer 620pk, ook een echte snelheidsduivel. Hier ligt de focus minder op comfort, maar op het pure rijden. En dat doen we, precies over het straatcircuit waar de Formule 1 plaatsvindt, dat zich kenmerkt door de smalle straten en scherpe bochten van Monaco.

COURTSIDE

Het is geen toeval dat we juist in Monaco zijn tijdens de Rolex Monte-Carlo Masters, een van de meest iconische events op de internationale tenniskalender. Op de gravelbanen van de Monte-Carlo Country Club wordt door toptennissers gevochten om de winst, terwijl Maserati als officiële autopartner atleten en gasten in de Grecale SUV van en naar de club vervoert. De wereld van wtijl en sportiviteit komt hier samen, dat ook onmiskenbaar te zien is op de tribunes, met een internationaal publiek dat stijlvol gekleed bij de wedstrijden verschijnt. De terracottakleurige banen in Monaco, die vlak naast de azuurblauwe zee liggen, geven het startschot aan het gravelseizoen, en daarmee de Europese zomer. ■

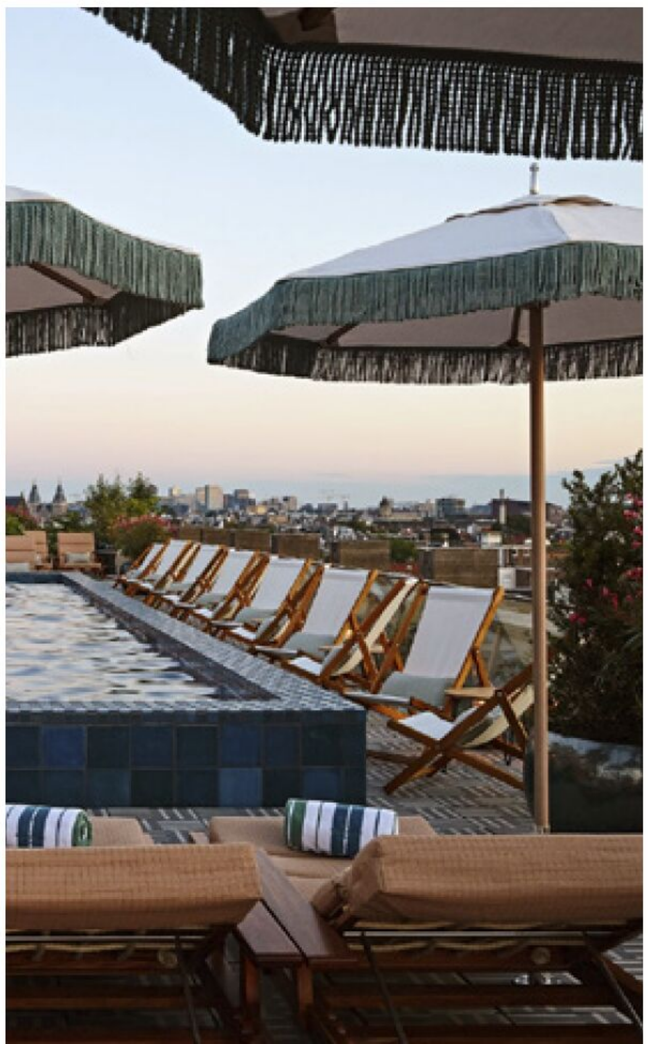
HET HUIS VAN DE CREATIEVEN

In het iconische Bungehuis in Amsterdam, de plek waar ooit handel werd gedreven en studenten hun colleges volgden, huisvest nu Soho House, een hotel en rijk gedecoreerd huis voor de creatieve community. Wie hier verblijft, aanschuift voor een diner of een spabehandeling boekt, voelt de creatieve energie stromen.

TEKST MILUSKA VAN 'T LAM

Het was 2018 toen Soho House neerstreek in het historische gebouw, genesteld tussen de Dam en de Singel. Het team achter Soho House wist vanaf het allereerste uur de internationale creatieve community, woonachtig in Amsterdam en in het buitenland, naar de interessante plek te trekken. De grootste aantrekkingskracht? De optelsom van de vele faciliteiten. Zoals de verbluffende *rooftop* met verwarmd zwembad, heerlijke *daybeds* en stijlvol terras, omringd door een weelderige tuin gecreëerd door The Wunderkammer. Binnen kun je je terugtrekken in een rustige hoek of neerstrijken in de levendige lobby om mensen te kijken. Of duik de moderne gym in, met de nieuwste apparatuur en uitgebreide faciliteiten, inclusief sauna. Sluit af in de spa, met een rijk aanbod aan beautybehandelingen en massages. Het avondprogramma vult zich ondertussen automatisch dankzij de comfortabelste bioscoop die je je kunt wensen en twee restaurants, waaronder het bekende, Italiaanse Cecconi's. Ook vind je er ruimtes voor het organiseren van diners of feesten, met als hoogtepunt de Allis Bar waar je met zo'n tweehonderd gasten samenkomt in een moeiteloos stijlvolle setting. Blijven slapen? De luxueuze hotelkamers geven je het ultieme *home away from home*-gevoel. *Soho House Amsterdam maakt deel uit van Soho House, met zo'n vijftig huizen verspreid over de hele wereld, in ruim twintig landen. Sohohouse.com* ■

FOTOGRAFIE COURTESY SOHO HOUSE AMSTERDAM

Harper's BAZAAR's got mail for you

De laatste mode- en beautytrends,
de favoriete producten en hotspots
van de redactie én het laatste nieuws
op het gebied van cultuur, films
en exposities wekelijks in je inbox?
Meld je nu aan voor de
Harper's Bazaar nieuwsbrief

Meld je aan via de QR-code
of via acties.harpersbazaar.nl/
nieuwsbrief

FOTOGRAFIE FLEUR BULT, STYLING ASTRID SCHILDERS, HAAR EN MAKE-UP SANNE LE GRAS-BLEEKER, MODEL MARLIJN HOEK, CREATIVE DIRECTION PIET PARIS

In the spotlight

Gezond zomerhaar

Het IVY Hair Care assortiment met UV-filters houdt je haar gezond en stralend in de zon. De IVY Leave-in spray is een echte zomermust-have voor dagelijkse verzorging en bescherming. Spray in je lokken voor blootstelling aan de zon en je haar blijft gezond. Bestel nu met code 'BAZAARIVY15' en ontvang 15% korting. **ivyhaircare.nl**

Reef-safe SPF30

De SPF30 Mineral Sunscreen van BEACH-STREET biedt breedspectrum UVA/UVB-bescherming met non-nano minerale filters en marine bioactieve ingrediënten, ontwikkeld vanuit K-beauty expertise. De lichte textuur trekt snel in zonder witte waas achter te laten. Vegan en reef-safe. Verkrijgbaar op de website of bij Holland & Barrett NL & BE en vanaf 5 juni bij Transavia. **beach-street.com**

Clean beauty

Een zonovergoten moment in geur en huidverzorging, gecureerd door Real Skin Care. Arquiste A Grove by the Sea en Jul et Mad Aqua Sextius combineren frisse citrus- en waternoten, terwijl Eve Lom SPF de huid licht beschermt en hydrateert. Ontdek het in de boutique in Amsterdam of online. **real-skin-care.com**

SPF50 Setting Mist

Bescherm je gezicht moeiteloos tegen UV-straling met de nieuwe innovatieve SPF50 Setting Mist van MARC INBANE. De ultrafijne spray is transparant of licht getint en werkt perfect onder én over make-up. Niet plakkerig, niet vet, maar licht en comfortabel. Voor een stralende huid. Ideaal voor elk moment van de dag. Spray, protect & glow! **marcinbane.com**

Effective skincare

Ontdek direct een zichtbaar stralende huid met de 4-staps-routine van MOTHR EARTH PROOF®. Deze luxe, 100% natuurlijke set verfijnt, hydrateert en transformeert je huid. Ervaar nu de volledige skincare routine, met twee verschillende cleansers, in mini-formaat. De probeerset is verkrijgbaar met €30.- korting via **mothrearthproof.com**.

Stijlvol shoppen

Gelderlandplein in Amsterdam-Zuid ademt internationale allure en luxe. Dit stijlvolle overdekte winkelcentrum biedt ruim 90 winkels en restaurants, waar je in alle rust shopt en tussendoor geniet op een van de gezellige terrassen. Ontdek ook het nieuwe magazine vol mode, beauty en inspiratie. Neem het mee op Gelderlandplein of lees het online. **gelderlandplein.nl**

Elegant sieraad

Dit tijdloze en elegante ontwerp van Vanity Store is uitgevoerd in 18k warm champagnegoud plating en straalt subtiele luxe uit in elk detail. De high polish finish zorgt voor een verfijnde, zachte glans die het sieraad een moderne maar klassieke uitstraling geeft. Dankzij de beschermende coating wordt verkleuring voorkomen. Verkrijgbaar bij **vanitystore.nl**.

Sunkissed & smart

Ontdek het innovatieve Light Sun Serum van Skjur. De ultralichte formule met SPF50 en ectoïne beschermt, hydrateert en versterkt je huidbarrière. Perfect als basis onder dagverzorging en make-up. Geschikt voor dagelijks gebruik, zelfs voor de gevoelige huid. Gebruik code 'SKJUR20' voor 20% korting. **skjur.nl**

WHY DON'T YOU

Blijf helder van blik
& speels als een eekhoorn.
Chanels fantasierijke, pluizige
metgezel is perfect om al je items
veilig in op te bergen.

FOTOGRAFIE PAUL ZAK, STYLING HADYA TUFOIQ

Handtas CHANEL Métiers d'art 2026

cartier.com

Amsterdam
P.C. Hooftstraat 129 - 020 670 3434
De Bijenkorf, Dam 1 - 020 703 6499

Cartier